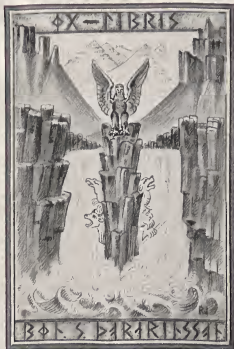
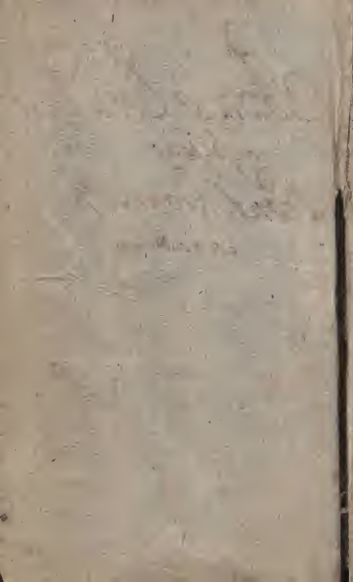

Pont

30
Sophia Lindh
a. 1850
L. Antropidan. Thurn.
ingar.

Sauleiki
Gudhrædsluñ
U M

I Einfalldri og stuttri, en þo
aunægjanlegri

U E S A M N I M G U

Þæt þann

Litla Barna Lærdoom
edur

CATECHISMUM

Hins Sæla

Doct. MART. LUTHERI,

Jñthallðande allt það, sem sæ þarf að
vita og giora, er vill verða Sæluhoolpinn.

Samañskrifadur

Eftir Konunglegri Allraaðdugustu Skipan
Til Almennilegrar Brókunar.

Gelst innbundinn 10. Niskum.

Þryktur að Hoolum i Hvalstadal,
Anno 1769.

**Peir sem fleña öðrum þessi Christileg
Frædi, Athuge:**

1. Ad Spurningar, fyrir framan hverjar þetta Teikn þ
er sett, eiga ekki að lærast utan að af þeim sem eru Torna-
mir, edur hafa litla Tíð til slíkra Tókana; heldi eiga þær
að læfast vel og yfervegast af þeim; En þau Ungmenn, sem
hafa betra Mæni og Tíð, eiga að Læra þær, og eðkert
í þessum Fræðum undan að sella.
2. Það er aðgættandi, að þau Orð í Greinum Rit-
ningarinnar er birta með tveimur Upphafs-Stöfum, eru
Attridis Orð, sem bevissa í Ansvar næst fyrirfarandi
Spurningar.

Saa Litli Lutheri

CATECHISMUS.

Petta eru Tíju Laga Boddord
Guds.

FYRSTA BODDORD.

Eger DRÖTTIÐ Gud þítt, Þu skalt
ecki hafa Ánárlega Gude fyrir mier.

Hvad er það?

Það er:

Bier eigum yfir alla Gluti frátt, Gud að Ottast,
hann að elska, og að hann einn að trúa.

ANNAN BODDORD.

Þu skalt ecke leggja Nafn Drottens
Guds þíns við Hiegooma, því Drott-
en mun et hallda þann Saklausan, sem
brækar hans Nafn Hiegoomlega.

Hvad er það?

Það er:

Bier eigum að Ottast og elska Gud. Áungvum
eigum vier Ills að bidia í hans Nafne, eigi svo eria
við það nie Fíofkinge fremma, eige lívga nie svífkia,
hellbur eigum vier Guds Nafn að tafalla í öllum
vorum Náudsynium, það að tilbidia, losa það, og
því Þacker að giora.

ÞRIÐJA BODDORD.

Mínstu að Helga Hvíldar=Dagen ÞROTTENS Guds þ'ins.

Hvað er það?

Það er:

Bier eigum að Ottast og elska Gud. Að vier eigi fyrerlistum Predikunina, nie hanns Ord, heldur eigum vier það Heilagt að hallda, giarnann heyrta það og læra.

FJÖRÐU BODDORÐ.

Heidra skalt þu Födur þín og Móður, so þier vel vegni, og þu verdir Laugslifur að Jördune.

Hvað er það?

Það er:

Bier eigum að Ottast og elska Gud. Að vier eigi fyrerlistum þora Foreldra, nie þaa sem yfer oss eru bodner, eigi þaa til Reidi reitum, heldur þaa i Heidri höfum, þoonum þeim og hlijdnir þeim, elskum þaa og Birding veitum.

FIMTA BODDORÐ.

Þu skalt ecke Mañ deyða.

Hvað er það?

Það er:

Bier eigum að Ottast og elska Gud. Að vier eige meidum Hóld vors Maaunga, edur giörum hönum Mein i nöfru, heldur eigum vier hönum að biarga og viðhiatpa i öllum hanns Liffs=Maudsynium.

SJÖTTA BODDORÐ.

Þu Skalt ecke Hoerðoom Drigla.

Hvað er það?

Það er:

Bier

Bier eigum að Ottast og Elska Gud. Að vier lfs-
um Hreinferduglega bæði í Ordum og Verfum,
og að hvor einn elski og í Heidri hafa sína Egta-
Persöonu.

SEYJUNDA BODDORÐ.

Pu skalt Eski Etl.

Hvað er það ?

Það er :

Bier eigum að Ottast og Elska Gud. Að vier eigi
gríppum Gooðs edur Þeninga vors Naunga, edur
med sofskum Raup-Egri edur Underhiggiu undir
oss drögum ; heldur eigum vier hönum að hialpa, so
hanns Gooðs og Upp-Elldi að vartist og varðveitist.

ATJUNDA BODDORÐ.

Pu skalt ekki bera Falstann Bitnisburð
að mooti þínum Naunga.

Hvað er það ?

Það er :

Bier eigum að Ottast og Elska Gud. Að vier eigi
Naunglega lírogum nokru að vorn Naunga, eige
sofskum, baktolum, edur ofrægium hann í nokru,
heldur eigum vier hann að affaka, allt aðtt um hann
að tala, og færa alla hluti til bettra Vegar.

ATJUNDA BODDORÐ.

Pu skalt ekki Gygnast Lw's Naunga
þíns.

Hvað er það ?

Það er :

Bier eigum að Ottast og Elska Gud. Að vier ei-
gi med Flærd stundum eptir Afri edur Fast-Eign
vors Naunga, edur undir oss drögum med Vfir-

varpi Laga og Ríettinda, heildur eigum vier þar til
hjálp og styrkja, að hann hafi sitt allt Öskaddad.

ÞRÖÐA BÖÐORD.

Pu skalt ecki Sýrnast Kvínu Máun-
ga þíns, eigi Þioon nle Þioonustu-
Kvínu, eigi Ura nle. Afna, og eckert það
háns er.

Hvad er það?

Það er:

Bier eigum að Ottast og Elska Gud. Að vier eigi
burt-tælum edur lofum frá vorum Máunga
hanns Eiginn Kvinnu, Þioonustu Fook eda Kvif-
Sie, heildur eigum vier að aaminna og Raddleggia,
að hver og einn sie samt og ástundi, að Þioona
það honum skyldugt er.

Hvad segir Gud af öllum þessum Bódordum?

Hann segir so i Exodi Bóðkar 20. Cap.

Eg er Drottinn Gud þín, Sterkur Vandlátari, Bitandi
Ranglætis Fedraña æ Sonnum, I Þridin og Þioordu
Öttkvíst, þeirra sem mig hata: En gjarandi Myrkunsemi
i Pusund Lidu, þeim sem mig elsta og minn Bódord varda
veita.

Hvad er það?

Það er:

Gud hootar þeim öllum Þínu, sem afsóðia þess-
um hanns Bódordum; Þvi eigum vier að Ottast
og hræðast hanns Reidi, og eckert að giora moote
hanns Bódordum: Enn þeim öllum, sem þessi háns
Bódord hallða, losar hann sinni Radd, Myrkun,
og öllum goodum Hlutum; Þar fyrir eigum vier
Gud að Elska; Erwa honum og Erensta, og eptir
hanns Bódordum gjarann að giora.

Erwa

Ervar=Satningin.

GYNSTU GREIN

AF SKOPUNZMÆ.

Eg Ervi a ein Gud Fodur Almættug-
an, Skapna Himins og Jarðar.

Hvad er það?

Það er :

Eg Ervi að Gud hafi skapað mig, ásamt öllum öðrum Skopnum, og að hann hafi gífsed mér Dnd og Viðfama, Augu, Eyru og alla Limi, Þar með Skin og Skilningar-Vit, og að hann sllu þessu enn nú við Magthelldur. Híer til veitir hann mér og fyrirfíer noöglega, og Daglega gífsur hann mér Klæði og Skíæðe, Mat og Dryck, Hús og Heimile, Fodur og Moobur, Alfur og Kvif. Híe, og alle það sem Gott er, með sllu þvi eg með þarf til þessa Viðs Upphellðis. Hann verndar mig og varðveitir frá öllum Skada og Hæska, og öllum illum Slutum. Allt þetta Gott veitir hann mér, af sinni Einfiðerri, Fodurlegri, Gudlegri, Goodgyrind og Myfku, aan allrar minnar Forþienustu og Verðskulldunar. Fyrir hvað allteg a homur Lof og Þacker að gíora, honum að þíona og hlíðinn að vera : Þetta eru víssuleg Sannínde.

MUNNUR GREIN

AF ENDURMUNZMÆ.

Eg Ervi að ÍEsum Christum Son
hans Eingietiu Drottíu Vorn, hvær ed

Gietinn var af Hellogum Anda, Fæddur af Mariu Menu, Bljndur undir Pontio Pilato, Krossfestur, Denddur og Grafinn, Ridurstie hañ til Helvigtis, og æ Prtdia Deige reis hañ upp frá Daudum, Uppstie hañ til Himna, Sttur nu til Guds Fodur Almættugs Hægri Handar, og þadañ mun hañ koma ad Dæmia Lifendur og Dauda.

Hvad er það?

Það er:

Eg Ervi, ad JESUS Christus sie sannur Gud af Fodurnum Gietinn fyrir allar Aldir: Líka sañur Madur, Fæddur af Mariu Menu, ad hann sie minn Drottinn, sem mig glatadann og fyrirðæmdann Mann hefur afrekad, Endurleyst og Frelsad, frá öllum Syndum, Daudanum og Döfulsins Balde, eigi með Gulli nie Silfri, heldur með sínu Heilaga djermæta Bloodi, og með síni Saklausu Þjnu og Dauda; So ad Eg sie hanns eiginleg Eign, Lífi undir hanns Balldi, J hanns Ríki, honum þjóni i Ellifsu Ríettlæti, Meinslæsi og Sæluhæðalp, líka sem hann er Sialf-ur af Daudanum Uppreisenn, Lifir og Ríkir ad Ellifsu: Þetta eru vissuleg Sannindi.

PRJDM GREJN
AF HESUNJNNJ.

Eg Ervi æ Helligaann Anda, og ad sie
ein

Eln Heilög, Almennileg, Christileg Kyrkja, Sammentí Heilagra, Fyrirgiefning Synðana, Holldisins Upprísar, og, eptir þetta Líf, Elíjft Líf. Amen.

Hvad er það?

Það er.

Eg Trúi, að eg gíete eðfi af síakls míns eígnu Krapti edur Skíninge trúvæð æð Jesum Christum mínn Drottinn, edur tilhannar komist; heilður þesur Heilagur Andi mig, fyrir Guðspíallanna Ríening, kallad og upplíft með sínum Afgíofum, Helgæð mig og víðhallbíd í ríetteri Trú; Líka sem hann alla aðra Christna Menn æð Þerðu kallar, samann safnar, Upplífsir og Helgar, og í eínni ríetteri Trú til Jesum Christum væðveitir. Í hverri Christilegri Kyrkíu hann Náðarsamlega fyrir gíefi míer og öllum Trúvæðum daglega allar Synðir: Og æð Efsta Deigi mun hann uppvæfia mig og alla Menn af Dæða, og gíefa míer, með öllum Ríett-Trúvæðum, í Christo Jesu Elíjft Líf og Sáluhálp. Þetta eru Víssuleg Sanníndi.

Drottinnleg Bæn.

Fæðir vor þú sem ert æð Himnum.

Hvad er það?

Það er:

Guð víll híer með tílleíða oss og locka, að víer trúvæð skulum að hafi síe vor ríettilegur Fæðir, og víer hannar sannarleg Börn; Svo víer þess heilður með fullu Trúvæðar Trauste meígum hann víðía, So

Al

sem

sem good Børn bidia sinn elskulegann Gudur.

FYRSTA BÆN.

Helgisti Pitt Nafn.

Hvad er það ?

Það er :

Guds Nafn er sammarlega i sjaalsu sier Heilagst, þo vier bidium ecke ; enn vier bidium i þessari Bæn, að það einninn helgisti hier med oss.

Hvernig stiedur það ?

Nær Guds Ord kiennist riettilega og hreinlega, og vier efter því lifum heilaglega, so sem Guds Børnum hæfer. Þar til hjaalsu oss vor elskulegi Fader aa Himnum ! Enn hvor sem odrubijse kiennir edur lifer en Guds Ord biður, saa vanheligar Guds Nafn aa medal vor. Þar fra vardveite oss vor elskulegi himnesti Fader !

ANDRA BÆN.

Tilkomu þitt Ríke.

Hvad er það ?

Það er :

Guds Ríke kiennur að sœnu aan vorrar Bænar af sjaalsu sier til ; enn vier bidium i þessare Bæn, að það einninn komi til vor.

Hvernig stiedur það ?

Nær Gud giesur oss sinn Heilaga Anda, saa oss veitir þaa Raad, að vier trœum hans heilaga Orde, lifum heilaglega hier stundlega, enn annars Heris eitijflega.

ÞRIÐJA BÆN.

Verdi þín Vilje, so aa Jorðu sem aa Himni.

Hymne.

Hvad er það?

Það er:

Guds goðdugur og náðdugur Vilie verður að Himnum, þó vier bidium ecke; Enn vier bidium i þessare Bæn, að hanns Vilie verði hier að meðal vor.

Hverninn stíður það?

Nær Gud Onjstir og hindrar öll ill Ráð og vondað Vilia, þeirra sem þvi vallda, að Guds Ráfið vánhelgað og hanns Ríste nærir eige til vor að koma; sem eru Diofullinn, Heimurinn og vor hölldlegur Vilie: Hellður styrker hann oss og stöðuga gíorer i sjínum Orðum og i Trúnni, allt til vorra Rífiloka. Þetta er hanns mífunsamur og goðdugur Vilie.

FORÐU BÆN.

Gef oss i Dag vort daglegt Braud.

Hvad er það?

Það er:

Gud gíefur að soñu daglegt Braud, ja snvél vondaðum Monnum, þó vier bidium ecke; enn vier bidium i þessari Bæn, að hann láte oss vort daglegt Braud vídurkeña og með þacklæte til vor meðtaka.

Hvad kallast Daglegt Braud?

Það kallast allt það sem náðsþynlegt er til þessa Lífs-Biargar; sem er: Matur og Dryckur, Klæde og Skíade, Hús og Heimile, Tödur og Eingiar, Kvíð-Gienadr, Góð og Þeningar, goð Egta-Þerfoona, hlíðinn Børn, dyggt Þíonustur-Fóolk, truver og fropmer Yfer-Menn, goð Allmorgans Stíðorn, hagstæð Beduræatta, Fríðr, Heilbrygðe, Síðsеме, Heidur, goðder Biner, trwð

trösfaster Nágrannar, og allt annað þessu lík.

ÞJÓTTA BÆN.

Syrergief oss vorar Skullder, so sem vier
og fyrirgefum vorum Skulldu=Nautum.

Hvað er það?

Það er:

Vier bidium i þessare Bæn, að Fader vor himn-
eskur vilie eige aðlíta vorar Synder, so hann syrer
þeirra Skulld, vilie eige veita oss vora Bæn (þvi
vier erum allra þeirra hluta Dmafleger, sem vier
hann umbidium, og höfum eige það verðskulldað)
hellður að hann vilie oss það allt gíefa syrer sína eig-
inlega Náð; þvi daglega syndgum vier, og forþie-
num ei annað en Straff; so vilium vier og einig þar
i moot syrer gíefa af Híarta, þeim sem oss á moote
bríðota, og gíora þeim gott, sem við oss misgíora.

SIÐUR BÆN.

Eige inleid þu oss i Freistne.

Hvað er það?

Það er:

Gud freistar að sönu einfis Máns, enn vier bíd-
ium i þessare Bæn, að hann vilie vernda oss og varð-
veita traá Andskotans, Heimsins og Holldins Bie-
lum, so vier hröpum ecke syrer þeirra Tísteiging i
Bæn-Trö, Dröænting, edur aðrar stoor-Synd-
ir og Þöstu, og þo vier freistunst af öllu þessu, þa læs-
te hann oss um síðir þfervinna og Sigrinum hallda.

SIÐUR BÆN.

Hellður frelsa oss frá Illu.

Hvað er það?

Það er:

Hier

Hier bidium vier alls i einu i þessari Bæn, að Gæð
er vor himnestur frelse oss frá öllu þínu til Lífs og
Sælar, Farsællbar og Heidurs; og að siðustu,
þa vor Dæða-Stund er komin, gífi þú oss goðs-
ann Afgang, og tæki oss mynstunarsamlega til sín
vor þessum Eyndar-Dal, in i Himna-Ríki.

Amen.

Hvad er það?

Það er að eg skal vera fullviss, að þessar vorar
Bæner sínu vorum himnesta Gæður þaknæmlegrar,
og af honum heyrðar: Því hann hefur síðastur
skípað, að vier skyldum með söðdunn Hætti bidia,
og hefur lofað, að hann vilji oss bæniheyrja.

AMEN! AMEN! Það er: Já, Gæðars-
lega, það skal so vera.

Sacramentum S. Skynnar.

FYRSTA SPURNING.

Hvad er Skyn?

Skynnenn er ecke einsamallt Vatn, heldur er
þú það Vatn, sem samant er reirðt og bundet með
Gæðs Bæðorði, og með Gæðs Orði samteingðt.

Hvert er það Gæðs Orð?

Það vor HERRA JESUS Christus sagði hina
Matthæum i 28. Capítula: Færed wt mæn alls-
an Heimen, kíend öllum Þjóðum, og
skynred þær i Nafni Gæður, og Sonar,
og Anda Hellsaas.

ANDRUD SPURNING.

Hvad stóðar ofþ og veitir Skrifurinn?

Hun vtvogar ofþ og veitir Fyrirgiefning Syndanna, frelsar ofþ frá Daudanum og Döfslinum, og gíefur þeim öllum Elíffa Sálshjálp, sem trúa því, sem Ordinn Guds og Fyrirheitinn lofa.

Hvar er þá þau Guds Ord og Fyrirheit?

Þau voru Herri Íesus Christu seigir hjá Marcum, i 16. Capitula: Hver hann er vtr og verður skírdur, sá skal holpið verða, en hver hann ekki er vtr, sá skal verða fordæmdur.

ÞRÍDDA SPURNING.

Hvernig má Batnið Orða So Beglegra Glata?

Batnið má alldrei slífs orða, heldur veitir það Guds Ord (hvert að er í og með Batninu) og Ervinn, hvert að slífum Guds Ordum í Batninu trúi; því fyrir utan Guds Ord, er Batnið einsamallt Batn, enn einginn Skírn; Enn þegar Guds Ord samlagast Batninu, þá er það Skírn. Það er Náðarfullt Líffins Batn, og Endurgietningarlaug í Heilögum Anda, so sem Paull Postuli seigir til Tit. i 3. Cap. Estir skín Myrkunsemi hefur Gud ofþ hólpna gíort, fyrir þá Endurgietningar Batns. Saa, og Endurnijun Heilags Anda, hverjum hann hefur nooglega viðhelt þess ofþ, fyrir Íesum Christum vörnlausnara, so vier Ríttelættir fyrir hans Náð, yrdum Erfingiar Elíffs Líffs estir Bonni. Þessi Ord eru Bonn og Ervanaleg.

FÖRDRA SPURNING.

Hvad merkir þvilíft Batns-Skírn?

Hun merkir það, að sá hinn Gamle Adam i ofþ

ofs, æ daglega að drectiast og deyðast, fyrir Yðran og Yferböð, með öllum Gyndum og vondum Gyndum; Og síðann daglega fráni koma og upp ástur riísa einn niðr Madur, sat edlisa skal í Rietslæti og Heilagleika fyrir Guði æfinnlega.

Hvar stendur það skrifad?

Sancti Paull seigir til Rom. i 6. Cap. Vær erum jafnabir með Christo, fyrir Skjruina í Daudan, að líka so sem Christur er uppvakið frá Daudum, fyrir. Þírd Gæðursins, so eigum vær að ganga í Endurnijungu Lífsdaga.

Sacramentum S. Altaris.

FYRSTI SPURNING.

Hvad er Sacramentum Altaris?

Sacramentum Altarisins er sammarlegt Holld og Blood Drottins vors Jesu Christi, undir Braudi og Bini, afhönum siaksum Jesu Christo innsett ofs Christnum Moðum að eta og drecta.

Hvar stendur það skrifad?

So skrifa þeir H. Gudsþialla: Men, Matthæus, Marcus, Lucas og Sancte Paull: Vor HER Jesu Christus, æ þeirri Natt, sem hann foræðin var, toók hann Braudid, gærdi Þackir, og brant það, og gaf sínum Lærisveinum, og sagði: Takid og Etid, Þetta er min Etkami, sem fyrir yður verður glefin, gærid það í minna Minning.

Somuleidis, eftir Kvöldmæltidina,

took hann Kaleikinn, gjorde Paktir, gaf þeim hann og sagði: Drectid allir hier af: Þetta er Kaleikur hins Ntja Testamentis i minnu Bloodi, sem fyrir yður wthellist til Fyrirgiefningar Syndanna; So oft iem þier glerid þetta, drectid það i minna Minning.

NUMMUR SPURNINGS.

Hvad stodar oss med soddan Hætti ad Eia og Drecta her af?

Það wovissa mier þessi Ordinn sem hier standa: Fyrir yður glesst og wthellist til Fyrirgiefningar Syndanna. Þvi ad soñu veitist oss og giesst fyrir þessi Ordinn i Sacramentinu Syndanna Fyrirgiefning, Eilíft Líf og Sæluhiælp; Þviad hvar Syndanna Fyrirgiefningin er, Þar er einnig Lífid og Sæluhiælp:n.

PRIDJA SPURNINGS.

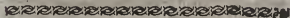
Hvernih kan líkamlig Berging ad verka so mikla Hluti? Berging Brauds og Bins verkar það i eingann Maata, heildur þau Orden sem hier standa: Fyrir yður glesst og wthellist til Fyrirgiefningar Syndanna. Hver Ord ad eru hia líkamlegri Bergingu, so sem Hofud, Sticki i þessu Sacramenti: Hvor sem þessum Ordum trwir, saa ødle aft allt það þau Innehallda og uppaa hlioda, sem er Syndanna Fyrirgiefning.

Floorda

ÞRÖDDA SPURNING.

Hver Næptir þessa Sacramentis máflega?

Ad fasta og sig lífjámlega þar til að bræða, er að sonu goðs þriðri Síðsemi; En sá er sáðarlega Máflegur og Bestickadur, sem Tróna hefur að þessum Ordum: Fyrir Þú getst og Uthellist til Fyrirglefningar Syndanna. Enn hver samteki trónir þessum Ordum og esar þau, Sá er Dm.legur, Þviad þetta Ordid, Fyrir Þú, Krefur fullkomilegrar Tróar í Hiartanu.

STUÐ ABRIP

Þess Christilega Værdóms, Ungum og Fæftróðum til frefari Skilnings.

1. Þú er alleina Einn sáður Guð til, í þremur Persönum Fader, Sonur, og Heilagur Ande.

2. Þesse Þrij. Eine Guð hefur stapað allað Heimeð, so sem hann og einig heildur honum en nu við Máf, og stíjrer honum.

3. Einglarnir voru aller af Guðe stapaðer, goóðer og heilager, en nokkrer fellu fyrir sína Öhlidne frá Guðe, þeir ed kallast Döflar.

4. Madurinn var og einig stapaður af Guðe aan Syndar, efter Guðs Mínd, til að þjóona honum.

5. Þesse Guðs Mínd var innsalið í naukvámlegre Samlíkingu við Guð, edur í sönum Þijsdóome, Ríettlætt og Heilagleika.

6. Í þessu Sakleysisins Standi var Madurinn farsæll, af því hann lifði í Sameiningu með Guðe, sem er sá hærfste Goode.

7. En vórer fyrstu Foreldrar Adam og Eva lietu Döfulni svífa sig til að fátvæði innvortis í Hiartanu frá Gude, og utvortis til að eta af þeim forboðna Tries Averti.

8. Þessi vegna tópuðu þau Guds Mind, í Stöðin fyrir hverja að kom Döfulsins Mind, edur Líking við þenna Guds Drin. Stílningurið varð formyrkvadur, Vilíen frásmæð, og daudur til hins Góða, en hneigdur og ferðugur til alls Ills.

9. Þar með tópuðu þau og einnig þeirra Sælufulla Samfelagskap með Gude, fellu under Guds Reide, og urðu selt tímanlegs, andlegs, og eyllis Danda.

10. Nu með því að Adam og Eva voru sá Stofn, af hverjum allar Máneskiur hafa sín Uppruna, þa hafa þessir Fyrstu Foreldrar gíetð Börn eftir sínu Mind, og ásamt með þeirri máhlegu Rætturu iðrætt Syndena og Daud, að í alla sína Esterkomendur.

11. Þessi vegna vantar alla Men, af Rætturune til, Guds Mind, þann meðskapada Viðdoom og Heilagleika. En í þessar Stöð fæðast þeir með Uppruna Syndene, andlega blinder, Dheilager og mótviliger.

12. Ut af þessari meðfæddu Uppruna, Synd flíota allar gíorañlegar Synder í Hugreiningum, Gyrdum, Orðum og Verkum.

13. Sökum þessa eru allar Máneskiur í þessu vesala Syndariðar Stönde, af Rætturune til, under Guds Reide, seltar tímanlegs, andlegs og eyllis Straffs.

14. Frá soddan eyllisre Eymd gat eingæi stöpuð Skiepna frelsað of.

15. En Gud, sem í frá Eyllisú sá þessa Máhlinfins eltra flærstu Reyð og Hormung, hefur af D-forþientum Máreika hræst til inlegrar Medaumnunar, og alíftað, að senda allum Mönnum sín Eingietna Son, sá ed väre þeirra Endurlausnare.

16. Þessi Endurlausnaren, sem heiter Jesus Christ, var Veröldene lófður strax eftir Syndafallet, og hans

hans bitri og bloodugi Dæde var i því Samla Testamen-
tenu teiknadur og fyrermindadur með Fornfæringum mar-
gra Pusund Diira.

17. Lof hins i Tíðmans Uppfölingu var þesse Guds ev-
lifsur Son: fyrir Heilags Anda Yferfýggingu gietin æn
Sondar, og sædd: i Heiminn af síne Moðdur, þíne heilagu
Jomfrú Maria.

18. Þesse vor bleffade Endurlausnare þesur því tvær
Maatturur i eini Persoonu, Guddoomlega og Mañdoo-
lega, so hann er bæde Gud og Maður.

19. Efter sínu Embætti er hann sá einaste Medal-
gangare millum Guds og Maña, vor æðste Kienemadur,
Spæmadur og Konungur i tvöföldu Stænde, Ríðurlag-
ingareñar og Upphafningarinnar.

20. Með sinnum heilaga lifnæde og fullkomni Hljóðal
þesur hann i vörn Stad Logmaaled uppfyllt; Með síni bit-
ru Þínnu þesur hann vtslæded Straffed fyrer oss, og fund-
ed til Logmaalsins Bólunnar, bæde ær Sæl og Þíftama,
einnig tíðmáalegs og evliffs Dæda, vegna vorra Spæda,
sem honum voru i Guds Doome tilreiknadur.

21. Með þessare síne Hljóðæ og Þínnu þesur hann stíge
til Fridar Guds Ríettlate, forlífsað oss við Gud, afrel-
að oss Frelse frá Söndene og öllu Illu, samt Ríett til
Sameiningar við Gud, og alla Sæluhjálp sem þar af
kientur, og þannig alldæilis fullkomnad það-stóora Endur-
lausnareñar Verf.

22. I Gröscæne var Íesus eige leingur: eftir sín Dæ-
da, en til þess ær þridia Deige, þa Fæderen uppvakte hann,
og hann staalsur með stóorum Sigurvínningar Kræfte yfer
sinnum og vorum Övnum uppreis frá Dædum, augliks-
ande, æd hann þesde betalað fyrer oss Söndareñar Gialld
allt til fýðarska Þenings.

23. Efter Upprisuna ær Christur uppstíjgeñ til Him-
ens, og þesur sett sig þíæ Guds hægge Hænde, þvar hann
bídur fyrer oss, og sender oss sín Heilaga Anda, so æd hann

átvegada Sæluhíalyp kome oss til gooda.

24. Heilogur Andi kallar alla Men alvarlega til þessarar Sæluhíalpar, og verkar tröstuglega fyrir Ráðar Medölin, (það er) Orðid og þau Tvo Sacramenta; Sijnir og einnig vissið Hætt og Mæta, hvernig Men kúna að sðlast þá afrekdu Sæluhíalyp.

25. Þessi Hættur kallast Sæluhíalparið Rætti, og er iðisfalið i sáðri Umvendan til Guds.

26. Umvendumarið Rætti eru Tveir, Hugar, Angrib og Erwið.

27. Angur og Tregi eru, að þessari riðtilega af Lögmaðlinu sína nætturlegu Spilling, og gíranlegar Syndir, sína særlega til þeirra, og hata þær alvarlega.

28. Af foddan Tilfinningu sína eigin Eyndar framfiemur, fyrir Evangelium Ervarin, Estirlængan til Guds Ræddar i Christo.

29. Þessi Erw framfiðdur sig sínum Lausnara, og usisfadmar með floorri Estirlængan hais dijmætu Forþienusiu og Verðstuldan, sem sijn einasta Sæluhíalpar Grundvöll.

30. Samu Erwar riðta Edli og Eiginlegleiki er, að þun strax augliðer sig verlandi i Rærleikanum til Guds og Ræungans, sem og einnig i daglegri Hiartans Hreinsan.

31. Hver sem þá eðfi moostsiendur Heilags Ræda Rædd, heildur lætur sig leida til þessa Sæluhíalplega Ræda, þan appvafnar af sínum andlega Dauda, endurfæðist til þess Rædnadar sem er nyr, sðlast astur þá topudu Guds Rænd; nýtt Lioos i Skilninginum, nija Gyrend og Kraft i Vilianum, nýtt uðbreitt Sið og Hiartagal. Þan riðtlæstist, það er iðlæstist Christi Riðtlæti, friðast fraa Selt og Straffe Syndariðar, með því Herradami Syndariðar er þá einnig burttelid.

32. Þan sameinast með Erwið aa nij við Gud, og sðlast Hlutskeipi i sllum þeim ometanlega Ræddar, Gæsum, sem Christur hefur átvegad.

33. Nu er hann vörðinn sáharlegt og Ealuhicalplegt Guds Barn, og hefur lifandi Bon um Himnaríkis eilífa Arfleifð.

34. Nu fær hann Guddoomlegt Lioos og Kraft, bæði til að yfirvina það Jla (so hann sýndgar eðfi frammar af æfsettu Ræði mooti Samvirkfukni), og til að eðfirfilgia því Góða af öllu Þiarta, so hann leitar nu iduglega Guds Ríkis og hans Riettlætis, og framígeingur æ Jörðukni med himnestu Síni, og so sem fyrir Guds Auglite.

35. Nu hefur hann sána Huggun i öllum Mootgæangi; sökum þess, að Guds Ríki, sem er Riettlæti, Friður og Fagnadur i Heilögum Anda, bjr i hans Þiarta, íafn vel þott það oft og tíðum se. huld undir Þeifleika og Sturlan.

36. En villie hann eðfi tapa söddan sínu Ealuhicalplegu Ræðar Standi, þa bliitur hann fyrir Tröna að blífa i Chrísto, og læta sér líioerna af hans Andá.

37. Hann bliitur med iúilegri Bæn og Þiartans Alþeugiesni kofgæfílega að bræfa þau Ræðsl, med hvertum hans Trö kan að halldast við Makt, og styrkíast, sem er Guds Heilaga Ord og Sacrament.

38. Hann verður þa ríett að vafa, skíða og bídia mooti Dúflinum, Heiminum og Söndíni; hværrar Eðirleifar loda en nu við hann, en skulb uthreinsast æ meir og meir, med daglegri Endurníjan, og þar æ mooti Guds Mind meir og meir i þennum uppreifast, so hann læte auglíooslega sían i sínu Líjferni, að hann sem endursædt Guds Barn er næskíldur þessum sínum himnesta Föður, eistí allt það er hann elskar, en þati allt það sem hann hatar, og allt það sem Veröldin er full af; nesnílega: Þíísa Augnása, Gyrend-Höldfins, og drambsamé Líjferni.

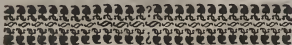
39. Hann bliitur daglega að afneita síoalsum sér, og bera Krossin þolíhímoodlega eðfir sínum Frelsara æ þeim þraungva Þeigi.

40. Hver sem blífur stöðugur æ þessum Þeigi ása

sjína Lífs. Tíð, þónum er Daudin um síðir Abati og full-
komið Frelsi.

41. Því hañ mun æ effla Deigi upprijsa, eði til For-
ðæmingar heildur til eylijs vegsamlegs Lífs, og eíðar
supplepsanlegrar Sameiningar med Gude.

42. En hver sem eði vill eftir þessari Híalpræðisins
Ridurskipan medtaka og brýka Guds Ræð, hañ er i sínu
svaduga Raatturuñar Standi, verður aðskiliñ frá Gudi,
og hlíjtur að vænta Hlutskiptis med Döðlin,
um og hañs Altum i eilífri Þyrirðæmingu.

UTSKYNNING

CATECHISMI.

Mitt Kæra Barn, Villtu eigi Giarnañ verða Farsæll
þíer i Heim, og niosta Síðan Eilífrar Sælu
æ Himnum?

Vissulega, Ef eg að eins gíæti orðid það.
Villtu þá ganga þáñ Veg, sem leidir til þessa
Lakmarks?

Jaa, ef eg gíæte funded hann.

Erwir þu að þar síe Eín Gud til?

Jaa, Því Heimurinn hefur eigi gíetad skapad sig
síalsfur, heildur hlíjtur til hanns að hafa verid
noðkur Orð, sem er Eldri og Væðre enn aller
Hlutir; Og það er sú Eilífa Vera, sem kallast Gud.

Erwir þu að Gud ræði fyrir eilífri Sæluhíalpi?

Vissulega, Því hann er yfir öllum Hlutum.

Erwir þu að Gud umi þíer Eilífrar Sæluhíalpar?

Ad

Ad Vijsu, því hañ er Einn goðdutt Guð.

Mun Guð vilja vijsa þier Veg til Elisfrar
Sæluhjálpur?

Ad Sonnu, það kann eigi að bregðast.

Með hverjum vijsar Guð þier og mætt þessum Veg?

Með sínu Heilaga Orði.

Höfum þier þá þetta Guðs Orð vor ær meðal?

Jaa, í Heilagri Ritningu, sem kallast Biblíja.

† Hefur Heimurinn ætíð haft Guðs Orð?

Jaa, því áður enn Móyses var ær Dögum höfdu
Menn Guðs Orð fyrir Guðlegar Opinnberanir
og Munlega Undirvijsan þeirra gömlu Forfedra,
fræð Kyrr til Kyrrs; Enn í Ætur var það eigi fært,
fyrir enn Móyses byrjaði það að giera.

Hver hefur skrifað Biblíuna?

Þeir Heilögu Spækmenn, Guðspíallmenn og
Postular.

En voru þessir eigi Menn?

Vijsst voru þeir Menn.

Hvernig eru þá þeirra Orð Guðs Orð?

Því Andi Guðs blæs þeim í Brúðst, allt, hvað,
og með hverjum Orðum þeir skuldu það skrifa.

2. Timoth. 3. 15. 16. 17. Með því þier er kunnug Hei-
leg Ritning allt í fræð Barndómi, þá kæn þun að undir-
vijsa þier til Sæluhjálpur fyrir Eröna ær Jæsum Christu.
Þviad öll Ritning af Eldi Jönnu, er Mætt,
leg til Lærdóms, til Lærbættar, til Bættar, til Læb-
riðtingar í Ritlættu, so að Guðs Mættur sic algjör, og
eil alls goðs Bættis hæflegur.

2. Pet. 1. 21. Þar hefur eigi en nu nokkur Spæddómur,
ær, eftir Mættis Vilja, frættstuttur verid, heitidur af
Heilögu Mætt tilskundir hafa þeir Heilögu Guðs Mætt

talad. Sica Matth. 10., 19. 1. Cor. 2. 13.

† Hvar af þau Madur ad vita, ad þessi hin sama Ritning, sem vier höfum, sic þad saða Guds Ord?

Ufimislegum Hlutum, so sem af Gyðinga, Tyrkia og anðara Eldstu Þjóða Samsinningu, því þeir vitna til þess sama Ords; Einnig af Samhljóðan Skrifaranna, Uppfylling Spæðoomanna, Stadfesting marghattadra Krasta-Verka, og, ad siðustu, af þeim öfluga Framgængi, sem þetta Ord hefur haft, fyrir utann Rógan og Máðlega Magt, og þad midt i þeim bloodugustu Öfsofnum, i hverjum so margar Þusundir Þjófslar-Botta hafa iðsiglad þennann Sannleika med þeirra Bloodi.

† Hvar skal sá gjöra sem en nu eigi tróir því, ad Ritningin sic Guds Ord?

Hann skal leitast við ad hlíðnast Ordinu og gífa þess Verkan Róm i sínu Hiarta; þa mun hann verða þess síðott var, ad þad hefur eina yfirnátturlega og ríett Guddoomlega Dæd, Krapt, Líf og Anda i sér, til ad upplífa, sannfæra, hugga, uppfæra og ævija Samvitfúna.

Joh. 7. 17. Ef sá er nokkur sem gjöra vill þans Vilja þau Rógi þvert þessi Verðoomur er Af Gudi, eða hvert eg tala af siðsum mæ. Sica Psal. 50. 23.

Eigum vier þa Þafalaust ad medtaka þ. Ritning fyrir Eina, Ríetta, Þíffa og Fullkomna Reglu og Mæle. Þráð vorrar Trúar og Framferðis?

Þíffulega.

Luc. 16. 29. Þeir hafa Móysen og Spæmæðina; þeyri þeir þeim. Joh. 10. 31.

Meiga Mæ þa eigi Grundvallar sína Trú, og hoga sínu Framferði eftir þeim Öpinberunum, sem gjörast sör-

ir utań þau Medol, sem Gud hefur tilfett, Eða æ Draum-
um eigiń Skynsemdar Pootta, ańarra Mańa Mındugleika
og Eftirdæmum, gæmlum Meiningum, Mæltæfium,
Samkomulagi, og Sidvana, edur nokku þvilijku.

Neń, eingenn sonń Erv nie Hljidne verdur æ slij-
ku grundvöllud, heldur Hia: Erv, Gudleise og
uppsundenn Djudkun, æ eigenn Pootta, sem Gu-
de er þvert æ moote.

Gal. 1. 8. Ek þo æd eĩnig vier edur Eingill af Himne
predikade yður Evangelium Þ Druijs ERN Þ Jer Þ Þs-
um Þ Medilad Þ Dur, sœ sje þolvadur.

Matth. 15. 9. Ad Þ Ristu Þ Þoona þeir mier, æ med-
ań þeir fienń þær Kieningar, sem eķe eru ańad eń Þ Þ-
ord Mańa.

Hefur Guds Ord eń þa sleppt fierdeilis Eigińlegleika
fram yfer Mańańa Ord?

Jœ, nærst þess Guddoomlega Dbrýgdannleglei-
ka, Krafti og Fullkomlegleika (sem ædur er sijnť)
hefur þad eina fierdeilis Virtu i fier, til æd upplijfa
oss, af Mætturuńi blindar Manneffjur.

Ps. 119. 105. Þ Þtt Þ Rd ER Læmpe Þoota mińa, og
Þ Þos æ mińnum Vegum.

Er þo eķe Bibliań myrk og vandstilen sýrer Einsallda
og Gæfrooda?

Jœllu þvi sem Monnum er naudsýnlegt æd vita
fier til Sœluhialpar, er hun noog skjær, sýrer alla
þær, sem hafa hana um Hønd riettilega, hvert þeir
eru Leik-Menn, Olærder, edur Lærder.

2. Timoth. 3. 15. (16) 17.

Hvernig hefur Mædur Guds Ord riettilega um Hønd?

Þegar Mæd: andvarpar fyrst til Guds, um hant
Þ. Anda Upplijfing; þær nærst les Guds Ord med

goodri Gaumgiæfni, og þeinkir eftir því alvarlega, tued fwsfum Afetninge að lifa eftir Ordinu, og hljóðast því í sínum Berkum og Framferdi; þegar Madur leitar eftir að sedia Hwngur Sælar sínar, en eige sína hollðlega Forvitne þar með; og að síðarstu, þa Madur raangtærir eigi Orðanna Meining eftir sínum eigin Virndum, heldur leitar þar í einfaglega eftir þeim Sanleika, sem þienar til Guds Hraðslu, og ransakar þar eftir sitt eigned Hiarta.

Joh. 5. 39. 40. Cap. 7. 17.

Sietur Madr af síni eintönnri Skynsemi skilid og tvölagt Ritninguna siet til Sæluhigalpiegrar Þekkingar?

Nei, því vor Skynsemi er af Synðinni fordörfud.

1. Cor. 2. 14. Rætturlegur Madr Skynnar Ekkert af Guds Anda, því það er honum Heimsta, og hann sár það ei þekkt, því það hlíttur andlega að dæmast. Eph. 1. 17.

Af hverjum æ Ritningin að lesast?

Af öllum Mönnum; og þar fyrir ei alleina af þeim sem þienar, heldur og so af Tilheyrðundum: Effe einasta þafa allir Þessi og Riett til þess að lesa Ritninguna, heldur er það öllum boded, sem ein Skylla. Já, það er í síkalfu siet ein Guds Belgjörningur, sem hver einn Christenn Madur æ að særa siet með Þacklæte og Fögnude kostgiæselega í Rit, siet til tímannlegrar og eplijfrar Belferðar.

Post. 8. 3. 17, 11. og 2. Tim. 3. 15. Joh. 5. 39. 40.

Hvernesi sundurskriptist Heilog Ritning?

3 Samla Testamentid, sem Spæmennirnir þafa fyrir Christi sínilegrar Hiervistar Daga æ Hebreiskur ritad, og það Nya Testamentid, sem af Guds

Gudspiallamönnum og Postulum er i Griðu Mæli
 skrifad eftir Christi sijnilegrar Hiervistar Daga,
 og hvertveggja síðan vrlagt á vorra Landa Tungu-
 mæl, öllum Mönum til Jðfunar og goðdra Nota.

† Uppitel mier Bækur Samla Testamentisins?

Mofn og Tala þeirra, sem Meñ eru vanir i Predi-
 un og Vestri að vitna til eru i riettri Röd semþtirsif-
 gir: Sim Mosis Bækur, Josua Book, Doomas-
 raña Book, Ruths Book, tvær Samuelis Bækur,
 tvær Kongaña Bækur, og tvær Chronicu Bæk,
 ein Esra, ein Nehemia, ein Esther, og ein Jobs
 Book, Hundrad og Fimmtju Psalmar, flestir ordtir
 af David Konungi; þriaar Bæk Salomonis, Kall-
 adar Orðskvidir, Predikari, Eof. Kvædi; Spæ-
 menn þeir Stærri Fjórir, Nesnilega: Esaias,
 Jeremias, Ezechiel og Daniel; Spæmenn þeir
 Smærri Fjórf, sem eru: Hoseas, Joel, Amos,
 Obadiah, Jonas, Micheas, Nahum, Habacuk,
 Zepharias, Haggeus, Zacharias, Malachias.

† Mier sijnist sem hier vanti nokkrar af þeim, sem eg sja
 þo i anði Bibliu, so sem eru Tobia og Judiths Book,
 Spektinár Book, Sirachs Book, Baruchs Book, Þær
 fluttu Histori um Susönu og Drefast i Babylon, Mac-
 cabeoru m Bækur og Manassis Bæn.

Þessar Siidustu eru eigi sem hinar adrar Canon-
 isku, edur Regluligu, Bækur af Guds Anda inns-
 blæsnar; Heldur nesnast þær, til Udgreiningar
 frá hinum, Apocryphiskar, edur hullbar Bækur,
 þvi þær eru eigi sama Gyldis og Mindugleika,
 jafnvel þótt þær hafi inni að hallda nokkrar goðdr.

ar Lærdooms-Greininir.

† Hverjar eru Bækur Þess Nýja Testaments ?

Þeir Fjórir Gudsþjallamenn, Mattheus, Marcus, Lucas og Johannes, Postulanna Gjórnunga Boof, og þeirra Þistlar edur Sendi-Brief, Mefnilega : St. Páls, Einn til Romveria, Tveir til þeirra i Corinþo Borg, Einn til Galatas, Einn til Ephesios, Einn til Philipþenses, Einn til Colossenses, Tveir til þeirra i Thessalonica, Tveir til Timotheum, Einn til Titum, Einn til Philemonem, Einn til Ebræos : So og listka Sio Almenilegir Þistlar hiña Postulanna, Mefnilega ; Einn St. Jacobs, Tveir St. Peturs, Þriir St. Johannis, Einn St. Judæ, og Lokfins er hin Síðasta Boof Bibliunnar, Dýnberanir Johannis. Allar þessar eru fyrir utan nokkurskonar Medol innblæsnar af H. Anda.

Hver er Kiarni og Styttsa Inihald allra Bibliunnar Boofa ?

Það er sá vigtugi Sannleiki ; Ad JEsus er Christur, Begurinn, Lífsid og Sannleifurinn, til Sálshjálpar öllum Trúðum Sálum.

Joh. 20. 31. En þessi (Teikn) eru því skrifud, ad þier Trúid, Það JEsus SJe Christur Sonur Guds, og ad þier skulud hafa Lífsid, sem Trúid, i hans Nafne.

Hver Mismunur er á Lærdoomum, i því Gamla og Nýja Testamente ?

I Gamla Testamentenu vitnudu Spæmenner er med Spærdoomum og Fyrermindunum um Christum sem koma skýlde ; enn i því Nýja Testamentenu vitna Gudsþjallamennir og Postularnir

er

er með skoosum og skilmerkilegum Ordum um hann,
þa þegar i Heimenn komenn.

Nu þar Biblia er stóor Book, hvernig gieta þa þeir
Ungu og Einsöldu funded þessa Ritungareðnar Siarna?

Þeir kunna i fyrstu að hialpa sér við **Saaluga**
Doct. Lutheri Catechismum.

Þvad er Catechismus?

Hann er ein listel Biblia, eða stutt Agrip af Guds
Orde, um það, þvad vier eigum að trúa og gjöra,
i Spurningum og Andsvörum framsett.

† Þvad þesur Lutherus sett, sýrer framað hvern Part
Catechismi til uppbyggilegrar Amíningar?

Þesse Ord: Hvernig sérhver Hwíss-Fader að ein-
falldlega að uppfæða sitt Heima-Fóolk.

Er það þa Skýlða aftra Hwíss-Fædra?

Jaa Þíffuliga: I Símtu Bookar Mosis Cap. 6.
67. seiger Gud.

Þesse Ord, sem eg býð þier i Dag, skaltu leggja uppá
Hiartab. Og þu skalt Þrína þáu allt íasat Þírer
Þínum Þínum, og ræða um þau, nær ed þu situr i
þínu Hwí, og nær ed þu geingur um sarið Veg, nær ed
þu leggur þig niður, edur stendur upp.

Eru marger Hofud-Partar Catechismi?

Síu; af hverium sá fyrste hljóddar um Guds
Tíu Laga Bodord: Áðar um Truvaríðar Hofud-
Greiner: Þíðie um Þírtíðilega Bæn: Þíoorde
um Sacramentum Skírnareðnar: Símtu um Sa-
cramentum Altaríðins: Þar estir filgir Hwíss-Tab-
lað, sem ííihelldur hvers Máðs Skýlðu estir haðs
Standi, og sííst þun hler íísfærd i síoorða og síotta
Bodordi.

Þerb

Verður þetta eðle i færri Orðum inihundid ?

Ud viðsu, því allt þad sem Fræðin inihallda , hliðir
ir aňadhvert til Lögmaalenu edur Evangelio.

Hvad er Lögmaaled ?

Lögmaalið er sá Lærdoomur, i hverium Gud sinnir
oss sitt Rietslæte, kienir oss, hviliðum oss byriar
ad vera, hvad vier eigum ad giora, og Dgnar oss, ef
vier laatum þad Dgiort, edur giorum þar þvert aa
mooti.

Hvad er Evangelium ?

Evangelium er sá Lærdoomur, i hverium Gud
sinnir oss sína Náð og Myssunsemi i Christo, og
tilbiðir oss hana; kienir oss hvad vier eigum ad trúa,
og heitir þeim Náð er hliðnast honum i Tronni.

Hvad merkir eigiánlega þetta framande Orð Evangelium ?

(Þad merkir) Gledilegaň Bodskað.

Hvar er höndlað i Fræðunum um Evangelium ?

3 Fioorum þeim síðari Hofud-Portunum.

Hvar er höndlað i Fræðunum um Lögmaaled ?

3 Fírsta Partenum.

Fyrsti Parturinn.

(Hvernig ein Hrofs-Fadir og Hrofs-Moodir aa
undirvijsa einfalldlega sínu Heimilis-Foolke)

Um Lögmaalið.

Hvad margfallði Lögmaalið mtagaf Gud i Samla Testa-
mentenu ?

Þrennslags, sem var fyrst Ceremoniu-edur Kyr-
fiu-Lögmaalið, annad þad Beralldlega Dooma og
Baldstioornar Lögmaalið, þridia Síða-Lögmaalið,
edur

edur þad almennilega Lögmaál, um Ríðrleikann
og Framferdi Lífnaðarins.

† Helldst Ceremoniu edur Ríðrleik, Síða Lögmaálid en
nu við?

Nej; Þess Ceremoniur og Foornfæringar voru
eiginema Evangelískar Þyrirminðanir uppá Chris-
tum, sem hefur afmað þær með sinni Þingadfor-
mu. Col. 2. 16. 17. Ebr. 10. 1.

† Helldst Vallðstíðornar Lögmaál Gyðinga en nu við?

Nej; Þad var eins og Ceremoniu Lögmaáled,
giefð Gyðingum alleina um vísan Þijma; en nu er
fíerhverium Christnum Máni vísad til þeirra La-
ga, sem brofast i Landinu, og hanns eigid Þfers-
vallð wtgiefur. Rom. 13. 1.

Blijst þa Síða Lögmaálid, ed: þad almennilega Ríðrleik-
ans Lögmaál, ei helldur leingur við Ragt?

Vissulega; því þad Lögmaál er byggt á Máttu-
ru Guds, sem ríettlaat er og heilög; og þar þyrir er
i því innifalinn Guds orastannlegur og stadfastur
Vilie um alla Mennt á öllum Þijmum, sem er El-
skann til Guds, siðsleiks og Náungans.

Hvernig hefur Gud opiðberað þetta sitt Lögmaál og or-
rastannlegan Vilia?

Han hefur i Sköpuninni innskrifað þad i allra
Manna Þiortu, og því kallast þad Mátturu Lög-
maál. Rom. 2. 15.

Þess Gud þa ei með öðru Mooti opiðberað sitt Lögmaál?

Jw, hann hefur og so utgiefð þad sinnilega, og
Þrifad utann á tvær Stein-Töblur.

Hvar gaf Gud wt Lögmaálid?

U Giallenu Sinal med Reidarþrumum og Eldingum, til Merkis um hanns brennandi Vandlæti við þá sem það yfirtroda.

Enn um vier verða Sáluhoolpner fyrir þetta Lögmaal? **Nei**; því sjáðann Syndafallid gietur það einginn fullkomlega hallded.

Róm. 8. 3. Hvað Lögmaalinu var ÖRegulegt, (med því það beikist fyrir Houdid) það giordi Gud og sendi sín Son.

Síðir þá Lögmaled oss ekkert Sagn?

Ad viðsu giordi það oss stoormikeld Sagn.

2. Tim. 1. 8. Vier vitum það Lögmaled ER ÖÖtt, ei nokkur tíðskar það riectilega, (það er, so sem því hæfir ad bræfast).

Hves er sv riecta Lögmaalsins Ritseind?

1.) Sannfærir það þá Þdrunarlausu um Syndir þeirra, og Guds Reidi i giegñ Syndinni.

Róm. 3. 20. Fyrir Lögmaled lieinur Þdurlienuing Syndareñar.

2.) Þreingir það og refur eistir þeim Þdrandi ad slija til Christum, og leita Trausts hiax honum.

Gal. 3. 24. Lögmaled er vor Þptunar-Þadur til Christum.

3.) Undirvijsar það þeim Ervudu, hvað þeir skulu giorda og satta Ögiordt.

Orðsko. B. 6. 23. ÞÖdordid er SKribliooð og Lögmaled er eitt Þöooð, og Hirting Þiptunariðar er Þssins ÞEgur.

Eru þá þeir Ervudu Lögmaalenu undirvörpnir?

Nei, ecki Lögmaalsins Krogan og Bolvan, því þar fræa hefur Christur þá endurleyst.

Róm. 6. 24. Þier erud Egi UNdir LÖgmaalenu, hefur undir Ræðini.

1. Tim. 1. 9. Vitandi það , að hinum Ríttslæta er ekkert Lögmaal sett.

Er þá ein tröður Christen Madur ekki skyldugur að lifa eftir Lögmaalinu ?

Jw, vissulega.

Rom. 3. 21. Gærum vier þá Lögmaled að Eingu ; fyrir Ervna ? Gætti þu þvi , heldur uppreisum vier Lögmaled.

† Hvernig æ eg þá að skilia þetta ?

Aðgiæt þetta tvönt : Serhvör ríett tröður Christinn Madur er freij frá Lögmaalsins Bolvan og Krogan , en ei frá þess Hljóðni ; það er : Hann gíörir það að sonnu sem Lögmaled utheimtir , enn þó ei gi vegna Þvingunar Lögmaalsins og Otta fyrir þess Bolvan , heldur sökum þess , að Ríerleifi Christi kníjr hann þar til ; og þá hann af Breiðleika misgættir sín oviliandi , hæfir Lögmaalsins Bolvan hann öldungis ekki , þvi hann er i Christo. Rom. 8. 1.

Er Lögmaled þá ænægt með vtre Verkin ?

Nen , Lögmaled er andlegt , og utheimtir þvi allann Mannenn , með Líkama , Sælu , Síni , Tilhneigingu , og öllum Kroftum.

Rom. 7. 14. Þvi vier vitum það , að Lögmaled er Aldligt , en eg em Hóldlegur , undir Syndina fellbur.

Hvernig sundurskiptist Guds Lögmaal ?

J Evar Toblur , af hverium su fyrri inihellbur Þriu ; En hin seinni Síð Bodord eða Skipanir.

Hvert er Lögmaalsins síttsta Inihalld ?

Ekkert annað en Ríerleifurin til Guds , vor siakstra og Náungans ; þvi eg gíörir ogiarna æ móoti þeim sem eg elsta.

E

Rom.

Róm. 13. Þvi er nu Elstað Logmálsins Uppfylling.

1. Tim. 1. 5. Súna Þodordsins er Rjárleikurinn af þreinu Þarta, og af goðdri Samvitstu, og af ómeingadri Erw. 1. Cor. 13. 1. 2. 3.

Um Þyrri Þodorda Töbluna.

Hvad er Þínhalld þyrri Þodorda Töblunur?

Rjárleikurinn til Guds, sem klesir mjer alla minna Skýldu við hann.

Luc. 10. 27. Elsta skaltu Þrotteð Guld þið af öllu Þarta, og af allri Þrd, og af öllum Mætti, og af öllu Hgskoti.

Utt af Þyrsta Þodordinu.

Ad hveriu æ eg ad gefa Þiætur i þessu og öðrum Guds Þodordum?

Ad tvönnu, sem er; ad þvi Þonda sem er bannad, og þvi Gooda sem þar i moot er skípad.

Hvad er það vonda sem i þessu Þodordi er baðad?

Ad fremia Afguda Þjrdkan.

Hvad er Afgud?

Utt það sem Madur Þjrdkar, óttast, elskar, og treyfter æ, i Stad þess einasta samna Guds.

Hvernig verður þessi Afguda Þjrdkan framið?

Unadhvert, so mikid beri æ þvi, edur listid beri æ.

Hver er svo Afguda Þjrdkan, sem mikid ber æ?

Þegar Madur tilbidur Sool, Tungl, Stiornur, Engla, edr heilaga Mennt framslidna, þvert i mooti Guds Ordi.

Es. 42. 8. Eg er Þrotteð, það er mitt Rasn, og minna Þrd vil eg Þingum öðrum Gjesa, nie mitt Lof Afgudnum.

† En mæ Madur æti tilbidia þann sama Gud i einu Þjrd
lætt

læti, og meina til siðals haús?

Nei, Gud er ein Andi, og hveriet hañ tilbidia, þeir skulu tilbidia hañ i Anda og Sañleika. Joh. 4. 24.

† Naa Madur ekki bidia Einglana, edur helga dauda

Men, ad bidia fyrir þer til Guds?

Nei, þvi Gud vill. alleina tilbedinn verða.

Drottinn Gud þin stalt þu tilbidia, og þorum einum þiosna. Matth. 4. 10.

Þar ad auk er þad og so til forgiesins, þviad Abrahau veit ekki af oss, og Israel hañ þekkir oss eigi. Ef. 64. 10.

Þvernig er framiñ Afguda Diirdkan so listid ber a?

Þegar Elska, Otti edur Traust Hiartans snijst fra þeim lifanda Gudi, og adhyllist framar adra Hluti en Gud, edur eins mikid sem Gud.

Þvad margslags eru leinilegir Afguder til, sem kunnast la vorum Hiortum fra Gudi?

Alld soddan Afgudum kunnum vier ad giora añað hvort oss siðalsa, edur adra Men, edur adrar skapadar Skiepnur, ellegar utvortis Guds Diirdkan edur og Diosulinn.

Þvernig glori Madur siðalsan sig ad Afgud?

Þegar hañ hefur ofmikla Elsku a siðalsum þer, leitar einkis uta þess sem hañs er, og stundar mest eftir siñe eigin Begsemd, eigin Bilia, eigin Gagni, og eigin Estirlæti, þvers vegna hañ hirðir hverki um Gud nie Naungan, og skiedur þetta siðdeilis.

1.) Med eiginm Groosan.

Þvad hefur þu, þad þu hafir eigi medtefid? En fyrst þu hefur þad medtefid, Þvad ÞRoosar þu þTer þA, sem þu þad eigi þesdi medtefid. 1. Cor. 4. 7.

2.) Med Sierfinni edur Sjaalsfræði.

Ohljóðni er Sjúkdra-Geypur, og að vera þverbrotið er Afsauga-Djórðan. 1. Sam. 15. 23.

3.) Med eiginu Hollds-Lyst og Gyrendum.

Margir ganga sem Dvinir Krossens Christi, herra Vefilof er Gyrendamingið, herra Guld Múgú er, Phil. 3, 18. 19.

Er þa sú sjaals Elsta Afsauga Djórðan?

Nei, eige után síð sem er ofskafanleg og mættaslaus, hver ed metur sig meir en Gud, og vill eige giorast honum af Hiarta undergiefið, og kafiast við að Mañessian sjaals er eckert, enn sjaalsur Gud sat æðsti Goði.

Hvernig kafi Maðr að giora aðra Meñ að sínum Afsaug?

Þegar Maður af óháfilegri Hæðslu fyrir þeim, edur Elstu og Trauste til þeirra, aðadhyvert vandræðir þá Goða, edur giorir þá Vonda.

Jer. 17. 5. Solvatur er sá Maðr sem hefur sitt Traust á Manninum, og Setur Hóldid fyrir Sjá Aðm, og í burtnistur frá Drottai með sínu Hiarta.

Hvernig kafi Maður að giora aðrar Skiepnur að sínum Afsaugum?

Þegar Maður hefur so mikil Vndi af þeim, að til þeirra dregst sú Hiartans æðsta Glede, Huggun og Traust, sem Maðr skyldi á Gud setja; hvað sierðelis er að súa á þeim ægiornu, sem undir eins vilja þioona Gudi og Mañon, og kallast þvi Skver-Goða Djórðarar.

Eph. 5. 5. Þvi þá skulud þier vita, þá eingið Trillu-ljús Maður edur Öhreia, edur ægiarn, hver að er Skvergoða Djórðari, hefur Arstoku í Ríki Christi og Guds.

1. Tim. 6. 17. Ríktum þessat er Veralldar bioð þu, þá þeir

Þeir Özu Egi Mál-Latir, og leggi einga Þou upp-
 á þína fallballta Ríksdóm-, heildur uppá lifanda Gud.

Hvernig kán Madur að fremja Afguda Dýrðlan með ut-
 vortis Guds Þíðonustugjörð?

Þegar Madr myndi í sínu Þdrunarleysi setur fæ-
 viðlegt Traust uppá Kyrkiu, Ferdir, Altaris Sa-
 ungur, Skrifstamál, Dlmusur, Þanagiörðir,
 Saungva, Vestra, og þesshaattar Verk, sem good
 eru hía þeim einum sem eru Þdrande, enn hía
 Hraesnurum eru þau einfis verd.

Jer. 7. 4. 5. Ekeistid eðl uppá Þygina, þa þeir segia:
 hier er Músteri Drottins, hier er Músteri Drottins, hier
 er Músteri Drottins, heild .r þa ÞEtid ÞDvarn ÞSnad
 og Alþæfi.

Es. 1. 15. Þó að þier uEbríðid ÞDar HEndur, þa
 þyrgi eg þó mja Augu fyrir þúur, þviad ÞDar HEndur
 ERu Fullar af Blóði.

† Er þar nokud sem þesur Snert af Afguda Dýrðlan í
 vortí opiðberri Guds Þíðonustugjörð?

Eðert, sem í síaklu fier maa so kallast; enn með
 Misbrókaniðni kúna allar Skiepnur að gjörast að
 Afgudum, sem arður er sagt.

Þvad kemur þa Mótum til soddan ogudligrar Mis-
 bröfunar?

Það gjörir einkanlega Andvaraleysi, sem ætíð vill
 þafa eitthvad fier til Aftudnings; þvi þegar Sam-
 viðskán fordæmir hinn Ogudlega, og vill eigi sinva
 fier til Guds síakls, snije hann fier þess flíootar með
 sitt Tronadar Traust til Skrifstoolfsins, Altari-
 sins, og vortortis Alþafna, og leitar þar íni Hugg-
 unar og Trausts fyrir sína saurugu Sælu; so að

Það, sem í sjaalsu siet er: skadlaust og gott, verður
honum að einum Afgudi; það er: Það hindrar og
hældur honum frá þeirri riettu Guds Dyrðkun,
sem steið er í Anda og Samleika, þar sem þessir hlut-
ir ættu þó að styrkja hann til hennar.

Luc. 13. 26. 27. Þá munuð þiér hafa upp að segja, vær
hósum Eðid þjá þjá og drúid, og æi Strætum
Þrumi Rjendur þu. En hafi mun segja; eg segir yður,
það eigi þekki eg yður, hvadañ þiér erud; farid frá mieri
aller þiér Rjgiorda-Meñ.

Kañ Madur og so að giera Döfuliñ að sínum Afgud?

Já, allir þrælatir Syndar-Prælar eru líka
Döfulsins Prælar, og hafi þeirra Gud og Herra.

2. Cor. 4. 4. Gud þessrar Verallbar þesur forblindar
Hugskot Bantrædra. Rom. 6. 16.

Þiér hósum þiér það Bonda sem oss er þañad; Seið mieri
líka það Goða, sem oss er boðid í Þyrsta Þodordinu:

Þiér eigum yfir alla Hluti frá Gud að ottast,
hann að elsta, og æi hann einn að trúa.

Alit þá Gud einkalega vort Hiartalag til sín?

Já, því hann segir:

Drúskv. B. 23, 26. Seið mieri, Son miñ, Hiarta þitt.

Þiérur nokkur ottast, elstað og treysti uppá Gud rietti-
lega, medañ hafi eigi riett þekki hafi?

Nei, það er Omögulegt; enn ef þiér þekki hafi
Riettlæti, þá ottunsi þiér hafi; Ef þiér þekki hafi
Gæðsku, þá elsum þiér hann; Og ef þiér þekki
hanns Almætti, þá treistum þiér honum og truum
æi hann.

Þetta vita Raunar flestallir Meñ um Gud, munu þeir þá
og so ottast, Elsta og treysta uppá hafi?

Nei, því flestra þekking er dauð og Kraftalaus.

1. Joh. 2, 4. Hver ed seigir : Eg þecki hann, og þelldur ekki hans Þodord, sá er Lúvgari, og í þvilissum er eingið Sannleikur.

Þviliss er þaa sv rietta lifandi Guds Þecking?

Sv sem fíemur vorum Hiortum til að elsta Gud, og blygdast við að giora nokkud það, sem Illt er í hanns Heilogu Naalægd.

1. Joh. 2, 3. Þar af vitum vier, það vier þeckium hann, ef að vier vardveitum hans Þodord.

Er ekki best að vera í sínuum Einsaldleif?

Bissulega, ennecki í Þankunnarttu og Blindni. Rom. 16, 19. Jeg vil að þier siend Þitir uppá hid GDDa, og Einsalldir uppá hid Þonda

Hvad er su saña Einsalldni?

Ad Madur med Ervni medtaki eins allt fyrir tröanlegt, það sem Madur er viss um að Gud hafi opinnberað, og það æn þess að hnijsast þar í med sinni holdlegri Skinseni.

Hveriu orkar nu su saña Guds Þecking?

Sun orkar þvi, að Madur vijst ottast elskar og treystir uppá Gud, þann sem hann rietta þeckir.

Hvad er að Ottast Gud?

Það er að blygdast í Hiartanu fyrir Guds allraheilögustu Haatign, so Madur sie kvijðandi og hræddur fyrir að uppvefja hans riettaferduga Reidi med nokri Synd.

Matth. 10, 28. Hæðist eigi þaa sem Lijfamañ aflija, og Saalina gieta ei lijflaotid, þelldur Hæðist þaa framay, sem Saalu og Lijfi gietur LOrtjnt í Helvilli.

Phil. 2, 12. Vertid yðar eigiñ Saaluhialp med UtSa og DLa.

Er margslags Guds Otli til?

Evenslags, Þrældooms, Otti, og Sonarlegur Otti.

† Hvað er Þrældooms Otti?

Þegar Maður ottast Gud vegna Straffsins all-
eina, enn hefur hverki Elsku nie Traust til hans.

1. Joh. 4, 18. Hæðsla er Eigi þá Hæðleikanum,
hellður utdrijsur fullkomlegur Hæðleiki Hæðsluna, því
ad Hæðslan hefur Kvæl, en hver hafi hæðisi, þá er efi
fullkomlegur í Hæðleikanum. Joh. 15. 20.

† Hvað er Sonarlegur Otti?

Þegar Maður af Elsku til Guds, er fviðbandi
syrir ad gjöra honum nokkud æ mooti, þótt hafi
ætti fier eigi nokkurs Straffs ad vænta.

1 Mos. 39, 9. Hvernig Mætti þú Sjá so mikid
Þæfu Veri, og syndgast æ mooti Gudi?

† Hver af þessum tvöfallda Otta finni hia Hættchrisnum?

Sá Sonarlegi Otti tilheyrir þeim eiginlega,
so sem Guds Børnum; Þó blandast hafi oft með
nokku af Þrældooms Otta, fierdeilis æ Freisting-
ar Tímanum.

Rom. 8, 15. Þer hafið eigi meðtekið Þrældooms Anda
so þer þursið astur ad ugga um yður; Hellður hafið þer
meðtekið einn Oslabarna Anda, syrir hvern vier kollum,
ABBa, Elskulegur Fadur.

Matth. 8, 26. Hvað hæðisi þer so, þer Þistiltrvadir?

Hvar af þeir Maður eina Gudhrædda Maðestiu?

Þar af, ad hun hatar og fordast Syndina, sem sin
stærsta Dvin, og öldungis fær efi af fier, ad gjöra
þad sem Illt er af Afsetningi.

Orðst. 8, 13. Þessi Drottins Hatar þad Illa.

Eru þeir allir Gudhræddir, sem lesa, bidia og singia
mikid?

Efi alltið, því þeir eru til. Hverier ed hafa Þgirtit

Guda

Gudlegs Athæsis, en þess Ræsti afneita þeir. 2. Tim. 3, 5.

Uf hoeriu þesur su saða Gudhræðsla sín Uppruna?

Uf Trótti og Rætleikanum, sem verkar soddan Umhiggiu fyrir því að þöfnast þeim æstroðlega Góður.

Það er það, að elsta Gud?

Það er, að ess þyfi mikid til hanns koma, og oss innilega laungi estir honum, leitum i honum vorrar riettu Gledi og Unadsemdar, og giesum oss alldeilis æ Vallð hans þægilegum Vilja.

Psal. 18, 2. Hartkærað þessi eg þig Drottinn-mih Stirkleifi.

Psal. 73, 25. 26. Nær eg þessi að eins þig, þá heyrði jeg ekkert um Himin og Jörd, þó að einnig mitt Líf og Sál vanmegnist, þá Ertu þó Gud alla Lijma Mit Hartans Draufi og mitt Hlutfipti.

Ps. 42, 2. 3. Þijka sem það Hjörturinn kallar estir ferstu Vatni, so kallar miða Söla, Gud til þijn. Minna Sál hana Þrístir estir Gudi, estir þeim Lifanda Gudi, hvernær mun eg þangad komast, að eg siare Guds Andlit.

Hversu migg eigum vier að elsta Gud?

Þfir alla Hluti fram, því hann er það æðsta Goða.

Matth. 10, 37. Hver hann elskar Góður og Móður meir en mig, so er minn eigi verðugur. Sian Luc. 10, 27.

† Kann Maður þá ei bæði elsta Gud og Heimfins syndugt Hattalag?

Nei.

1. Joh. 2. 15. Eigi skulud þier Heimin elsta, nie neitt það i Heiminum er, ES Moður Elskar Heiminn, J Hraun ER EKKI Rætleifi Góðarfins.

† Hvers vegna eigum vier að elsta Gud?

Fyrst, vegna þess hann er fullkomlega goodr i siaklfum hier; þar nærst af því, hann er goodr og Gæðskur ríkur við oss, sem daglega niotum hanns Bel-

gjörninga.

Matth. 19, 17. Eingið er goodur utaú alleina Gud.

1. Joh. 4, 19. Laatum oss hañ elsta, því hañ hefur Elst. ad oss þvri.

Hvar af síst það, ad Madur elskar Gud?

1.) Af gudbræflegum Lífnaði.

Joh. 14, 21. Hver hañ hefur minn Boddorð, og hEldur þau, þá er sa sem mig Elskar.

2.) Af Ríðrleifanum til Naungans.

1. Joh. 4, 20. Ef einhver seigir : Eg elsta Gud ; Og hAltar sín Broður, sa er Ljugari. Þvi hver hañ elskar efi sín Broður, hvera hañ síst, hvernig gíetur sa Gud elstað, þa er hañ síst eigi?

3.) Af Estírlaangan til Orða Drottins, og íðuglegri Bæn til hanns.

Psalm. 73, 28. Það er minn Gledi, ad eg heild mig til Guds.

† Gíetur þu elstað Gud af þínum eigið Krostum?

Nei, Guds Andi verkar Ríðrleifann í mír.

Róm. 5. 5. Guds Ríðrleifi er Uðhellur í vor. Þíortu fyrir hEilagan Arða.

† Er nokkurt Gagn ad því ad elsta Gud?

Jaa, allra stærsta Gagn. Róm. 8, 28. Þíer vitum, ad þeim sem Gud elsta, þ þena allir hlutir til hins besta.

† Þeiga þeir þa, sem elsta Gud, reida sig þruggt uppá hañ?

Jaa. Psalm. 84, 12. 13. Gud Drottinn er Gool og Skíall, þur. Drottinn gíetur Arð og hEidur, þa mun efi laata þa Kroomu þafa Skort á nokkurn Goolu. Drottinn Zebaoth, hEld er sa Madur sem trenstir uppá þig.

Hvad er : Ad trensta uppá Gud alleina?

Það er ad gíefa sig á Balð Guds Forsíoonar, með fullu Tronadar Trausti ; Bænta alls Gools af þonum, og þesala þonum oll sijn Efne.

Orðsk.

hæfur til að nióta minstu Náðar, Froosunar edur Upphefðar, eftir sinne Verðskuldan.

1. Pet. 5. 6. Hugið yður fast við Gítlatið, því Gud moostendi Dramblaatum; en Ljtilaatum giesi hañ Náð.

Hvad er Políamæðiñ?

Ad Madurinn vegna Guds taki viljuglega að moosi Moostlætingunum, þeim er að Höndum koma, þó Holldi og Bloodi þungbærar sinnist; So hañ aan Moglunar, jaa, með Þackargjörð, liggi undir þeim Políamoodlega, þar til Gudi þocknast, að gjöra Um-breiting og Boot aa þeim.

Jac. 1. 2. 3. 4. Brædur minnir! reiknið það fyrir allañ Gagnud, nær þi er i margviðlegar Þreistingar fallið; og vitid, það Reinsla yðar Ervar verkar Políamæði; En Políamæðiñ mun stadfest bliífa, allt til Enda, so að þi er siend fullkomnir og algjörðir, og i einu Brest hañið.

Hvad er Afneitan síns?

Það er, að Madur afneiti síns eigiñ Hollds Vilja og ellu því sem honum þykir vænt um i Heiminnum, so að Guds Vilie alleina meigi i honum Framgang far.

Luc. 14. 26. 27. Ef nokkri kemur til minn og Hatar eigi (það er afneitar edur minna elskar) Fedur sinn og Moður, Konu og Börn, Brædur og Systur, og þar til sitt eigið Líf, hañ Þer Eigi Mjñ Þerisvein Þerid: Og hver hañ eigi þer sinn Kross og fylgir mior eftir, sa gietur eigi minn Þerisvein verid.

Ut af Öðru BODORDJNU.

Hvar fyrir standa upphaflega i Utleggingu þessa og hina añarra Bodordana þessi Ord:

Bier eigum að ottast og elska Gud?

So

So þar med verði spndt, að allar saðar Christin doomfins Dygdir meiga ekki vera einber utvortis Hæverska og síðsamlig Riettvijsa, heldur eiga þær að framfoma af elsturisku og gudhræddu Hiartalaage þess inra Mannsins. Þær eiga að vera riettir Ervarniar, Ríerleikans og Gudhræðsluñar Avertir, ef þær skulu Gudi þökknaft og vera betri en Phariseanna Riettlæti.

Hvad illt er baðað i öðru Bodordinu?

Ad leggja Guds Nafn við Hiegooma.

† Hvad er Guds Nafn?

1.) Þau eiginlegu og fierdeilislegu Nöfn, með hvers erium hañ verdr nefndur i Ritninguñi, so sem: Jes hova, Gud, Drottin, Fader, Sonur, og Heilaga ur Andi, Jesus Christur, og þesskonar fleiri.

2.) Allt það sem Gudi tilheyrir, hvar af hañ þekkt ist lifka sem ein Madur af sinnu Nafni; Hier til heilur sialfs hañs Vera, Eiginlegleikar, Gættign, hañs Verf, hañs Ord, hañs Sacramenta, og allt það sem tilheyrir hañs Dyrðkan. Psal. 48. 11.

Hvernig verður Guds Nafn lagt við Hiegooma?

1.) Þa Madr hefur i daglegu Tali Guds Nafn, edur Grein ur H. Ritningu, eda Bers ur einum gudbræflegum Psalmi eda nokkud andlegt, með hiegoomlegum Hætti gauslega, til Skiemtunar edr Maaltækis, an Virðingar og Gudbrækni; Einnig þa Madur lastar Guds Verf.

2.) Þa Madur blandar þessu blessaða Nafni við þokkud Ord og Alþafnit, og brækar það til Forma.

mælinga, Eida, Galdra, Eiga og Svifa.

Þvad er að formæla í Guds Nafni?

Þá Madur í þessu gooda Nafni ofkar Jús siet edur sínum Næunga, já, þa margur Guds Dóinn dyrfist að hæða þann allra hæfsta Gud síanfañ.

Jac. 3. 9. Med Tunguñi dijsrdum vier Gud Fodur, og med heñi FOrmalum vier Moñunum, estir Guds Mind gisdum, af hinum sama Múñi framgeingi Blesan og Bólvan. Það skal eige so vera Brædur mifer.

Þvad er að sveria?

Þa Madur berofkar Guds Nafni til að stadfesta einn Hlut med, að sañur sie, og þañig fresur Gud til Vitnis og Doomara síns, Mæl. Efnis.

Þá Madur þa aldreigi sveria?

Ju, í stærstu Naudsyn, sem er: Nær Þfirvallid Guds vegna fresst þess, og Sañleifurin kañ eigi odrurvijs í Lioos að leidast; Þa er það eitt af Riætleifans Berfum. Ebr. 6, 17. Meñienir sveria við ein ædri en þeir eru, og sa Fdur FJorir ERða allrar þRætu.

Eru þa allir aðrir Eidar í Daglegu Tali Synð?

Já, stoor Synð, þo listid sie agtrad fyrir hana.

Matth. 5, 34. 37. Eg seigi yður, að þier skulud Þæðungis EEli sveria, en yðar Ræða sie Já, Já, Nei, Nei, en þvad framþfir er, það er af hinu vonda.

En ef Madur vill eigi trua mifer, þoott eg seigi Já og Nei?

Þá aa eg að hugga mig þar við, að mitt Vitni er í Himninum.

Er þa Synðin eins stoor, þa eg sver eigi af Afsetningi, heldur þef það Orða Tiltæli af Vana, sferdeilis þa eg þefi aa soñu að standa?

Já vissulega, þvi sa synðsamlegi Bani síñir það, að Synðinn drottnei þfir mifer.

Sir.

Sir. 23. 11. 12. Ven þín Múli Efti til að Sveria og Guds Ráfa að vanbrófa, því að lifa sem sá Præll sem oft verður stríktur, er ekki utaú Veniar, so láu ekki heildur sá breiú af Synnum að vera, sem ofstáns SVER, og Guds Ráfa Vanbrófar; Hver sem sver oftlega, sá findgar oftlega, og Plágaú mun'ekfi af háns Hvi gænga. Ef þaú sver og stili ekki, Synnagar þaú þó ekki að síðar. En ef þaú stili, og stéitir ei þar um, þa synnagar þaú tvöfalldiga.

Þvab er að fremia Fíollíjngi i Guds Ráfi?

Þaú Madur vill með Guds Ráfi, Grein Ritsningar, eða nokru öðru, sem tilhlídir Guds Dírksan, lækna Meú edur Fienad, signa edur sara, syna hver stolid hafa, edur fremia nokra Híatru.

5. B. Mos. 18, 10. 12. Þaú fíuist ekki hía þier sá nokk, sem fer með Spádooma, edur er Dágvéliari, edur sa sem byggur að Búla: Kvaki, edur Svandrá Madur, eð: SVERinga Madur, edur nokkur Fítóns Ánda Rórsagnari, eð: Teikna-Utleggiari, eða sa nokkur sem Leitar Fíetta af Daudum. Þvi hver þaú gíortir soddan, þaú er ein Sviðing fyrir Drottai.

† Leifst Máú eigi að leita Ráða til Fíollíjngra edur Vísínda Máú, er so kallast?

Mei, eingvaðveiginn. 3. B. Mos. 19, 31. Sverid þdur ekki til Spásagnar Máú, og þier stulud einkis spyrja af þeim sem sara með Teikna Píjdingar, so að þier sarrgíft ekki af þeim; Þvi eg er Drottai þdar Gud. Ezech. 14, 10.

† Þaú Madur ekki að hráðast Galdra Meú?

Mei, því þeir gíeta þeim trvudu alls eckert gíort, að Guds Tíllatsemi.

Þvornig vanbrófast Guds Ráfa til að línga, pretta, edur svísta?

1.) Með falskri Ríeningu; Þaú Madur brófar Guds Ord til að segja nokurn Bíllu Lærdóm.

2. Tim. 3, 13. Þeir vöndu Meú og Svíkarar fráfaleiðast æ til

tíl hins verra, því þeir Vlla, og verða villtir. 2. Pet. 3, 16.

2.) Med Hraefni; Þá Madur midt í sínni Bondsku vill synast gudhræddur, vegna þess hann yðkar Vestra og Saungva, eða talar um Guds Ord.

Psál. 50. 16. 17. Til hins Ugudhrædda seigir Gud; Hvar fyrir Klúgiorir þu minnar Rættlættingar, og tekur mín Sattmála þier í Muð, þar ed þu hatar Eptunina, og fleigir mínum Ordum á Þak þier astur.

Hvers hefur sá ad vænta, sem med nokkurt söddan Slag leggur Guds Ráfn við Hiegooma?

Stoors Straffs, bæði tímanlega og eyllislega; med því Drottín vill eigi hallda þan saklausan, edr ohegndan vera láta, sem leggur hans Ráfn við Hiegooma.

Hvad er það Góða, oss verðr skipað í Öðru Bodoordinu?

Ad vier í öllum vorum Naudsynium og Mootsgangi, að öllum Guds heilaga Ráfn, það tilbidi-um, lofum, og því Þakfir giorum.

Hvad er það; Ad Tilbidia og Akalla?

Bæni er Christins Máns ydugleg Öst til Guds.

1. Thess. 5, 17. Bidied aðflatanlega.

En Akallan, er ein alvarlegri Bæn, sem pressast ut af Hiartanu vegna Meydar og Angistar.

Ps. 50, 15. Akalla mig í Meyðini, þá mun eg frelsa þig, og þu skalt þá heidra mig.

Hvad er það: Ad losa Gud og honum þakfir aðgiera?

Það firra er: Ad kannast við Guds Fullkomlega leika og Gæðsku í síðsum síer, og vegsama hann í sínu Hiarta. Það síðara er: Ad kannast við hans Gæðsku við oss, og prijsa hann þar fyrir.

Ps. 103, 1. 2. Losa þu Sála mín Drottín, og allt hvad i mier er hans heilaga Ráfn. Losa þu Drottín Sála mín,

og forgleyim eigi þvi Góða, sem hafi þesur gíort þíer.
 Er en fleira það Góða, sem Ánád Þodordíð stýðar
 ofi til?

Jaa, sem er; Áð hafa Guds Orð um. Hónd með
 allri Þírdíngu, tala gíarna um það, lesa kóstgíæfíe
 lega þa heílogu Rítíng, og að víðurkíeña Guds
 Sáñleíka ofíeísdí, íafnvel í stærstu Hættasemdum.

Ut af Þríðía Þodordínu.

Hvad er ofi bóðed í Þríðía Þodordínu?

Áð víer skulum helga Hvíldardagínn.

† Hvar af þesur Hvíldardaguríñ fítt Ráfi?

Áf Guds eígní Hvíld, það er: Áð hann hætti
 Skopunar-Þerkinu æ þeim síounda Deíge, estíer
 það, hann hafde æ undannfórnúm fer Þogum
 Skapad Hímín og Þord. 1. Róf. B. 2. 3.

Hvad er þa Hvíldardaguríñ?

Híaa Gþdíngum var það sá síoundí Dagí í Bífí
 umí, æ hveríum Gud hvíldíft; en híaa ofi er það
 sá fyrstí, æ hveríum Chrístí uppreís frá daudum.

Hverníg eígnúm víer að helga Hvíldardagíñ?

So að víer brófum allan þan Dag, alleína tíl
 heílagra Hugsána, Orða og Þerka, og tíl Eflíngí
 ar vorrí eígní Helgun.

Hvad estíer þa vora Helgun?

Róstgíæfílega að heýra Guds Orð, lesa það, og
 yfirvega báðí í Rýrkíumí og vorum eígní Hrófum.

Joh. 17. 11. Heílagí Fadíer, HElga þí þí í þígnúm
 Sáñleík, þíñ Orð eru Sáñleíkur,

Hverníg eígnúm víer að hlíjda æ Guds Orðs Þredíkun?

Með Híartannlegrí Gudræfíni, og sannarlígu Á-
 formí, að laga vort Lífíerní þar estíer.

Jac. 1. 22. Verid og eifig Hærendur Orðsins, en eigi
alleinasta Hærendur, hvar med þier skoalsa yður æt
ættar dragid.

† Forum vier þa til Ryrkinnar alleina til að heyrna Pre-
dikanina?

Ney, hellbur og so til að vegsama Gud, og uppör-
ða hver annan til elskufullrar Umgeingni mæ honum.

Coloss. 3. 16. Laetit Christi Ord ríftuglega byggja með-
al yðar í allri Witku. Verid OS Minid yður skoalsa
med Psalmum og Lofsaungum og Andlegum Ræð-
um, og syngid Drottni í yðrum Hjörtum mæ Þakargjörð.

Er þa allt búið þegar söðnað Þoonustugjörð er enduð?

Ney, vier eigum sjðnað, með Bænum, Yfirveg-
an og Ransookn, að innþrækja Samleikanum einn
þa frestuglegar í vor Hjörtu; Og í þessu innvortis
Mysterinu, sem er einn hoogvær Andi, eigum vier
að þioona Gudi, þakka honum, tilþidia hann, og
læra hans Ord ganga oss rett innilega til Hjarta.

Lúc. 11, 28. Salir eru þeir, sem þeirra Guds Ord, og
vordveita það.

Hvæd er það Illa, sem í Þridia Bodoordinu er bannað?

Að vier forogtum eða vanrækiu Guds Ord, e-
ða lætum veraldliga hluti hindra oss í vorum Guds-
ræfnes Efnum.

Hver vanræfir Guds Ord?

Sæ sem ænn saðra Raubsynia, situr heima og fer
eigi til Ryrkiu æt tilsettum Tíðnum. Ebr. 10. 25.

Laetum oss eigi yfirgefa vorn Söfnud, sem samra er Sidr.

Hver foragtar Guds Ord?

Sæ sem andir þess Hærn edr Vestri, þrasar, sese-
w edur spilit upp sitt Hugskot med annarligum
þrænkum. Pred. 4. 17. (5. 1.) Þakka þiú Gort,

nær

nær þu geingur til Guds Hofs, og kom so þu fúfir að heg-
ra. Það er betra en fævijs. Máns Öffur.

Hvar með vanhelgar Madur Hvíldardaginn?

Með lífsamlegu naudsýmialausu Erfidi, somuseið-
is sýndsamlegum Skientunum, so sem Dansi,
Spilum, Vledileikum, að ganga i Dryckiu-Hofs,
og öðru söddan, sem alltið er Sýnd i siðsfu: sier,
enn að Helgi-Dögum tvöföld Sýnd.

Eru þa eingið tvöortis Verk leifleg að Guðugum?

Su, sonn Naudsýnia-Berk, sem eigi meiga und-
annbragast, og Ríerleiks Berk, sem ætíð að að-
giora. Sicut Luc. 14. 5. Matth. 12. 7.

Er það þa ekki noog til Sabbath, Daginn Helg-
unar, að Madur gangi Þdiulauð?

Nei, Madur að í þess Stad, því frammar að að-
stunda, að hafa Hiartans Ungeingni með Gudi,
so Hvíld Lífsamans aðstodi Sælarinnar Erfidi.
† Þursum vier þa við þessa HvíldarDags i hverri Bítu?

Boreiginn SælarÞreinging aðvissar oss þa stoo-
ru Naudsýn, sem vier höfum til þeirrar andlegu
Hvíldar, og sameiginnlegtrar Uppbyggingar.

Su Auður Tablan.

Það er i stutta Máli Þiðhald Unnarar Þoborda
Töblunar?

Ríerleikurinn til siðsfrá vor og vors Mæunga.
Matth. 22. 39. Elsta skaltu Mæunga þið sem siðsfrá þig.

Er það þa riett að elsta siðsfrá þig?

Jæ, en ekki i östíkanlegan og sýndsamlegan maa-
ta, því þa er Siðsfrá Elsta Orðset til alls Jús.

I hverju er iðisfrá þu sýndsamlega og östíkanlega
Siðsfrá-Elsta?

Þegar Maður leitar þess sem honum þyfir hofsa til síns eigin Vagns, sínar Þegsemdar edr Skiemtunar, með foddan Hætti sem stríðir æ móti Guds Vilja, og hirðir ekki neitt um Naungans Ríksleika.

Hvar i er iñifalín su stíckanlega og syndlausá Siakls.
Elsta?

Þeirri Estirlaungun sem af Gudi er inplöntud til að esla sína eigin Belferd, og hina sönu Söluhjálp.

Þvad er það þa sem þu ætt mest að hirða um og hafa um þiggiu fyrir að esla og styrkia til Belferdar?

Sölin er það, sem er sá ypparligri og ódaudleigi Partur Mañsins.

Matth. 16. 26. Þvad stodar það Mañin þó hann vini allan Heimin, en feingi Eioon æ síni Sölu.

† Má eg þa lifa berallumþvggiu fyrir Þistamanum?

Jaa, i stíckanlegan Máta, og so sem hann þarf með nauðsynlega. Eph. 5. 29. Aldreigi hefur nokkur sitt eigið Hóld batad, heldur nærir hann það og fostrar.

† A þa Hóldid eigi að krossfestast?

Ju, því aðars stríðir það i móti Söluinni, með því Syndinn býr lifa i Hóldinu og uefnist Hóld.

1. Cor. 9. 27. Eg EEm minn Ekama OS Þæi hafi.

Eol. 3. 5. So deidid nu yðar Eimu sem æ Jorðu eru.

Rom. 13. 14. Hafid ei umhyggju fyrir Hóldinu, til (að uppfætia) Gvendirnar.

Þvad kœur mæi hin öður Tablan um það sem æhræir min Naunga?

Þad, að eg æ að vera við hann so sínadur, og æ mæi so við hann, sem mæi er fremst mögu.

og eg villdi mæi af honum Eioosa.

Matth. 12. Allt þvad þær vilid Meñirni giori yðr, það

það skulud þier og þeim gjöra, það er Lögmaalid og Spar-
meðirnar.

Hvernig giet Eg þa fundid eftir þessari Reglu, hvað
Riätt er eðr Rængt i Ungeingni við miñ Ræunga?

Nær jeg set mig siðalsan i Stad miñs Ræunga,
og yfirvega, hvert eg villdi hañ flæi mig, bólvadi
mier, svifi mig, stæli frá mier, edur baktaladi mig,
og með því miñ Elfska, sem eg hefi ær siðalsum mier,
vill þetta ecki liðja, þa er hun mier ein Regla um Elfs-
una til miñs Ræunga, og sijnir eining hvað Gott
eg ær honum ad gjöra i Stadinn þess Bonda.

Hver er þa miñ Ræungi?

Aller Men, hvert sem þeir eru meiri. Hættar edur
miñi, christnir edur heidnir, vöndir edur goðdir,
Vinir edur Dvinir, siðdeilis þeir sem vier vitum
ad i Traud eru staddir, og fænnum ad hialpa.

Post. G. B. 17. 26. Allar Mæðna Ræðið, þva
æ Jorðun af einu Boodi. Luc. 10. 29.

† Er þa eingiñ Mismunur, edur hærra edur lægra i
Elfska þeirri sem Madur ær ad hafa til Ræunga síns?

Ad viðsu, því þess meir og framar sem miñ Ræ-
ungi er mier vandabundinn, aðaðhvert i liðsamstg-
an Maata, ad Skyllbugleika, Mægdum, Binaat-
tu, Rægreñi, og Belgjörðum; Eður uppæ and-
lega Viisu, vegna sameiginnlegra Ervarbragða,
Bonar, Riærleika og Alþöruglefnis, i því, ad leita
Guds Riðis, þess nækvænilegar er eg skyll-
ugur ad audsýna því liðsam Riærleika framar en öð-
rum.

Gal. 10. 20. Fírst vier þofum en Tjðens,
þa gjörum Gott hverium Mæñi, eirna Mæst þeim. Sem
Eru Ervarnar þeim.

Er eg þa skuldugur að elsta líjka Dvin mín sem skoalfað mig?

Jaa.

Matth. 5. 44. Elstid þier DVini DV. ar, þlefsid þa er yður þolva, giorid þeim gott er yður H. za, og bidied fyrer þeim er yður SKada OS OGsookn veita, so að þier siend Vorn God: þdar, þefs aa Himnum er.

† Máa eg þa ekki þata þaú ogudlega?

Nej, eg aa að læta mier umhugad vera um haús Gagn, líjka sem nockurs aðars. En gíarta þo að skoalsum mier, að eg eigi samhylla Synð haús, og elsta mest haús Sælu, og ala DV fyrer henni.

† Er það noog, að vier med Orðum og Atvikum aude sínum ofs vingiarnlega við vorn Máunga?

Nej, það aa vissulega einig að vera í Verki og Sannleika.

1. Joh. 3. 18. Elstum eigi með Orði og Tungu alleina, heldur með Verki og Sannleika.

† Hvers vegna eigum vier að elsta vorn Máunga?

Guds vegna; því það fiennir hann ofs með sínu Orði og Eptirðæmi.

1. Joh. 4. 11. Þier aðsamlegir: Þyrst það Gld þesur OS OS Elstad, þa skulum DV er einig Elsta OS OS JMbyrdis.

Þvar verður mier frastveigis mtaaladur Rærleifur in til Máungans?

Þ þeim Sio seinni Þodordunum sem hljda til Annari Þobluúni.

Hvert er það Þyrsta Þodord aa Annari Þobluúni?

Það Þioorda Þodordid.

Ut af Þioorda Þodordinu.

Þvad er ofs skíad í Þioorda Þodordinu?

Að þafa vora Þorelldra í Heider, Þioona þeim, hljda þeim, og virða þa.

Þvad er baúad í Þioorda Þodordinu?

Ad

Alld fyrerljiða, og til Reide að reita vora Foreldra.

Hveriet stiliast undir Nafni Föður og Móður?

Fyrst vorir nátturlegir Foreldrar, þar næst þeir sem í nokkurn Mæta eru yfir öf þóðnit edur stjórnandi, so sem: Yfirvalds-Persoonur, Fjárhalds-Menn, Hwfs-Bændur, Prestar, Skoolameistarar, og þessháttar, sem allir eru Foreldrar, hver eftir sínu Standi.

† Hvar margar eru Hofudstjettirnar?

Þar sýnir deilis, sem er:

1.) Breiddleg Valld-Stiett. Í hverre Kongar, Furstar og adrar Yfirvalds Persoonur eru Foreldrar, en þeirra Börn Undersaatarner.

2.) Kiennidoomis-Stiettinn. Í hverri Prestar og Skoolameistarar eru Foreldrar, en þeirra Tilheyrndur og Lærisveinar, Börn.

3.) Hwfsstjórnar-Stiettinn. Í hverri Fadir og Móðir, Hwfsbændur og Hwfsmædur, Fjárhaldsmenn, Belgjörðamenn og freomt gamallt Fólki, eiga að virðast sem Foreldrar af Børnum, Barna-Børnum, Stiopp-Børnum, Þjóðmættu Fólki, Almóðs-Børnum, og öðrum Ynglingum.

Hvers vegna að eitt Barn, ein Þienare, edur Lærisvein, að heidra þessa Foreldra?

Begna þess, það er Guds Skipan, og þienar til þeirra Belferdar.

Hver hefur tilsett Yfirvaldded yfir öf?

Síðalfur Gud.

Róm. 13. 1. Þar er tigi

noður Valldstjórn utaf af Gudi.

Ernu þið þá Guds veana skylduger að hlýða, lífa ei

nu ogudlegu Þfirvalli?

Jæ, það var heidid Þfirvallið, sem St. Petur villdi, að þeir, sem lifðu í þeirri fyrstu Christni, skyldu hlídnir vera, þá hann sagði:

Verid undirgiefnir allri manlegri Skífun, fyrir Herrans Satir. 1. Pet. 2. 13.

Hvernig eiga Undirsatarnir að hegda sér við þín Þfirvallið?

1.) Eiga þeir villuglega að hlíða þeim.

Rom. 13. 4. Verid nu af Randsyn Undirgiefnir, eigi alleinasta Hirtingarnar vegna, heldur og lista tíðni fyrir Samvitkaunar Satir.

2.) Heidra þau.

Rom. 13. 3. Giefid þeim Heidur sem Heidur heyrir.

3.) Bidia fyrir þeim.

1. Tim. 2. 1. So amíni eg nu, að Með mínfrámi alla hluti, gíri Boonir, Bænir, Þverbeidslur og Þakargjördir fyrir öllum Mönnum, fyrir Kongum og öllu Þfirvallið, uppá það vier mættum hafa spakt og roosamlegt lífsemi í allri Gudrádni og Gíðsemi.

4.) Skulu þeir greiduglega gjalda þeim Skatt, Tolla og Tíjunder.

Matth 22. 21. Gífid þá Keisaranum hvað Keisarans er, og það Gudi hvað Guds er.

† Eru Toll-Svif og þeskhaattar Afdrætti stóor Svif?

Jæ, víst.

Rom. 13. 6. 7. Þær fyrir skulnd þier og Skatt gjalda, þvíad þeir eru Guds Þienarar, sem lískar Þerndanir skulu styrkia; því gífid það hverinum sem þier skuldugir erud, þeim Skatt sem Skattur heyrir, þeim Tolla er Tolla heyrir, þeim Títa er Títi heyrir, þeim Heidur sem Heidur heyrir.

† Má Maður alldregi vera Þfirvaldinu ohlíðn, edur forsvoma þess Skipan?

Alld=

Alldreigi, nema befaðad sie þad sem er opinnber
Synð, æ mooti Guds Bodordum. Þvi þa hæfir að
Maðr framat hlijði Gudi en Moðum. Post. G. B. 3. 19.

Hvaf er Þsirrvaldsins Stjólða við Undirsaðana?

Að elsta þa, leita þeirra tíjmannlegrar og enljífrar
Belferdar, hallda við Fridi og goodu Stíckí, með
þvi að straffa þad Vonda enn launa hid Gooda.

Rom. 13. 4. Valdsstjórnin er Guds Pienari Pier til
Göða, en ef þu giorir þad vondt er, þa maattu vttast,
þviad þu ber eige Stíckid þí Orgiesins.

Al hverinn eru Lærisedur og Predikarar tilsettir?

Al Gudi. 2. Cor. 5. 20. So erum vier nu Sendi,
þodar i Christi Stad, þvi Gud æminir fyrir oss.

Eiga Tilheyrndurnir að hlijða Amínungum þeirra
Sælusforgara?

Jaa vissulega. Ebr. 13. 17. Hlijðid yðrum Ri-
enifedrum og filgid þeim, þviad þeir vafa yfir yðrum Sæ-
lum, lísta sem þeir ed Reifningskap þar fyrir gisra skulu,
so að þeir giori þad með Gledi, en ekki með Andvarpan,
þviad þad er yður ekki gott.

† Eiga Men og að hlijða einum egudlegum Ri-
enifedrum og breita eftir þonum?

Ecki maa breita eftir hañs Verkum, hellður hañs
Rienningu hlijða, so framt sem hann vískur eigi frá
Rienningarinnar Sannleika, og maa ransaka þad,
eins og þeir i Berrohen giordu. (Post. G. 17. 11.)

Og þar æ heima þad Christi segier: Matth. 23. 2. 3.
Al Moðis Stool sitia Skrifstærdir og Þharisæi. Allt hv-
að þeir segia yðr að hallda, þad Haldið og Stíðid, en ef-
tir þeirra Verkum skuluð þier ei gisra, þviad þeir segia
þad og gisra eigi.

Um hvaf eru Tilheyrndurnir þeirra Ri-
enifedrum?

Ad elska þa, hlíða, endurgjállda og bíðia þeim
Goods, og virða þa. Sal 6. 6. Sæ fræddur verður
m; Ordinu, hán bjóti honum Ulshtatidum Gædum,
sem hán uppræðir.

Hvad er eins Ríchnifóðr Skollða við sína Tilheyrndur?

Ad kenna þeim, æminn og straffa þa af einu good-
frosu, hoogværur og umhyggjufullu Híarta; Somu-
leidis sífeldt að bíðia fyrir þeim, hugga þa og gæm-
ga undann þeim með goodum Esterdæmum.

2. Tim. 4. 2. Þredika þu Orðid, halt við, hvert það skil-
edur í haglegan Tíma, eða ohaglegan, saúsar, straffa,
æminn, með allri Políamæði og Ríchningu. 1. Pet. 5. 2.

3. 1. Cor. 4. 16. 1. Cor. 11. 1.

Er einn Þrestur ekki settur til að hugga alla Men?

Nei, ekki utaþ þa saúndrandi: Þeim sem lisa í
Andvaraleysi er Huggunin Sælarinnar Olífan.

Ezech. 3. 9. Nær eg segte til hins ogudlega: Þu skalt
Dauða deya, og þu Værar Hú Egi Væ þa mun hin
ogudlegi deya fyrir sína Synda Sakir, en hán Bloods
mun eg krefja af þíni Hendi.

† Hverier eru þeir fólku Spæmenn að meðal Ríchni-
fedraña, sem Men eiga að vakta sig fyrir?

Næst mörgum öðrum er ei verða taldir, eru síer
beilis, estir Frelsarans Ordum, þeir sem giora breids-
ann þann Veg, sem leidir til Himins, og draga so
Sælinnar að Sælar með Bon Sæluhíalsparinnar
þar til þær vakna í Helvíti.

Matth. 7. 14. 15. Það Þort er þraungt, og sá Þegnir
er mior, sem til Lússins leidir, og þeir eru fáir, er hán
rata. Vaktid yður fyrir Fals-Spæmönnum, sem til yðar
foma í Klæðum Saudaña, en inán til eru þeir glepsandi
Ulfar; Af Avortum þeirra meigid þér þa beðia.

Es. 3. 12. Þvolf mitt, þínir Huggunarmen Væ þig.

Hvad

Hvad er þeirra nætturlegu Foreldra og Fíam-
haldsmanna Skylda við þa Ungu?

Ad bidia fyrir þeim, og bera Umförgun fyrir þeir-
ra tímantlegri, andlegri og eilífri Belferd.

Eph. 6. 4. Þíer Fæðr skulud ei egna yðar Börn til Reidi,
heldur alid þau upp í UGA og Uvöndun til Drottíns.

Hvad eiga Foreldrarneir ad gíora við Ohlíðin Börn?

Þeir skulu straffa þau skinsamlega og goóðsuflega,
eðk til Uppertingar, heldur til Vetrunar.

Orðst. B. 13. 24. Hver hañ sparar sín Vönd, hañ hafar
sín Son, eñ hver að honum hefur Aft, agar hañ slíótt.

† Straffar þa Gud Foreldrana sem láata Börnin
vera fíalfræð?

Jaa, það fíam vier af Eptírdæmi Eli.

1. Sam. 2. 32.

† Kañ Madur og so ad straffa Börnin um of?

Jaa. Eph. 6. 4. Þíer Fædur skulud ei egna yðar
Börn til Reidi.

Hvad er Barnaíia Skylda við Foreldrana?

Ad heidra þa og elska, fíoonu þeim og hlíjda með
Hiarta, Orðum, Viðmeoti og Verfum, líjka þeg-
ar Börnin eru ordinn mindug, skinsöm, ríjk og
ealítleg; Einnig ad bidia fyrir þeim.

Sir. 3. 10. Heidra Fædur og MODOdur, með Gíorð-
um, Orðum og Políamædi, so ad þeirra Blesían yfir þig
komi. B. 14. Ríæra Barn, MÓast þu þíñ Fæðr,

i fíni Elli, og stígg hañ eigi so leingi hañ lífr. B. 18.

Hver sín Fædur FÞrírlatur, sa verður Smædur (er
sem eñ Gudlastari) og hver hañ sína MODOdur stíggir
sa er BÓlvadur af Drottíni.

† Máa eitt Barn gísta sig után Vilía og Samþykki
sína Foreldra?

Nei, það er ad gíora þeim stóórt Angur.

† Eiga

† Eiga Meñ að hlíðnast Foreldrunum í Jllu og
Sýndsamlegu ?

Mei. Matth. 10. 37. Hver hann elskar Föður og
Móður meir en mig, sá er minn eigi verðugur.

Hvad er Þessboondans og Matmóðurinnar Skýlda
við þeirra Þoonustufoolk ?

1.) Að gíefa þvi tilheyriliga Fædu og Laun í riett-
ann Tíma.

3. B. Mos. 19. 13. Þættu eðfi Dag-
launa Mánsins Verk. Kaup vera hía þér allt til Morguns.

2.) Stíjra þvi og stjórnna með goosfúslegri Pol-
innmæði.

Eph. 6. 9. Og þíer Drottinn, gíorid eíñ-
íg þetta híd sama við þa, og lártid af Dgunum, og vítid
eíñíg, þad yðar Drottinn er að Himnum, og þad hía þón-
um er eckert Mángreinar alit.

3.) Að láata síer vera umhugad um þess líf-
kamlega Naudsýn, síerdeilis þa þad er veíft, sem og eíns lífka
um þad þvi er andlega naudsýnlegt, að þeir upp-
fræði, áminni, og bídie fyrir þvi, so sem gíorde Hof-
uðsmáðurinn í Capernaum, Matt. 8. 6. Gen. 18. 19.

Hvad er Þoonustufoolk Skýlda við þess Þess-
bændur og Matmáður ?

Þad að aðelfka þau, heidra og hlíjða þeim, og leita
þeirra. Gagnsmuna í öllum Hlutum, vera yðid og
eríott, hvert sem þeir eru nær eða fíær, og bídia lífka
Fóstgíæfílega fyrir þeim.

Eph. 6. 5. 8. Þíer Þoon-
ustumenn, verid hlíjðugir yðrum lífka-
legum Drottinum
með Otta og Stíelsíngu, í Eínsalíbleí-
f yðvars Híarta, so sem
Chrísti, eígi alíeínasta með
Þoonustu fyrir All-
gunum, Mönnum til Þó-
kunna, heíldur so sem Þóon-
ar Chrísti, þad þíer gíorid
þenna Gílds Bíllia af Híarta
með goosum Bíllia, lártid
yður þókia, so sem þíer
þoon-
id Drottinn, og eígi Mönnum,
og vítid, að hvad sem hver

eíñ

eini gíörir gott, þad mun þaŋ af Drottne meðfaka, þvert þaŋ er Þræll eða Frelsingi.

† Eŋ ef Þrælsþoondin er undarlega lyndur og þangt er ad forliŋkaŋt við þaŋ?

Þa ær Christiŋ Þienari ad yðka Þolinnmædina

1. Pet. 2. 18. 19 Þier Þioonusiŋmeŋ, verid Herrunum undirgiefnir með allri Ottasemi, eigi alleinaŋka goodum og spakferdugum, þelldur einig þeim Sierlundndu, þvi þad er Ræd ef nokkur fyrir Samvitŋuŋar Sakir til Guds þolir þid Jlla og lijdur þid Drietta.

Mæ Þioonusiŋfoolt vera so hlijdid, ad þad læti þræka sig til þynðsamlegra Werka?

Nei, eingvanþeiginn; Þvi þætt er Herrabod, ein hærri er Guds Bod. Post. G. B. 5. 29. Framar þer ad hlija Gudi ein Mænum.

Hveriu losar Gud þeim Børnum og Þienurum, þens eru hlijdin, og hallða Þioorda Bodordid?

Ad þeim vegni vel, og þau lifi leingi ær Þorðunni.

† Giefur þa Gud ællum fromum Mænum længt Líf og farsælt?

Jæ, siæi hann þad þiena til þeirra Sæluþiaŋs þar, ænars eeki.

† Þvi lætur þaŋ Ogudlega þa oft verða Samla?

Al þvi hann vill unna þeim þess leingri Þijma og Tækisæris til Unnwendunar.

† Straffar Gud þa Barnaŋa Dhljðne eini og hann lænnar þeirra Hlijdne við Foreldrana?

Jæ, þar uppæ þofum vier merkillegt Dæmi ær Absalon, Davids þverbrotnum Syni, sem hieft ær Haarinu i Eifinni, giegnumstunginn með þreimur Spiotum, 2. Sam. 18. 9. 15.

Ut af Þimta Bodordinu.

Þvad

Hvad Jult er hañad i þessu Bodoordi?

Alfins Mord og Mañdræp, sem eigi skiedr eftir Yfirvaldsins Doomi og Skipan, heldur af eiginu Hefndargygni.

Hvad margslags er Mordid edur Mañdræpid?

Tveñslags, sem er fyrst, þad stoorkostlega (sem mið ber aa) sem skiedur med gioranlegum Berknadi; og þad añad, sem miñna ber aa, edr þad kienligna, sem skiedr m; Hatri Htartans, Ordum Munnsins, og Andliefins Ucliti.

Hvernig dendir Madur sin Naunga med Berkinu?

1.) Annadhvert i einu, med Hoggi, Stijng, Ekoti, Sitri, og Þvillifu. 1. B. Mos. 9. 6. Hver sem Uthellir Mañsins Bloodi, hañs Blood skal og so uthellað fyrir Mañin.

Ellegar þad gietur og fæd,

2.) Med laungum Eldrætti, og leinilega, med þvi ad koma Naunganum i stoort Htartans Angur, edur sperra hann sinni Næring.

Str. 35. 26. 27. Hver hañ tekur frað adrum hañs Næring, hañ Drepur sin Naunga; hver hañ giefur Eigi Erfidis Mañinum sinu Eñu, sa er Bloodhundur.

Pu ef Madur sörpir eigi Naungan Eissenu, gietur hañ þa degt hañ med hatursfullu Harta og Illordum?

Jaa, þad kienir Jesus, Matth. 5. 21. 22. Þar hann utleggur, hvernig þetta Bodoord aa andlega ad Filiast (segiande.) Þier hañ heyrð ad sagt er til þiñna Somlu: Pu skalt ekki Mañ vega, en hver ed Mañ vegur, hañ verður Dooms sekur; En eg segie þdur, hver hañ er Ræði Broður sinum (aan Orsaka), hañ verði Doms sekur, en hver sem til Broður sinn segier: Mæha, hañ verður Mads sekur, en hver ed segier: Pu Mglapi, hañ

það verður sekur Helvítis Eyðs.

Er þa ein Natursfull og Heindarglora Máðstia ein
Mordinge?

Jæ vissulega, því Gud ælihtur Hiartad frammar
enn Hondina.

1. Joh. 3. 15. Hver sîn Broode
hatar, sá er Mándraupari, og þier vitid að Mándraup-
ariu þesur eigi Eylliste Liff þíu sîer blífanda.

Er ein Orðhætur, sem mæps grínum og handuglegum
Sær, Orðum, og so ein Mordinge?

Jæ, Jesus kallar það Synd, sem forþienar
Helvítis Eld, og David seigir: Psal. 64. 4.

Þeir hvetia sína Tungu sem Sværd, þeir ed með sínum eit-
rudum Orðum so stíota til. Hæfis sem med Píslum.

Er þa Grímd, Þeiptrækni, og Ulfbróð, so hættaleg Synd?

Ó jæ; Hvar sem hún þesur Vfirhond, þar er eigi
Máðarinnar Andin nie Blífðlyndi Jesu.

Eph. 4. 31. 32. Allur Þeistleiki og Grímd, Meidi, Hroop-
an og Kástan, se langt frá þú, samt allri Gúfu; En ver-
id iðhyrdis hver við aðstæðingjarnlegir og æstíðlegir, og
þeirgiefð hver öðrum, lifa so sem að Gud þesur þeirgief-
id þú i Christo.

Hvæð skal þa ein Meidigjarn taka til Máða, til að hafa
i Taumi og dempa með sitt Þeiptræ. Sied?

Hann skal vóbrynia sig með Blífðlyndi Jesu,
taka Bara æ hverri sinni Hugsan, bidia að hvar
falli ecki i Freistni, og sálfur taka sîer Bara fyr-
te Tilfni til Freistingarinnar.

† Er þa að einni Meidi leifileg?

Einginn Reide við Þersoonurnar, en reidast má
við Synd og Bónðsku, hvor ríentferðug Reidi kall-
ast Bándlæting, og fíemur af Elfsu til Guds og
Máungans. Jac. 1. 19. 20. Ps. 119. 139. Eph. 4. 26.

† Rast

† Kafi bræði og að benda þu Næunga að Söluði til?

Jac, með því að leida hann í Villu, og með því að hneigla hann.

Matth. 18. 6. Hver hafi hneigla-
ar efi af þessum Smáau, sem æ mig trúa, þarfara væri
þu num að Milnausheið heingdist um Hæls hönum og væri
í Siæsar. Dimp sættur.

Æræ Madur taka Lijfid af fialsum sier?

Nei, það er að drepa Lijfama og Sæl í einu, lagi,
og aftur læsa Dyrum Nædarinnar, so sem Ju-
das, sæ Fordiorfunar Sonur giordi.

Þvad er það Goða sem ofi verður boðid í Giunta
Godordinu?

1.) Að biarga og hialpa við vorum Næunga í
ollum hans Lijfs Hæffasemdum.

1. Joh. 3. 17. Nær noð: þesar þessara Verallðar Aud-
æfi, og sier sñ Broður Naud Lijða, og lpfur sitt Hiarta
til forir hönum, hvernig blifi Guðs Kiærlæiti þiæ hönum.

2.) Að umgængast vinsamlega og með Hoogs-
værd við vorn Næunga.

Matth. 5. 5. Sæl-
ir eru Hoogværit, þvi þeir munu Gardrikkid erfa.

3.) Að bera Umhyggju fyrir Sæl vors Næunga,
þa vier fæum henni hætt við eylijsum Daða, að
so miklu leiti, sem vier, so sem andligir Kiænimenn
funnum að styrkja hana til Sæluhialpar, með
goðfrosnum Vidvorunum og Aminningum.

Jac. 5. 19. 20. Kiærit Bræði! Ef að noður æ meðal þu-
ar villist frá Sætleifanum, og umfni hönum einhver,
sæ stal vita það, að hver ed Gondaranum umfni i frá
Villu hafið Vegar, þesar frelsað eina Guð frá Daða,
og mun niðri þyrgia Fiolða Spaða.

† Hver var sæ fyrsti Mordingi?

Cain, er sloo sinn Broður Abel í Hel af Ofund.

Er

† Er og Synd að vera mystumarlaut við maðlausar
Skiepnur ?

Jaa. Orðst. B. 12. 10. Hinn Ríettlaati aumf,
ar sig ofir sínum Fienadi, en Hiarta Ogudrækins Maðs er
omystunsaamt.

Ut af Siotta Bedordinu.

Hvad er Hiuskapur ?

Er ellsta Stiett og Standi, af síðalsum Gud
iñsett i Paradíjs, sem villdi að Maðr og Kvíña skul-
du eitt Hóld vera.

Er þessi Stiett þá ekki syndsamleg og sanrug.

Það er hun ekki, þegar i henni er líf að eftir Guds
Orði og Willa.

Ebr. 13. 4. Hiuskapurinn skal heidarlegur halldið vera
híð allum og Hloðnabands Sængiñ ofleðud.

Til hvers þesur Gud iñsett Hloðnabandið ?

1.) Til Maðkynsins Friðofgunar. 1. B. Mos.

1. 28. Aðist þið og margfallðið og uppsóllid Jordina.

2.) Til að afstra illum Girndum.

1. Cor. 7. 2. Þorir Friðulífnadar Salir, þá hafi hver
eín sína Eigiñ Konu, og hver ein hafi síñ Eigiñ Mañ.

3.) Til iñbyrdis Aldstodar, Huggunar og Raðas-
neytis. 1. B. Mos. 2. 18. Og Drottinn Gud sagði :

Það er eigi gott, að Maðurinn sé einfamañ, eg vil gjöra
honnum eina Meðhjálp, þá sem vera má hía honum.

Hvernig er eín Egta-Maður að hegða sér við sína

Egta-Kvíñ ?

Mañ er trevlega að elsta hana, virða, stjira, stjórn-
na, og ala Dñ fyrir henni, so og, að umþera hennar
Brelstleika með Þoliñmæði, biðia fyrir henni, og les-
ta hennar Sælar Velferðar. Col. 3. 19. Þeir Men-
niskid þðar Eigiñ-Konur, og verid ei beislundadit við þær.

1. Cor. 7. 16.

Hvernig æ ein Egtæ. Kvinnu að hegða sér við sín eigin
Mañ?

Hun æ að vera honum undirgiefin í Ríkarleika,
Ervskap og Umhyggju fyrir Hvosshöndlaninni, bid-
ia fyrir honum, og leita hans Gælar Bælfædar.

1. Mos. 3. 16. Þín Vilja skal vera þínum Mañi undir-
giefin, og hann skal vera þín Herra.

1. Cor. 7. 34. Su sem gift er, su ber Umhyggju nú þad,
þvad Heimfins er; og hvernig hun meigi Mañinum þok-
nast. 1. Cor. 7. 16. 1. Pet. 3. 1.

Hvad er frómmra Eekna og Fædurlausra Hugaun?

Ud sa Himnefki Fædirinn hefir sierdeilis Naadar
ríka Umhyggju fyrir þeim og forsværar þær.

Pl. 68. 6. Drottin er Fædir Fædurlausra, og Doomari
Eekna. Stær frammar. 2. Mos. 22. 22. 24. 5. Mos.
27. 19. Eyr. 35. 14. 15.

Hvad er frómmra Eekna Skylla?

Þær eiga að lifa í Sidsemd og Gudrækni.

1. Tim. 5. 5. 6. Þad er sáharleg Eekia, sem einsomul er,
og sína Bæn Stær Uppá Gud, og siadnæmisti í Bæn-
um og Afalli Dag og Noott, en hun sem í Biljifi lifir, er
lyfandi dauð.

Hvad er þad Bonda, sem ofi er bañad í Siotta
Bodordinu?

Hoordoomur, Saurlifnædur, Blood-Skomi, þe-
stulegur Losti, Ríksamans Saurgun, Egtaskapar-
m Foragt, Gyrend til añarlegs Friðleika, og allra-
handa Saurugleiki í Hugsunum, Orðum, Bid-
moorti og Bæfum, bæði Egtaskapnum og fyrir ut-
ann hann.

Hvad er Hugsanaño Hoordoomur?

Saurugar og lauslaatar Gyrendir, hveriar ei eru
huldar

hulldar fyrir Gudi, því hann þeckir Hiartað.

Matth. 5. 28. Eg seigi yður, að hver þan þur RÖnu, til að GYfnast þekur, sá þesur þegar drijgt Hoor med þeni i sínu Hiarta.

Hvad er Høordoomur i Ordunum?

Allt svíðirdilegt og bligdunarlaust Klæm: Tal, Lauslætis: Skrif, Þijfur og Kvedlingar, Sickis: hættur og Narrari, sem horfir til Lauslætis, edur freijdir, hid minsta, æ mooti rlettchristinni Alþeru: giefni, og röggsamlegu Sicki.

Eph. 4. 29. Latid einga vonda Mædu framfara af yðrum Munni.

Eph. 5. 3. 4. 5. Fridlulijfi og allað Ohreinleif edur Agyrni, latid eigi um yður seiglast, so sem Heilögum þekir, nie Sæmarleg Dæd. og siisslegt Hjal, eda Ræfni, hvad yður þekir ekki, heldur miklu frammar þackargjörd; Þvi þad skulud þier vita, þad eingin Fridlulijfis: Mædur, edur ohrein, eda ægiarn, hver ad er Skwrgoda Dyrðari, þesur Arstoku i Ríki Christi og Guds.

Hvad er Høordoomsligt Vidmoot?

Allrahanda utvoortis Merki, sem augljasa þad Osæmfeilna Hiarta, hvert sem heldur er Augna edr Andlits Bragð, Þijfamans osæmilig Dpinberan, Klæðadrægt osæmileg, Lauslætis: Rossar, Dansar, Þijfivakar, og þessháttar.

Eph. 26. 13. 14. Sie þijn Dootter ekki bling, so haltu þana harðt, so þun fremie ekki sijn mootþrooðaða Bilis, æ medað þun er freij. Þegar þu merkir þad þun Ræstugliga i Ríngum Sj, so Tal þad vel til Bara, en ef þu gjörir þad eigi, og þun bristur þar fyrir æ mooti þier, so lat þu þig þad ekki undra.

† Eru þa Lauslætis Ord og Vidmoot so stoor Synd?

Jæ, eigi alleinasta eru þau i sialsfu sier mikis

öfæmleg christnum Mönnum, heildur hafa þau og so mikid hættasamlegar Verkanir, og þiena til enn þa frammar að uppvefja þa vondu Gyrd, þar til su sama utbreiðst í Verkinu.

Jac. 1. 14. 15. Sier hver freistast, nær hann Elteigist af sinni Elgin Gyrd, og lofsadur verður. Og síðan þad Gyrdin hefur gletid, sædir hun Syndina, en nær Syndin er salkomund, sædir hun Daudan.

† Hvað gerir þessa Synd viðbóðslega og Straffa-verða frammar en adrar Syndir?

Að hun saurgar og forðiarfar aðsamt bæði Sál og Lífama, sem skuldu vera Guds Musteri, enn verða að Hyblum hins obreina Anda.

1. Cor. 6. 15. 18. Vitid þier ekki, þad yðrir Lífamir eru Christus Limir? Skuldi eg nu taka Christus Limi, og giora þar af Skælinnar Limi? þad sie þærri. Eða vitid þier ekki, að hver hann samlagar sig Skælinni, að sá er ein Lífami með henni? þvi þau munu (seigir hann) Tvo í einu Holldi vera; En hver hann samteingir sig Drottni, sá er ein Andi með honum. Elvid Ríðulísnadin; þvi að allar Syndir, hver, iat Madin drijgir, eru utan hans Lífama, en hver edgrid, lulísnadin drijgir, sá Gyrdgarvid sin Elgin Elkama.

Hvað er stípað í Siotta Bodordinu?

Að geyma bæði Lífama og Sál í sonu Hreinliffs, hvert Madur er giftur edur ogiftur; So Madur sio alltíð hæfur að umgangast með sínum Gudi.

Matth. 5. 8. Sálir eru Hreinhiartadir, þvi þeir munu Gud sína.

Hvada Medol fann Madur að betofa til að geyma sig fyrir Saurlísnadi?

Það Andin er reidubrunn, enn Holldid þo veift, að Madur að vakfa og bida, og þar næst vakfa sig fyrir

ir öllu því sem upptendrar vondar Gyrndir.

Hvad upptendrar þær vondu Holldfins Gyrndir?

Það er sierdeilis Dhoof og Dryckiuskapur.

Er þa Dhoof og Dryckiuskapur so hæskaleg og stor Synð?

Jaa, því þær utilþekja oss frá Guds Ríki, eins og Hoordoomur, Mord, edur Þioofnadur.

Gal. 5. 19. 21. Holldfins Verk eru opinber, so sem ad eru Hoordoomur, Fjölulifnadur, Skurliifi, Laufung, Skvargodadijrdun, Fjölkingi, Fiandskapur, Praattan, Ríff, Reidi, Ugreiningur, Tvídrægni, Flokadrættur, Hatur, Mord, Oðdryckia, Oðaat, og þessu list: Ut af hveriu eg hafi áður fyrri sagt, og seigi en nu fyrir, það þeir somu sem listi gíora, erfa eigi Guds Ríki.

Luc. 21. 34. Varid yður, ad yður Hiortu þingist ekki af Oðati og Oðdryckiu, og með Sorgum þessarar Ræringar

En mun so hæskasamlegt ad drecka sig endur og slundum drucki, þa Madur leggst eigi daglega i það?

Jaa, þegar það stíedur af Afsetningi, þa er það all-tíð forðæmtaleg Synð, sem allðrei má eiga helma hia þeim sem stunda eftir Guds Raad og Seals-hialpinni.

En ef Madur er so Hofudsterkur ad hann þolir mikid, má hann þa ekki drecka mikid?

Hverki má Madur eta nie drecka fráni yfir það sem hann þarf naudsynlega með. Siat 1. Pet.

4. 3. Hvar ad gíorist Misgunur aa Oðdryckiu og Dryckiuskap, og þo virdist það firra eins og það sijðara fyrir eina Heidinglega Synð.

Hvad er það fleira sem kán ad freista til Lauslætis?

Gdiulensi, vondur Selsskapur, Efintijri, Amors-vissur, Bækur og Bislæti, Lauslætis-Leikir, Dansar, og Biskvatar, og það allt, af hveriu kviknar

Síjstí Hollðsins, Síjstí Flugnaña og Drambsamt Síjstí
erni.

Hveriet goðir þannfar fúña að vera hentugastir til að
fíeska slíkar Hollðsins Freistingar?

Að Madur læti síer koma í Hug (1.) að sa Allra
heilagasti Guð er nælægur honum, og síer til hañs.
2.) Hvað stoor verid hañi Kvöl Jesu hins kross-
festa, sem hañ leid að öllum síjnum Líkama. (3.)
Hversu ognarligar munu verða Þíjstir þeirra For-
dæmdu í Helvíti, og (4.) hversu skámvíñ að er su
Skíemtan sem Madur hefi af þeirri saurugu Synð.

Alldrei dríjg umí Þíi Hoor, það Veru freintir Geingi,
Skíemtun kosta í skvandi soor, en Skíem og Kvöl síasti leingi.
† Hver hefi so vardoeitt sítt Hreintlífi fyrir allri Alstríjdu?

Joseph, þa hann sagði til Potíphars Kvinnur:

Hvernig má eg nú þa gíora so mikíð Dhæsu-Verk, og
syndgast að móoti Guði? 1. Mos. B. 39. 9.

Utt af Síöunda Bodordínu.

Hvað Íllt verður báñað í Síöunda Bodordínu?

Að Stela, edur fremia Þíoosnad.

Hvað er að Stela?

Það er að gíora Náungan, að móoti hañs Vil-
ja, víðskíla víð nokkud, þo það síe alldrei so líjtíð af
hannss Gógi.

Verður það gíort með fleiru en einu Móoti?

Já, aðaðhvört með Dfíjfti, edur Vítelum.

Hver síelur með Dfíjfti?

Þeir opíñberu stoor Þíoosar, sem í eingu Ríett-
inda Dfírfkíni, að allrar Heimíllðar, taka burt
aðars Góg, líjka sem það væri þeirra Eign.

Eph. 4. 28. Hver SELDUR þesur sa síeli nú eigi meir,
heldur

heildur erfidi og afli með höndunum nokkud gott.

Hver sielur með Vielum?

Það giora allir þeir, sem annaðhvert taka Næ-
ungans Eign, edur hallða henni inni með Ríensku og
leynilegum Hætti, sem skie kañ með morgu moosi,
þvi hver einn Þioofur þröfkar sinn floottugu Vielas-
brögð og Hnicksi.

Seig mier nokkra af þeim almeñilegustu Þioofa Hnicks-
ium?

Einn heimuglegur Þioofur fyrir Heiminum, þo
hann sie opiñber fyrir Guds Augliti, er:

1.) Sæ Raupmadur, sem i Raupum og Solum
giorir Driett sínum Næunga, soleidis, að hañ eigi
fær fullt Andvirði fyrir sitt; annaðhvert það, að
Barann, Bigtinn, Mælerinn, edur Þeningarnir
er miña verðt, enn Næunginn veit af, og þetta er
að elsta ei Næungann sem siccalfann sig.

1. Thess. 4. 6. Eingiñ A Seilisti edur taki Agooda fræ si-
num Broður i höndlaniñi, þviad Drottinn er hañ sem
þefnir alls þessa.

3. B. Mos. 19. 35. Þeir skulud ecki ójafnadarlega hend-
la i Doomunum, með Vin, með Býgt, og með Mæli-
ir; Mættar Bóger, riect Þund, og riect Mælitier-
höld, og riecttar Róñur skulu vera hiaa yður.

2.) Sæ Þienari, Handverks-Madr, edr Dag-
launari er Þioofur, sem fyrir fullaß Betaling, gior-
rir eigi Berkinu Fullnustu, edr fellir nokkud undaß.

2. Thess. 3. 10. Ef nokkur vill eigi ERfida, sw naf og
eck heildur eta.

Þijka sæ Hrofsboondi, sem fyrir holla Þioonustu
giesur eigi tilhljðileg Laun og Fæði.

Jacob. 5. 4. Sicið , ad Munin Berfamaðana , þeirra sem yðar Atur-Lond þafa upprætt , og verid þafa af yður Mnihallðin , þau Þroopa , og Hausi-Tríaraða Hrosp er komid til Eorna Drottins Zebaoth.

3.) Er sœ Þurfall Þioofur , sem med oriettvíjsri Kentumefsigur sín fœtaðkañ Nœunga.

3. Mos. 25. 36. Þu skalt eekert Þur af þinum Broods kafa , og eigi Þfmitils af þonum Kæsa , heldr skaltu ottast Drottin Gud þin , so ad þin Broodir meigi lifa hia þier.

4.) Er sœ Skulldunautur Þioof , sem gietr borg ad sína Skuld , en vill ecki , og med Afetningi , Svikum og Undanbrogdum , heldr iní hia siet añarra Gøge. Psal. 37. 21. Hin Ogudhræddi tekur Æn og betalar ecki.

5.) Sœ Doomari , eða añad Þfirvæld er Þioofur , sem vanbrofar sín Mýndugleika ad fruga Nœungañ , eða tekur Mætu til ad halla Riettinum.

Orðst. B. 17. 23. Ogudlegur Madur þiggur giarna þeimuglegar Gæfur til ad þeggia Þeg Riettarins.

6.) Er sœ Undirfæti Þioofur , sem svíjst unns Kongsins Toll , Eijundir , og þvilíkt.

Rom. 13. 7. Siefð þad hverium , sem þier skulldugir erud , þeim Skatt sem Skatt þeyrir , þeim Toll er Toll þeyrir.

7.) Ad síðurstu eru þeir og allir Þioofar , sem leistast við ad nœ sínu Upphelli , med añarra Skada , voga ofmíkid uppæ Lucfuna , hvert þeir víða eðr tæpa , ellegar vilia forsorga sig mý onpfsamligum Konstum og naudsynialausum Þrofsgeangs Snískum.

2. Þess. 3. 11. 12. Þier þeyram , þad nokrir æ medal yðar ganga ofríkkañlega , og Efsida eekert , dríggiandi hellbur Skenstap. En slíkum bioðum vier og amíðum þa , forir vœr Drottin JEsu Christum , þad þeir erfíde med Spaklæti.

Spaklæti, og eti sitt eigið Braud.

Eru allir þeir Píófar í forðamaðlegu Tilstandi?

Jaa; Þó þeir verði ei allir heingdir, lenda þeir þó allir í Helvíti, nema þeir gjöri sanna Þfirboot.

1. Cor. 6. 9. 10. Laðid eigi villa yður; E3 Píófar nie Aðrindar-Meñ, eigi Oðræktu-Meñ, eigi Oðræktar nie Aðningiar, munu Guðs Ríki ERsa.

Hvad æ þa ein Píófur til að gjöra, sem vill gjöra Þfirboot og leita Náðar hica Gudi?

Þegar hañ lætur af að stela, þa skal hañ og so læta af að eiga, og hallda iñi hica sier, því sem hañ hefur stolid, so hann bæti fyrir, og læti hvern fæa sitt aftr, ef hann hefur þa Efni æ því.

Ex. 22. 3. Píófurinn skal skila því stolna astur.

Luc. 19. 8. Ef eg hefi nokkurn tælt, þa GEf eg fersaðs Aftur.

Tob. 2. 21. Aðhendid þeim rietta Eiganda Ríðlinginn Aftur, þvíad oss soomir eðfi að eta stolid Gosh, eða það sama að snerta.

† Eñ hvað skal gjöra til, ef ei finst Eigandi, nie hañs Erfingiar?

Þa so fellur til, mað það stolna Gosh giefast Fæstækum, enn fyrri eðfi.

Luc. 16. 9. Gjörð yður

Wni af hinum Aðglæta Aðmon, so nær þier viðpurfid, að þeir medtaki yður í eilíffar Tíaldbrodir.

Mæ Presturinn eðfi afleyfa mig af þeirri Synd, þó eg halldi iñi hica mier því Rængfeingna?

Nei, eingañveiginn, því fyrir Guðs Augliti, nær Aðlausninn eðfi nema til þeirra sem eru sañhydrandi; Ean einginn Píófur er sannhydrandi, meðan hañ heildur inni því stolna Fie.

Er það líka Synd að siela Ema-Munum?

Jaa, Þó er ein stóor Synd í mooti Gudi, að vil-

líka þá firtroða hans Þodord fyrir Smáa-Muni; þó er Syndin því stærri móti Naungunum, sem meiru er stólið frá honum.

† Er það Synd að siela frá heim Rísta?

Jæ, Synd er það, því þetta Þodord hefur ekkert For-tak, og Naungans Ríksdæmi gíörir eigi Raugindi minn að Ríttindum.

Er það Synd að hýlla með einum þiof?

Jæ, það er að gíöra sig hluttakandi í annarlegum Syndum. Orðst. 29. 24. Hver Hlutstípti hefur með Þiofsnum, (heyrir Þolván, og segir þar ekki til,) hann hatar sitt Líf.

† Getur nokkur stólið frá siðsum síer?

Jæ, því það skiedr. (1.) Med Eyðslu og Ydiðsensí. Orðst. 23. 21. Þósvelgíarar og græðugir Uðarmast og Sveinur Madur hlíttur að bera tótrug Ket.

2.) Med Ríðsfu við sinn eigin Lífama!

Sir. 14. 5. 6. Hver ekki gíörir siðsum síer neitt gott, hvað skal sá öðrum gott gíöra? Hann mun aldrei af sínu Góti gláður vera. Eignin Hlutur er skámarlegri en sá, að Madurinn á síer siðsum einkis Góðs, og það er máleg Þlæga fyrir hans Þondfu.

Mæ þá hver ein gíöra af sínu Góti hvað hann vill?

Nei, því vier erum Raðsmenn yfir Guds Gæf-um, og eigum eitt sín að gíöra Reikning fyrir þær. Luc. 16. 12.

Hvað Gott er skípad í Eirunda Þodordinu?

Áð vier skulum stírkia Gagn vors Naunga.

Hvernig sörum vier að því, að stírkia Naungans

Gaga, í því sem hans Upphellið viðvíkur?

Þá vier lánum honum nokkud af voru Góti, eda gefum honum Ólmusu, hafi hann hýllar Þorf.

1. Jól

1. Joh. 3. 17. Nær nokkur hefur þessarar Verallðar And-
æfi, og sjer sín Broður Naud lifða, og lófur sitt Hjarta
til fyrir honum, hvernig blifst? Guds Ríðrleiki hía honum?

Ebr. 13. 16. Gætt ad gíora, og MEd ad S Rípta, þa
forgleimíð eðfi, þviad slíft DFFur þoknast Gudi vel.

† Hver gietur og æ ad híaþpa þeim þursandi Ræunga?
Sierdeilis þeir Ríjku, samt sjerhver sem hefur
nokkud Afgaangs þvi er hafi þarf daglega med.

1. Tim. 6. 17. 19. Ríflum þessarar Verallðar bióð þu
(þad þeir sjer eðfi mífíloatir, og leggi einga Þon uppá
þeðan fallvalltan Ríjldoom, heildur uppá lifanda Gud,
sem ofs ríjfluglega giesur, alls þeattad til Rótkunar), þad
þeir SÞori gott, þad þeir andgíft í goodum Verkum, sjer
SÞasmiðbir, SODviliadir; sasnandi sjer síaksum Si-
vood, til goods Grundvallar, uppá hid tilkomanda, so
ad þeir höndli eilífst Líf.

† Hvernig æ Nádur ad gíefa Olmusu?

Eftir Efnum, og af Eíðrleiksfullu Hiartalagi.

Tob. 4. 9. Hafir þu MÞíð, so veittu Rífluglega, en
es þu þesí LÞíð, so veittu þó af þvi litla med tröu Hiarta.

Straffar Gud þa Mýstunarlausu?

Jac. 2. 13. Þar mun OMýstunfíamur DDo-
mur yfir þau gænga, sem einga Mýstunsemi hefur gíorda.

Þsal. 41. 1. Sæll er sa sem MÞnast þín þursfuga, Drott-
ið mun frelsa hafi í þíni vondu Tíð.

Ut af Attunda Bodordini.

Hvad vóndt verður í þessu Bodordi báðad?

Ad bera falskafi Witnisburd æ móoti Ræung-
anum.

Hvad er falskur Witnisburdur?

Öll lofin og æstfendarlaus Ræða um Ræung-
afi, hvert sem hun skíedur fyrir Ríetti eður fyrir utan
hann.

† Hvernig

† Hvernig verður fálstur Vitnisburður borið i Ríettar-
gængs Málum?

1.) Þegar Sækiandinn ber fram 'logna Afkæru.
Orðst. B. 19. 5. Einn Þjugvottur blífur ekki óhegnur,
og sár sem framgiarnlega þrámbur Þygi, unna ekki undan
þlaupa.

2.) Þa Vitninn stöðfesti Eygina.

Orðst. B. 19. 5. Einn Þjugvottur blífur ei óhegnur.

3.) Þa Falsmadurinn forðvarar Eijgi i mooti síni
eiginni Samvitku.

2. B. Mos. 23. 1. Þu skalt
ekki trúa raungum Kíerumálum, og Gíör Elli þeim D'
Gudlega nokkra Híastöð, so að þu berir fálste Vitni.

4.) Þa Doomarinn viðsvitandi, edur af Svavit-
ku, dæmir það sem Eijgi er, satt að vera, og það
rángt að vera, sem ríett er.

Orðst. B. 17. 15. Hver hafi Sögier þá D'Gudlega
Hísa Ríett, og Gíriðæmir Ríettlaatan, þeir eru
bæðir fyrir Drottni ein Svivírding.

† Meiga Christner Með eiga Mál saman?

Þeir meiga i þeim Sökum, sem mikil ríidur á, og
i stærstu Maudsyn, síja til Doomara Enbættisins,
sem er Guds Skíckan, og klaga Maudsyn sína áan
Haturis til síns Mootparts; En að hessa Þrætur
fyrir litla Sök, og að syna sig i öllu síersíðaðan og
hesndargiarnan, er miog ogudlegt.

1 Cor 6. 7. Þar er allareidu Brestur á miklum ndar, það
þer hafid Lagabeitur ndar á mille. Hvar fyrir líjðid þer
eigi miklu heildur Driett? Eða þvi láttid þer ekki aðsælafi
þdur heildur? Sjá Orðst. B. 20. 22. Matth. 5. 39.

Hvernig verður fálstur Vitnisburður borið fyrir utan
Ríettargang?

Þa Madur lígur uppá síð Málunga og Kíemur
honum

hönunum raanglega i Öhroodur. Sir. 5. 16. Ver tí-
gi sögbíls, og balmæl þu ekki með þíni Tröngu.

Ær Madur segia þad Jút um Mæunga, sem satt er?

Nei, nema þad sie aðdur opiñbert orðid hverium
Mæni, og æ þo Madr eigi ad hasa sier til gamans,
ad segia frá þvi; þad er Ríæleiksflesi.

Hvernig kæn Madur ad fríktia síñ Mæunga?

1.) Þæ Madur opiñberar þad sem hann hefur
heimuglega tröad hönum fyrir.

Orðst. S. 11. 13. Bálmalugur Madur Opñberar
þad, sem hann veit leinilegt, en sa sem með tröfösu Hiarta
er, hann leynir þvi.

2.) Þæ Madur upplíoostrar hañs heimuglegum
Brestum, hönum til Skada, en öðrum til Sneirlis.

Sir. 19. 7. 8. Heyrir þu nokkud vöndt, þad seig eigi eftir,
þvi þögu glörrir þier einga Skada. Þu skalt hverfi segia
þad þínum Vin nie Övin, og opiñbera þu þad ekki, kú-
ir þu ad gíra þad fyrir utañ vönda Samvitsku.

† Mæ Madur eigi gefa til kyña Þfirvöldinu eður
Þrestinum Mæungans Synd?

Ju, þegar þad skiedur af Elstu til Mæungans, og
Umförgun fyrir hönum, og til ad astra Syndinni,
so sem þa Joseph sagði Födur sínum frá Synd
Brædra sína. Sjæ Matth. 18. 17. hvar ed Eñri-
stur biður ad segia Sofnudinum frá Synd síns
Mæunga, þegar heimugleg Aldvörundill eigi gaga-
na; Enn ef þad skiedur af Hefnd eður Mæalde,
þa er þad Synd.

Kæn Madur og með öðru móoti miðfæ sig i sínu Tali?

Jæ, þvi öll onytiu Orð eru syndsamlæg.

Matth. 12. 36. Eg segie yður, af hveriu þvi Þvseingu
Orði, sem Mæðrair tala, munu þeir Reikningsdag gíra

aa ytslá Deigi.

Hvad gott er stípað i Áttunda Bodoordinu?

Ad affaka Náringan, tala vel og meina vel um hann, og taka allt upp i bestu Meining.

† Gietur Madur þa gietid goods til allra Mána?

Þa þeir ei með þeckianlegum Hóldsins Berfum upplioostra síni inri Bondsku, maa Madur, Ríerlukans vegna, vænta hins besta, og ei giora sier Misþænka, edur far Opocka til nockurs.

1. Cor. 13. 5. 7. Ríerleiturin Húgar efi Jelt, hán vínber alla Hluti, tróir allu, vonar allt.

En þa Bondskan er orðin opiinber, maa Madur ei falla hana gooda. Ef. 5. 20. Wei þeim, hverier ed falla hid vonda-gott og þad hid gooda vondi.

Ad Madur og so ad affaka sín Náringa þa abrir tala illa um hán?

Jaa; gieti Madur þad med Sanni, sierdeilis þa hann er eigi siakfur vid og kann ad affaka sig.

Sir. 6. 5. Hver alla Hluti Gærir til Bætri Bægar sa giorir sier marga Vini.

1. Pet. 4. 8. Ríerleiturin hylur siolda Syndana.

Utt af því Nijunda og Tíjunda Bodoordi.

Hvad er þad sem bañað verður i Nijunda Bodoordinu?

Synðsamleg Tíjst og Gyrnder, sierdeilis eftir annarra Góði.

Slíoodar ei þad Tíjunda Bodoord nær því eins?

Jw.

Hver er Nisimunur aa miðum þess Nijunda og Tíjunda Bodoordsins?

Nisimunurin er eigi so sierdeilis inifalin i þeim Hlutum sem Men grynast, so sem i því hverni Gyrndinn

dinn edur Sjálfinn til þess er að sig kominn.

Hvað margslags er þá sú Alla Gyrnd?

Evinnslags. 1.) Erfdaggyrndinn, edur Upprunagyrndinn, sem er sú spillta Náttura siðals, edur Tilhneiging til þess Vonda. 2.) Svó gíöránlega Gyrndinn, sem framfæimur af Upprunagyrndinni eins og einn Avortur af síne Root; og verður hun annadhvert af Vilja Mánsins samþykkt og haldinn við Magt, ellegar heini verður mootstadið, og hun nidurkæfð.

Jac. 1. 14. 15. Sterhver freistast nær hafi Tilteigist af síni Tilgið Gyrnd og lofðadur verður; Og síðan þá Gyrndin þesur Gætist, þá Edur hun Svandina, en nær Svandinn er fullkominn, þá Edur hun Daudan.

Hvar verður fyrirbodin sú gíöránlega Gyrnd?

3. Tiljunda Bodordinu; Hvert 5. Mos. B. 5. 21. utleggst soleiðis: Þu skalt ekki gyrynast að, það er: Lat þu þíni Vilja eigi burðdragast, frá misser, þínum Gudi, af þeim vöndu Gyrendum, sem búa í þier.

Hvar verður Uppruna Gyrendin böund?

3. Tiljunda Bodordinu, sem utleggst soleiðis: Þu skalt ekki gyrynast, það er: Þar skal einginn vönd Gyrend vera í þínu Hiarta, þu skalt einga Urfönd hafa.

Enn þá nokkur Madur að Jörðunni sem einga vönda Uppruna Gyrend þesur?

Nei 1. Joh. 1. 8. Ef vier segiunt, vier höfum einga Svnd, þá vitum vier siðalsa oss, og Sáfleikurinn er ei í oss. Þordæmir þá Uppruna Gyrendin þau tröundu Svnd

Börn

Börn sem hafa Angur af heini ?

Nei, hia þeim hefur Sýndin tapad þeim sínum Krafti sem fordæmir, með því þau eru í Christo, og standa eigi framar nálin, (Eður Forsvarslaus) fyrir Guds Ríttelæti. Rom. 8. 1. So er nu Eignin

í Ordæming í þeim sem í Jesu Christo eru, þeir sem eigi ganga eftir Hóldinu, heldur eftir Andanum.

Það stíedur, ef Maður lætur so úppruna Sýndina við sig ræða, að honum þóti vænt um að filgia gíslanligum Sýndum ?

Hvar sem su gíslanlega Sýndin rædur fyrir, (og hefur Þfírræð) þar rædur Christi Ræð ecki fyrir, og er so su Manneskia undir Bólvaninni.

Rom. 8. 13. Ef þér Eftir Hóldinu munud þér Dæna, en ef þér deydíð fyrir Andan Hóldsins Gíordir, munud þér lífa.

Er þa vond Sýnd Sýnd, þó þun sé að eins í Úformi og komist eigi lengra ?

Jæ, fyrir Gudi tekst Bílín fyrir Þerfíð.

Matth. 5. 28. Hver hán líti: Konu til að gýrnast þéar. etc.

Kan þa Maður að bríoota að þéna Hætt Þodord

Guds all með einberum Þaunkum og Sýndum ?

Jæ, því Guds Þegmál er andlegt, og hver sem vill hínun Þodordunum hlíða, má yðugliga taka Þara að sínu Híarta, eftir því sem þessi seinustu Þodordin aðfílla, því þau eru so sem Þykíll að öllu Þegmálinu (Kíeña að Þýlía allt Þegmálib.)

Er þa all Þýsa og Sýnd Sýnd ?

Saklaus Sýnd er su sem Sællín hefur til þessa sem Þílkamín þarf með, so sem Þýst til að eta, drecka, sofa, og hræra sig, og aðarra soddan Hluta ; Su Sýnd var með Málinum í Sakleysisins Standi,

og

og að því leiti er hun eigi Syndsamleg.

En frænkoma þar þó eigi margfalddar Syndir af söddum
nátturlegum Eftirlaungunum?

Ju, að vissu, og velldur því sú inrætta Nátturunnar
er Spilling, sem vill komast í alla Gluti, og giora Eftirlaungunina þá stíkanlugu ofstíkanlega, óhöfsliga
og sauruga, ef vier eige noogsamliga tokum Bara að
oss og mootstreidum heine.

† Hverier eru þeir syndsamlegu Slutir sem Syndin
festist m. si að?

Það eru þeir Slutir, 1.) Sem eiga stíldi við
Dhoof, Drambsemi og Bellsstingar.

1. Pet. 2. 11. Halldid yður frá Hóddlegum Górdum,
hverier í gíegn Sæluhá stílda.

2.) Þeir Slutir sem ódrum viðvíska, hveria Gud
hefur ei gíefed mier, helldur mínum Náunga, og
má eg því eigi misunna honum þeirra, so sem er, háns
Egta Kvína, Píoon, Píoonustu Kvína, eda nockud
aföllu því sem honum heyrer til.

† Gíet eg þá með eingu moote gírnast neitt aan Hfundar
og Driettar af því Gotsi, sem mín Náunge að?

Að vissu. Ofka má eg estir Kaupmans Borunni
fyrer Betaling, so sem Abraham salade Afurin. 1.
Mos. 23. 4. En ei má eg gírnast að draga undir
mig Gots míns Náunga með Ríettinda Vífroar-
pi, Svíkum eda Ofríski; So sem Achab aðgírnast
Nabots Vínghard. 1. Kong. 21. 2.

Hvad er nu gott bodid í Níjunda Bodordinu?

Að vier tokum Bara að oss fyrir vondum Híartans
Gyrdum, og streidum mooti þeim.

Hvad Gott er stípad í Tíjunda Bodordinu?

Ad vier skulum ecki eitt Sinn hafa hina minstu
Gyrend vonda i Hiartanu.

† Hvar til þienar þa þad Tijunda Bodord, sem utheim-
tir af oss Mönnum eitt öldungis fullkomid Sakleysi, sem
oss er þo omöguligt ad laata Gud hia oss sñia?

Þetta Bodord synir: 1.) Guds fullkomna Rietts-
læti, sem hefur Riett til ad heimita þad, og ætelia
fyrir þad, sem Maduriñ, i Syndina falliñ, kañ ecki
af sijnum Kröstum ad framkvæma.

2.) Synir þad, ad Gud er eigi Orsök til þess ad
Maduriñ fell i Syndina; Þvi hefde hañ verid Or-
sök til þess, þa hefði hañ alldreigi kunnad ad banna
þessa illu Gyrend, sem þar afleiddist.

3.) Synir þad, ad allir Men, lijka þeir hellogustu,
eru reindar Syndarar, og faa ei med þeirra eiginna
Rettlæti stadist fyrir Gudi, þvi þo þeir fyrir Guds
Raad feingi yfiruñid allar giorantligar Syndir og
Gyrendir, þa er þo þessi Erfda Synd þeim Orsök
til ad audmjækja sig fyrir Gudi.

Hvad er siirsta Jäihallid þessara Orða: Eg er Drottin
Gud þin, Rætur Bandlætari etc.

Þvær Orðsakit sem skulu knija oss til ad hallda
Guds Bodord, edur ad fordast þad Vonda, og
giora þad Gooda.

Hver er forri Orðsotiñ?

Guds riettsferdug Reidi og Bandlæti, sem hoote-
ar ad straffa alla þverbrotna Yfirtroðslumenn.

Hver er su sidari Orðsotiñ?

Guds Fodurleg Raad og Mýstum, sem losar ad
giora Gott þeim sem hallda hanns Bodord.

Hvad

Hvad er Þíttroðsla, edur Synd?

Allt það sem stríðir að móti Guds Bódordum, sem niðlega eru utmáslud.

Hvad margslags er Syndin, almenilega að seigia?

Tvennslags; Erfða Syndin (edur Uppruna Syndin), og Gíðranlig Synd.

Hvad er þá Erfða-Syndin?

Hun er Nátturunnar Banart, inngröðin Forsdörfun, og illar Tilhneigingar (sem höndlar um í Tiljunda Bódordi).

Því kallast hun Arf Synd edur Erfða Synd?

Áf því hun er öfs meðfædd, So sem einn vondur Erfða Hluti, eftir vörn Födur Adam.

Róm. 5. 12. Syndin er fyrir einn Man komin í Heiminn.

Psalm. 51. 7. Gíð þú, út af Syndsamlegu Sæði ein og Sjáin, og í Synd gat mig minn Móðir.

Hvad er þá gíðranlega Syndin?

Allar vondar Hugsanir, Orð og Gíðdir, sem framkoma, so sem illur Avoxtur af vondri Root Arf-Syndarinnar.

Er það þá eins líka Synd að læta og tóðt og forsöma það sem Gott er, eins og að gíðra það sem Gætt er?

Jæ, vissulega.

Jac. 4. 17. Hann sem kann nokkud Gott að gíðra, og Sjáir það Efti, þeim er það Synd.

Hvad margslags er þá gíðranlega Syndin sér í lagi?

Tvennslags, sem er, þá Synd sem klemur af Breiðleika, og þá Synd sem klemur af Illgæmi.

Hvad er Breiðleikans Synd?

Hun er, þá einn Samhrifinn Madur, er af Híarta hatar allar Syndir, misser sig af Gævitöku, Dabgættit,

giætni, Afstríðu, edur einhverju foddan; En strax, sem hann sjína Synd sér, fyrir Töptan (Ámningu) Andans í Samvisskúni, ængrast hann af henni í Híartanu, bidur Gud Förlögiefningar að henni, og kveppist framveigis að betra sig.

Gal. 6. 1. Ef Maðr verði að nokurn hátt af nokrum Bræðri Þessfalli, þá leiddrið hann með hoögværuni Anda.

Jac. 3. 2. Allir vier Þringtum Málsgaldlega.

Þvad er Illgyrnis Synd?

Þá Maður villfötandi, villandi og með Giedföcknan, giorir það sem Illt er, en lætur og giorð það sem Gott er, og heilður aðfrámi í því Illa.

1. Joh. 3. 8. 10. Hver Syndina Giorir, sá er af Döflinum, því að Döflinn syndgar af Upphafi; Þar til birtist Guds Sonur, að hann niðurbreioti Döflsins Verf; Hver af Gudi er faddur, sá giorir ei Synd, því hans Svæð blífur þíá honum, og hann gietur eigi syndgast, því að hann er af Gudi faddur. Þar af eru angliöos Guds Börn, og Döflsins Börn: Hver hann eigi giorir Ríettvísina, sá er ekki af Gudi, og hver ei elskar sín Broður. Sía Joh. 8. 34. 2. Pet. 3. 34. 4. Mos. 15. 30.

Ríðdur nokkud að því, að þekka þessa Rísmun Greist-leifans Svandar, og Illgyrnis Svandariðar?

Ríttid ríðdur að því, því það allra stærsta Andvaraleysi klemur ríett af því enu sama, að Maður giorir eigi foddan Greinarmun; Þar af kafi og að orsakast naufsynialaus Angursemi.

Hvernig kafi Andvaraleysid að orsakast af því?

Það orsakast so af því, að sá sem lifir í Illgyrnis-Syndum, huggar sig við það, að allir Menntu sínu Svandarar eða sér síe eigi vandara en öðrum.

Er það ekki satt, að allir Menntu sínu Svandarar?

Víft

Þiðst eru allir Syndarar, en þar ær er stórr Mis-
munur (sem aður er broid ad syna.)

Seig þu mæ þan Misgun en nu með sdrum Ordum;
með því so mikid ríður ær þessu?

Þad skilur so mikid sem Noott og Dag; Þvi Guds
Börn hafa ad sönu Synd Breiðleikans, sína til
Syndariðar, þíast af henni, verða þvert i mooti þeir-
ra Bilia yfirfallið af henni, og leggja daglega af
meir og meir syndsamlegar Yfirsoönir og Bresti, af
hverium þau hafa saart Angur, so þau ganga þo eft-
ir Andanum, þappfostandi ad verða fullkomið i því
sem Gott er. En Heimisins og Döfulsins Börn
gjöra Syndina, (setja sig til ad syndga) gleðja sig i
henni, og skiemta sér við hana. Já, þau syndga up-
par Mardina, og ganga eftir Holldinu, hvers veg-
na þau skulu deyja.

Driðgir eitt Guds Barn aldrei nokkra Illgrnis Synd?

Alldrei, þad gietur ecki með nokru mooti komist he-
im við þad Mardariðar Stand, sem þad er i, og
þa Niju Tæding, so leingi sem þad er stadfast i því;
En falli þad með Afsetnings Synd frá því Standi,
þa er þad ecki Guds Barn leingur.

1. Joh. 3. 9. Hver af Gudi er þæddur frá Gjörru ei
Synd, því hans Sæd blifur hiax hounn, og þan gietur
eigi syndgast.

Þar nu Guds Börn hafa Eftirstöðvar af syndsamlegum
Yfirsoönunum og Brestum, kúða þær þa ei forðama þau?

Alldæilis ecki. Hinar allra minstu Syndir þeirra
værðu ad sönu Forðæmingar verðar, en þeirra
Samfelag með Christo fríjar þau þar frá.

Róm. 8. 1. So er nu Eynigín Þórdæming í þeim sem í Christo Jesu eru, þeir sem eigi ganga eftir. Hóldinu, heldur eftir Andanum.

Satar þá Breiðleikans Synð alls eðert Christín Mánn?

Já, hun þenfir Máðina og hindrar þá Sonarligu Dierfung Andans í þvi sem Máð: æ ad hondsla um við Gud, og horfir mieg til þess, ad Máðurinn falli frá Gudi í Jlgjarnis Synðir.

Hvad gjörir þá sú Jlgjarnis Synð ad verkum?

Alla sína Elfkendur fordæmir hun, og gjörir sorglegan Adskilnad millum Guds og þeirra; Já, hun gjörir þá Satan lífa, bæði þessa Heims og annars.

1. Joh. 3. 8. Hver Synðina Gjörir sá er Allt Döfinum. 1. Cor. 6. 9. Bitid þier eigi, þad Raanglaotir munu eigi eignast Guds Ríki? Laatid eigi víka yður: Hverti Fridulíffs Meñ nie Bloot, Meñ Skurgoda, eigi Hoordooms Meñ nie Sælgættingar, eigi heldur þeir sem Sköft Drijgta með Karlmeñum, eigi Píosar nie Agyrndar, Meñ, eigi Ofdrickiu: Meñ, eigi Hneislarar nie Ráningiar, munu Guds Ríki erfa.

Er ein einasta Synð af þessum edur adrum Jlgjarnis Synðum, noog til ad fordæma Mánn?

Já, þvi þó Máður drijgi eigi utañ eina edur adra víssa Synð, er hañ freistast af, eða fær Hentugleika til, þá synir þó sú eina Synð, sem í honum drottmar, ad hañ er en þá ei umvöndtur, og ad hañ í síns Hjarðans Gruñi síe Guds Foragtari.

Jac. 2. 10. Þó ad einhver hieildi allt Lögmaalid, og brotlegur verði í einu, þá er hañ þegar alls þess sekur.

Er noefur Mismunur æ Jlgjarnis Synðunum?

Já, hia sumum drottma þær með Forherding og stóru Andvaraleysi, so sem hia Pharao; En hia sumum

sunnum Drottna þær aan Forherdingar, og driyglast med Samvitkunar Sturlan edur Mootmæli, so sem hiaa David, i hanns Breitni vid Uriam.

† Hver er su fremsta Trappa i Illgynis Syndum?

Þegar saa sem i sijnuiarta hefur verid aanægiana lega sañfærdur um Sañleikañ, aan Þviingunar og Tillockunar, mootþroanlega og af Afsetningi, neitar, hædir og ossækir soddann Sañleika og Lærdoom um Guds Otta, og helldur fram i þessu ydrunar laust: Þetta kallast Synd aa mooti Heilögum Anda, edur hañs Embætti, og fyrirgiefst ecki, Matth. 12. 31. Ebr. 6. 4. 5. 6.

† Er þa Mootun Guds og Forþienustia Christi eigi no-
gu frøstug til ad fyrirgiefa lista þessa Synd?

Hier skortir eigi aa Guds og Christi Siðu, þvi hanns Raad og Forþienusta er i sialfri sier aanægianleg, og þfirgnæfir allar Syndir; Helldur er Mañinum um þetta ad kienna, sem helldur fram til Afloka i hatursfullri Spottan og Ofsookn þess Sannleika, er hann hefur aedur þekkt.

Raā Madur og so ad giera sig hluttakara i añarlegum Syndum, og so einig lista i þeirra Straffi?

Jaa, og skiedur það, þegar Mañi þykir vænt um þær, giefur Samþykki, Raad, Befalning, edr Tækisferitil þeirra, og hindrar þær ecki, edur straffar, ef hann gietur.

3. B. Mos. 19. 17. Straffa þiñ Raunga, so þu berir eigi Skuld hañs vegna. Saa 1. Tim. 5. 22. Opib. 3. 18. 4.

Hverjar eru þær almenilegustu floor Syndir i mooti Guds Logmæli?

§ 4.

Það

Það eru: Bantry, Bræsi, Trugyrnd, Agyrnd, Vellyst, Reidi, og Óþolinnaði.

Hverjar eru þær heldstu og stærsta Dýgdir eftir Guds Fögmaali?

Þessar: Trö, Ríðaleiki, Froomleiki, Audmykt, Unægjanlegleiki, (Hooffsemi) Bindindi, Hoogsærd, og Þolinnaði, og umfræm allt, gudurækilegt og humneskt Sinnislag.

Hverju heitar Gud þeim sem eigi hlýða hans Bódordum?

Ad hann vill vitta þeirra Bönðsku með Straffi.

† Skiedur það alleina í þessum Heimi?

Nei, stundum fæst sá og gudlegi að sonnu Enda með Skielsing, enn oft luckast honum so vel Illindi, að hann er kalladur sæll; Þó kemur fræm um siðir hans Straffi Helvísti og Kvölunum. Luc. 16. 23.

† Kemur það tímanlega Straff alleinafta yfir sials, að hann og gudlega?

Nei, Gud straffar og so Illsku Foreldranna að Bönnum allt í þridiu og floordu Etkvijsl.

Er það rétt að straffa Sonni fyrir Syndir Födur sine?

Jæ, þegar hann geingur í Footspor og Eftirdæmum síns Födur, fræm í sömu Syndum, þó annars eðist það sem stendur

Ezech. 18. 19. 20. Sonnið skal ekki bera Födur sine Misgjörning, fyrir það að hann gjörði vel og réttvijsliga, og hann bókst og gjörði öu mið Rettiadi, þá skal hann lifa.

Hverju margfallt er almúhilega Guds Straff?

Þrefallt. 1) Eikamlegt, so sem: Stríð, Hallari, Dreppsoott, edur önnur Dhamingia bæði að Landi og Yndum.

2) Andlegt, so sem Guds Reidi, og það, að hann burttefur

burttekur sinn Anda , og sviptir sinni Ræd , yfir-
giefur í fræleitt Síni og Forherdingar Doom.

3.) Er það Eyllisa , sem er : Fordæming til Hel-
viitis. Somuleidis eru einnig þreföld Laun fyrir
það Góða ; Viskamleg , Andleg , og Eyllif.

Hverju góðu heitir Gud þar í moot þeim sem hallda
háns Þodord ?

Ad hann vill gíora Mýskunsemi við þa í Þusund
Þidu.

Hvad skilsi hier fyrir Mýskunsemi ?

Allt gott til Þiífs og Sælar, um Tuma og Eyllifd.

1. Tim. 4. 8. Gud ræknir er til allra hluta nýtsöm, þaf-
andi þessa Þiífs Þorirheit , og so hins estirkomanda.

Hverjum losar Gud síni Mýskun ?

Þeim sem hann elska og hallda hanns Þodord.

Elskar þa eingiñ Gud nema sá sem heildur háns Þodord ?

Nei. Joh. 14. 21. Hver hann hefur minn Þodord
og heildur þau , hann er sa sem mig elskar.

Hvad er það , ad Madur heildur Guds Þodord ?

Það er, ad einn Endursæddur og til Rædarteínn
Christiñ Madur hefur Guds Vilja alltið fyrir Aug-
um síer , og lagar sínar Hugsanir , Ord og Giord-
ir þar estir , af einlægum Hiarta , með stadfestum
Afsetningi , ad láata síer í því framfara.

Joh. 14. 23. Hver hann elskar mig, sá heildur minn Ord;

1. Joh. 2. 3. 4. 5. Þar af vitum vier það vier þekkingu
hann , ef ad vier vardveitum háns Þodord. Hver ed seigrir :
Eg þekki hann , og heildur edí háns Þodord ; sa er Þingari ,
og í þeillifum er eingiñ Sæuleiti. En hver háns Ord vard-
veitir , í þeim er sáharliga Guds Rætleiti fullkomiñ.

Matth. 28. 20. Ræiñ þeim ad hallda allt hvad ee þau
yður , og siarid : Eg em með þuð alla Daga , átt til En-
da

þa Verallþar.

Gietur Maður þa hallðid Guds Lögmaál edur Þodord?

Jaa, með því Maður elski Gud riettilega, þa bæði maa hann, og líjka kañ hañ ad hallða Guds Þodord með einlæggu Giedi estir Evangelii Anda, fyrir Kraft Christi, þo það kunni ecki ad skie estir því sem Lögmaálib i strængasta Mæta utkrefur, og kann Maðurinn þess vegna eckert Gott fyrir slíkt ad forþiena, heldur bevijsar hann þar með sína Tru og Ríærleikann. Joh. 14. 23. 1. Joh. 5. 3.

Kuñum vier þa ad forþiena Gaalubiaalpina með því ad hallða Lögmaálib?

Nei. 1.) Því vor Hljidni er ein Skýlða edr Skýldug Þioonusta. Luc. 17. 10. Nær þier hafid allt það giordt þvad yður var bodid, þa seigid: Onijtir Þioonar erum vier, því þvad vier oattum með Skýldu ad giora, það giordum vier.

2.) Verður Lögmaálib ecki hallðid af Krafti vorrar Naatturu, heldur af Guds Maadar Krafti, og er það eigi vor Forþienusta sem Gud verkar i oss.

Phil. 2. 13. Gud er hañ sem i yður verkar bæði Willañ og Giorningiñ, estir síni Þocknau.

3.) Verður Lögmaálib allðrei hallðid so fullkomlega, ad Hljidni Andans, þo hann sie viðst reidubvinn, sie eigi blöndud með Breifskleika Holldfins, samt alijtur Gud og launar i Naad síni fyrir Christi Skýld, vora Hljidni, þo hun sie ofullkominn.

Psal. 130. Ef ad þu Drottin villt tilreisna Svandinnar, Drottin, hver maa það standast?

Gietur Maður ecki eins og Þostuliñ komist so langt (i Hljidni Lögmaálsins) ad hañ sie siet síalsum eigi með

vitandi.

vitandi nokkra Synða, sem hafi hafi af Afsetningi
drijgt, eftir það hafi hefur gíort Þdran?

Ju, því Þostulinn var líka ein breið Manneskia;
Enn þa Madur er nu so laangt kominn (i því Gooda,
sem hafi var) er Madur þo ekki þar fyrir rietslatur
fyrir Gudi.

Þvi ekki?

Begna þess, að Logmaalið er andsligt, enn Gud,
sem oss dæmir, siet eftir Hugrenningum og Gynd-
um, meir enn allir Men, grandgæfilega; Já,
framar enn vier siðsfr kunnunum að flygnast i vorn
syndumspilla Hiartans: Gruð, og þess vegna er su
urvortis Siðsemi og Rietslæti (sem kafi að finnaft
jafnvel hiaf Heidingium), ekki Uppsýlling Log-
maalsins.

† Er þa eingrar Fullkonnunar að vænta i þessu Lífi?

Einginn er so fullkomin að Syndinn verriðmist olla
dungis fraa honum, edur olldungis þriotti það
Stríð Holldisins og Andans, og eckert af fætt fín-
ist framar. Þo kallast, og er, einn Christinn Mad-
ur fullkomin, i Tilliti til:

1.) Hafs Rietslætingar fyrir Christum, hver ed
fullkomlega hefur i burttefid alla hafs Synd, og
fullkomlega iflædt hafi olla sinu eiginn Rietslæti.

2.) I Tilliti til hafs Helgunar; En þa merkir ekki
þetta Ord (Fullkomin) syndlausann Fullkomlega
leika eftir Logmaalinu, heldur alls Hiartalagsins
einslega Trosfesti og Ræðvendni.

3.) I Tilliti til afarra breiðfari og ofullkonnari,
eftir þeirra Audurs Mæta i Christa, Ph. 3. 12.

15. Col. 1. 28. Matth. 5. 48. 2. Cor. 7. 1.

Pegar vier au leggium Ástundan ær ad hallda Guds Þod-
ord, hvað giorum vier þa?

Vier giorum Goodverkiñ.

Hver eru þau rietta Goodverk?

Eigi alleinasta utvortis Gudræknis Áthafnir ,
Riettlætis og Rierleifans Verk , heildur og so inn-
vortis , þær heilegu og goodu Hráringar , sem Guds
Andi verkar hia endursæddum Guds Bornaum
estir Reglum Logmaalsins , eeki þo af því , ad Log-
maalid þviingi þau til þess , heildr kemur það af því ,
ad Ervinn og Náð Guds (sem þau þiggja) heildur
þeim sialsviliuglega til þessa , ad verða meigi til
Djrdar Gudi, enn Gagns Náunganum.

Gal. 5. 22. Ásýtur Andans er Rierleifi , Rognadur ,
Fridur , Polinnæði , Bljðleifi , Goodgyrai , Erv ,
Hoogværd , Hreialjfi.

† Er þa Bæni , Ólmusur , og soddan Áthafnir Heið-
ingiaña og þeirra endursæddu Christnu hja einaig
Goodverk?

Eeki eru þau fyrir Gudi sanarlega good , því hvað
sem eigi framkiemur af Ervni , það er og so Synnd.

Er það aldungis naudsynlegt ad giera sanarleg Good-
verk?

Jaa , það er ad vjfsu naudsynlegt fyrir alla þa ,
sem vilja verða saalusboosnir ; því það er eitt af því ,
til hvers Jesus hefi oss endurleyft , það framkiemur af
Ervarinñar Nátturu , og þar með auðsynist su nýja
Hljidni.

Ebr. 12. 14. Estirfilgid Fridnum við
hvern Man , og HElguniñi , æn hværrat það eingiñ fæñ
Drottin ad hja.

En

En eru þá Goðsverknið nandsýnleg so sem ein verkandi
Orsök til að gjöra oss rietslæta og saaluhoolpna?

Nei, þar til duga vor bestu Verk alldeilis eekert,
sem fyrir er sagt. Phil. 3. 6. 7 (Eg var) estir

Bandlættinguðni Ofsooknari Saksadarsins, verandi (sialfi)
Eftir Rjettlatinu i Lögmaletu OStraffanlegur. En
hvad mið Abiðingur var, þad hefi eg Ebristi vegna fyrir
Skada reiknad.

Fyrir hvad verði Madur þá rietslætur og saaluhoolpið?

Alleinasta fyrir Ervna, sem refur að sier Guðs
Nad i Christo. Rom. 3. 28. So holdum vier

nu þad Madurið verði Rjettlætur aan Lögmaletins Ver-
ka, fyrir Ervna alleina.

Er þá Ervið so mikils verð i vorum Christiðdismi?

Jaa, hun er þad allra dijemætasta, því aan hefi-
ar er omögulegt Guði að þecknast. Ebr. 11. 6.

Hvar sñ eg þá i miðnum Catechismo frekari Uppfræðing
um Ervna?

I þeim öðrum Partinum, sem handlar um vor-
ar christilegrar Ervar Hofudgreinir.

Saa Añnar Parturinn.

Verdur Madur Saaluhoolpið fyrir þad, þo hañ kuni
Erwargreinirnar?

Nei, því Diofullið þeckir þær lifka. Jac. 2. 19.
Hver Mismanur er millum Ervar Hofudgreinaña og
sialfrar Erwarcñar?

Ervaricñar Hofudgreinir eru Utvortis fyrir Mañ-
inum sa Sañleiki, sem hañ skal trva og medtaka fyr-
ir Sañindi. En Ervið sialfer Jñvortis i Mañ-
inum þad Traust og Tilseinkan, med hveriu hañ ref-
að sier öll þau Sañindi, sem inni eru salinn i Erv-
aricñar

atvinnar Hofudgreinum.

Hvar um handla Ervariaar Hofudgreinir ?

Um Guds Veru, Vilja og Verk.

Er þa ein Gud til ?

Jæ, vissulega.

Þvad gæfur þier vissu um þad , hvert Gud er til , med þvi þu sier þa efi ?

Vijst þa eg ad sia þa ; Þo þad sie eigi med lif- amlegum Augum , þa sie eg þa samt i Huga min- um , i minni eigin Samvitku , æ Skopunarverki allrar Veraldar , og i Lioosi heilagrar Ritningar.

† Hvernig stæða þessir Slutir þig þar um , ad þar sie ein Gud til ?

1.) Samvitkann , sem er Doomsstooll Guds i Hiartanu , kienir mier þad med heimuglegum Otta , þa eg giori þad sem Glt er , enn med nokkurskonar Yndi og Hugfroo , þa eg giori þad sem Gott er.

Rom. 2. 15. Þeir (Heidun) bevijsa , þad Logmælsins Verk sicut Kristud i Þeirra Hjortum Med Þvi Þeirra Samvitka Sjælf Þer Þeim VJtni , og þar med þeir Þakafar sem sijn æ mille munu ætla sig , edur affala in- byrdis.

2.) Skopunarverk alls Heimsins og þaans Vid- halld , vitnar um þad sama daglega fyrir mier.

Rom. 1. 19, 20. Men vita , ad Gud er til , þad er þeim Dmißbert , Þvad Gud HEsur Þeim þad Dmißberad Med Þvi ad Guds OSynilegir Slutir sjaast , þad er þaans eglisur Krafti og Gaddoomi , Þegar Men Sjata þar ad , æ Verkunum , sem ad er , æ Verakðarekar Sko- pun , so ad þeir þafa einga Afsekun.

3.) Su heilaga Ritning talar liooslegar þier um , og heilagur Andi innsiglar þann Samleik , fyrir
Orðid

Orðid, í Hjörtum þeirra trvödu.

Joh. 1. 18. Eingiñ þesur nokurn Dísma Gud sienan, sáa Eingiñni SÖnurinn, sem er í Föðursins Skauti, HAN þesur oss þetta Klúgiort.

† Er þa þu naatturlega þecking, sem einn Heidingi kan að hafa um Gud af Skynsemi síni, Samvitstúli, og Skopunar-Verki Heimsins, ekki noog til Sálubíalpar?

Nei, því hun veit alls eckert af Christo, og Guds Næð i honum, því Hóld og Blood birtir það egi, Matth. 16. 17. Þó kan hun að sína Þeg til að leita frammar estir að þeckia Gud, og það giorir hun, að þeir sem henni vilja eigi sata, hafa einga Afsofum að Doomsins Deigi.

Hvad er Gud?

Hann er ein andleg, vöndannleg og oransakannleg (omælanleg) Þera, sem er almáttug, alvijs, allstadar nælæg, goð, heilög, mystfunsum, Sannleiksfull og rietslaat.

† Þesur þa Gud hverti Lífkama nie Mind, med því han er andleg Þera?

Nei, því (einn) Andi þesur hvorki Hóld nie Bein. Luc. 24, 39.

† Þvi talar Ritningiñ þa um Guds Augu, hans Hendur, elligar aðra Limu?

Þ því hagar sier Andi Guds estir manligum Skifningi, og meinar fyrir þessa Limu Verkanir og Eiginnlegleika Guds; so sem fyrir Augun hans Þijs doom, fyrir Hændurnar hans Kraft, etc.

A hvað minir mig Guds andlega Þera?

A það, að Gud sem er einn Andi, hann að i Anda og Sannleika að tilbidiast. Joh. 4. 24.

Hvad

Þvad skilur þu fyrir þa Guds Eiginlegleika, sem hjer voru fyrir framan upptaldir?

Hans Almætti er, að hann gietr alla Hluti-gjörðr; Alvitska, að hann sjer og þeckir alla Hluti; Allstadar Næslægd, að hann er hvergi iniluktur, nie utiburgðr, hellsdur allstadar næslægur; Siæðska, að eckert er Zlt i honum, og að hann vill oss hid besta; Myssunsemi, að hann aumkast þfir Spnd vora; Heilagleiki, að oll Spnd er længt fræa honum; Sannleiki, að hann kæn hverki að lroga nie soijkia; og Rietylætti, að hann vill straffa þad vonda, en umbuna þad gooda.

Þvad gietur Madur tekid sjer til Umíningar af Þfirvegan Guds Eiginlegleika?

Madur ær að bligdast fyrir hanns allstadar Næslægd og Alvitsku; estirfúlgia hans Heilagleika; læsta sjer gaanga til Hiarta hanns Siæðsku og Myssunsemi; treysta uppæa hanns Almætti og Sannleika; og læsta hanns Rietylættis Þhugun hallða sjer fræa öllu vöndu.

Þvada Huggun getur Madur tekid sjer af Þfirvegan Guds Eiginlegleika?

Þar af hófum vier stoora Huggun, að Gud, estir sinni allstadar Næslægd og Alvitsku, sjer vora Naub; getur hjaalpad oss, af því hann er almættugur; og vill þad gjöra, því hann er myssunsamur og goodur; og með því hann er sannordur og rietylættur, er þad viðst að hann gjörir þad, þegar vier i Trönni hiartannlega leitum til hanns.

Þversu margir Gudir eru til?

Ecki utann einasti einn Gud.

5. 1. Mos. 6. 4. Heor þu Israell Drottinn Gud vor er
Einn Einnungis Drottinn.

Hvernig þesur þu Gaddomlega Vera opinberad sig i
Ritningariðnar Ordum?

So sem ein einasta Vera, Fadur, Sonur, og heil-
lagur Andi, hverier þo allir eru eitt, og kallast þu
heilaga Þrenning (Þrij-Eining).

1. Joh. 5. 6. Þrij eru sem Vilnisburðinn gjesa aa Him-
ni, Fadurinn, Orðid og Heilagur Andi, og þeir þrij
eru Eitt. Matth. 3. 16. 17. Cap. 28. 19. 2. Cor. 13. 13.

Ruðum vier med vorri Skinssemi ad skilia ad Gud þe
Einn, og þo einig Þrennur?

Nei, því þo þad þe eigi i mooti vorri Skinssemi,
geingur þad þo langt yfir hana; þar fyrir er þad
ein Hofud-Grein Ervarinnar, enn ekki Skinssemi-
innar, og Gud væri eigi Gud, ef vor Skinssemi gæ-
ti skilid ad öllu, hvernig hann væri.

† Er þa þau Ord; Gud Fadur, Sonur, og heilagur
Andi, einasta þriu adgreind Mosn, edur Eiginlegleikar
i Gudi, og ekki neitt annad?

Ad vjfsu er þad meir, enn einber Adgreining Nas-
nanna edur Eiginlegleikanna, því þier hverri Pers-
soonunni leggst nockud þad til þier deilislega, sem ei-
gi þienur öðrum vid.

† Þvar i er þessi Adgreining iðisfalið?

Ekki i Þerunni sem cadur er sagt, heildur i viffum
Persoonulegum innvortis Þerkum, sem koma hv-
erri einni Persoonu vid ut af fyrir sig; sem er: Fader-
rinn, sem er af eingum, gietur Soninn fraa Eynliðd;
Sonurinn verdur gietinn af Fodurnum; og heil-
lagur Andi framgeingur af þeim baadum. Allt

6

þetta

Þetta eru drottsettir Tróvarinnar Leyndardómar,
sem voru Skynsemi eigi fær ráðsáðad. Sica Psal.
2. 7. Joh. 15. 26. Rom. 8. 9.

Er Gæðirinn eldri edur ypparlegri en Sonurinn, og Son-
urinn eldri edur ypparlegri en heilagur Andi?

Nei, þeir þriðir eru Eitt; og þessi vegna er eingið
þeirra í Veru og Tign, æðri nie óæðri; heldur enn
annar, heldur eru þeir fullkomlega jafnir.

Þvad fyrir Beik eru það snúr, sem til einkast hærðeillig-
lega þættum fyrir sig?

Gedurnum til einkast Skopuninn, Syninum End-
urlausnið, og heilogum Andan Helguninn; þó eru
þeir allir samverkandi þar í, og einginn af þeim er
utilukkur í þeim Verfum sem víðvirkia Heiminum.

Þvar er talad í Gæðunum um Skopunena?

Þ Þyrstu Greininni.

Ut af Þyrstu Grein Tróvarinnar tning-
arinnar.

Þvad er að skapa?

Þad er að gjöra eitthvad af einu edur öhentugu
Efni.

Ebr. 11. 3. Þyrir Tróna nadjstundum
vjer Heiminn gjörðan vera fyrir Guds Orð, og allt það,
þvad sonilegt er, er Orðid Af Efnu.

Þvad hefur Gud skapad?

Himin og Þord og allt það sem þar er inni, so sem
Sool, Tungl, Steirn, Planetur, Hofudskjapnur,
Dyr, Fugla, Fiska, Denna, og Ötal Fjolda af öð-
rum hlutum, sem þjena til Guds Djeddar, enn öss til
Nytsemdar, þott vjer ei þekkið það allt. 1. Mos. 1.

Þar Gud marga Daga að skapa Heiminn?

Þ Sex Daga, og að þeim fjötta Skop þan Mañs-
inn.

hinn.

Þegdur Gud þeim hlutum en nu vid Magt sem hañ
skoop i Qudverdu?

Jaa vissulega. Ebr. 1. 3. Hañ Þer Mela Hæ-
ti med sinu trostuga Ordi. Ps. 104. 27. 30.

Til hvers eiga þessi Sannindi ad uppseta þig?

Til þess ad dijedka Gud i öllum hlutum, og forna
færa siðalfann mig honum, med öllum hlutum sem
af honum eru, og styrir hañ vidhalldast og standast.
1. Cor. 10. 31.

Er það þa Gud alleina sem vidheldur öllum Mönnum,
og forðargar þa?

Jaa, siðdeilis medtaka Mennirnir af Guds Hens-
bi öll sín Upphældis Medol, hvert sem það er Mats-
ur edur Dryckur, Klædi edur Skiædi, etc.

† En gista ekki þeir Ríflu siðalfir veitt sið Upphældi og
forvarad sig?

Nei, ekki eltt Mlagnablik, því þeir hafa ekkert utañ af
Hendi Guds, sem gíefr og tekir burt þa hañ vill; Und-
ir hanns Vilja og Blessan er það allt samañ komid.

1. Cor. 3. 7. So er nu hverki sá nockud sem plantar, nie
hiñ sem vokrur, heldur Gud sá sem Friðsgunina gíefur.

Vidheldur Gud líka Dandlegum Mönnum?

Jaa, því hañ lætur sína Sool uppreña yfir vonða
og gooda, og lætur rigna yfir ríetlaata og rainglaata
Matth. 5. 45.

Styrir hverjum ber Gud hellsfi Almöggin?

Styrir sínum troudum Børnum.

1. Pet. 3. 12. Mlagn Drottins líta til þeirra Mjællatna.

† Styrir þa og vidheldur Guds Forsoon öllum hlut-
um öðrum i heilum Heiminum?

Jaa. Psal. Gistn. B, 17. 28. Þrið vier lifum,
S 2 Hærunsi,

hrærunst, og erum I Hónum.

† Stioornar Forsögn Guds Mönnum lífa í þeirra
Synnum?

Guds Forsögn stioornar eingum til aðsynða,
því það gíörir þeirra eigin vöndur Vilja, þvert á
móti Guds Vilja: Enn Gud umliður, að þeir
synði, hann setur þeirra Synnum Takmörk, og
stioornar so með sínum Viðdoomi, Afdrifum
Mælsnana, að allir Slutir verða að þíena þeim til
góða sem hann elskar. Rom. 8. 28. og þetta sýnir
því á Dæmi Josephs.

Eru Guds Stiepnur eða Skapdir Slutir margslags?

Yfir Hofud tvönnslags, synilegar og ofsynilegar.

Þveriar eru þær veglegustu ofsyniligu Stiepnur?

Einglarnir, og merkir þetta Nafn Sendiböðla og
þar fyrir verði það líka tillagt Christo þeim ofkap-
aða Eingli, sem sendur er af sínum Föður, og op-
innberaðist oft so í Gamla Testamentinu Síta 1.
Mos. 22. 11. 2. Mos. 3. 2.

Þvad margslags eru Einglarnir?

Tvennslags, góðir Einglar, sem eiginlega eiga þetta
Nafn; og vöndir Einglar, sem annars eru kallað-
ir Döflar.

† Þvad eru þeir góðu Einglar?

Þeir eru heilagir, víðir flóötir og offlugir Andar,
sem ætíð losa Gud, og gíöra það hafi þeim befa-
lar, og þíöna sferðellis þeim tröudu Ebr. 1. 14.

† Þvad eru þeir vöndu Einglar eður Döflarnir?

Þeir voru í Öndverðu af sama Tíge sem þeir góð-
u, en eru fyrir Drömb og Öhlíðm frá Gudi fall-
nir

nir, og eru orðnir bæði Guds og Mána orgustu
Dvínir, hverra Hjibjli að er Helvigtis.

2. Pet. 2. 4. Gud hefur eigi birmt Engluunum, þeim
sem Þudgudusi, heildur hefur Seipt þeim með Hleð-
tum Morkraða til Helvigtis, og ofurgiefid þá, það þeir til
Doomsins varðveittu.

Hverjar eru þær hellsöu Skiepnur meðal þeirra söu-
legu Skiepnanna?

Mennirnir.

Hvað er Madurinn?

Ein miög vegleg Guds Sköpun, og einn Herra
þfir öllum öðrum Dyrum.

Eru margir verulegir Partar eínrar Mánessiu?

Tveir, sem er Sál, og Líkam.

Hvað er Sál Mánsins?

Hun er ein ósýnilegur og ódaudlegur Andi, sem er að-
skilianlegum Kroftum gæddur, sýrdeilis með Máns-
Birtinu til að skilja, og Bilianum að utvelja, edur
hafna.

Hvað er Líkami eínrar Mánessiu?

Sálarinnar Hvos og Hjibjli, samsettur með að-
skilianlegum Limum, utbóinn með sínum Skil-
ningarvitum, sem eru: Hverninn, Sioonninn, Smeck-
urinn, Ilmaninn og Tilfinninginn,

† Hvert er veglegra Sála edur Líkama?

Sálin er miklu veglegri en Líkamin, því hun er ein
ódaudlegur Andi, og kán að hafa Samkvæmi með
Gudi; hun stioornar Líkamanum, og hvert sem hun
fer, þangad fer Líkamin um síðir hvert sem er til
Himnariðis edur Helvigtis.

Hversu marga Mæn Skapadi Gud i Þndverðu?

Einn Kallmann af Jarðar-Leiri, er nefndist Adam, og eina Kvinnu af Adams Rifbeini, þa hafi þvaf, sem kalladist Eva. 1. Mos. 2. 7. 22.

Stoodst þa einn á fyrir þeim firsu Mönnum þa þeir voru firsu Skapadir, sem nu fyrir oss Ríðium þeirra?

Nei, þeirra Stand var langt um farsælla.

Er þa Máðins Stand margfallt?

Fersallt, sem er: 1.) Sakleysisins Stand. 2.) Syndariðnar Stand. 3.) Náðariðnar Stand. 4.) Djúðariðnar Stand, fyrir þa sem sæluhóðspnir verða, enn Fjórðæmingarinnar Stand fyrir þa sem forþapast.

Hvad er Sakleysisins Stand?

Það Náðarið var í hinni æðstu Farsælli, æn Synþa og Móttættis, Skapadur riett eftir Guds Mynd.

1. B. Mos. 1. 27. Gud Skapadi Máðin Eftir Sjáin Mynd, eftir Guds Mynd Skapadi hafi hafi' og hafi Skapadur þau Karlmán og Kviku.

Hvad var þessi Guds Mynd í Máðinum?

Yfir Hofud: Ein Líking og Sinnislagins Samhljóðan við Gud síðast: Enn fíerilagi var hunLjóðs Guddoomlegrar Bittu í Skilninginum, sem þecti Gud riettilega, og allt það sem hafi hafði Skapad: Ein öflug Elfa í Biliannum, sem hieft fíer fast við Gud; Eftirlanganirnar og Sinnisins Tilhneigingar voru í heilugu lagi, Líkarni með sínum Límum bróf aðist þa og riettilega: Og þar fyrir var líka í Samvitkunni eitt Fíerðar og Fagnadarfullt Himnaríki.

† Var Náðarið þessa Guds Mynd ei fíerdeilis í Sælu? 20

Ad vísu, þó hafði Þjálfaminn þar af og þó stóor
Gæði, sem var: Fullkominn Heilbrigði, Oðaud,
legleiki og yfir-drottitan yfir öllum Skiepnunum:
Hanns Heimili var hin veglega^o Paradíjs, sá
lystilegi og Abartarsami Allvingardur.

Er nú eingið Nædur framur í þessu Sáfleysis Standi?

Nei, því midur! Það kinnir Rynslan, að Aldur,
og með honum öll hanns Börn, eru fallinn ur Sáf-
leysisins Standi í Synðarinnar Stand.

Spek. B. 2. 23. 24. Gud skapadi Mánið til eilífs Þífs
og giordi hann að einu Þíflæti, og að hann skyldi vera lífur
því sem hann er. En Þvír Þífulsins Þífund er Þíudinn
komið í Heiminn.

† Hvernig stíðið þall vorra forstu Þorellbra?

Þau létu Slægd Þífulsins tæla sig til að eta af
Skilnings-Þriesins Averti, hvert ed var það einasta
sem Gud hafði þeim streingilega bannað.

† Var þá svo Synd so hæstalega stóor?

Já víssulega: því hun var innifalinn eigi alleinasta
í þeirri utvortis Nautn af Eplinu, heldur sierdeilis
í því, að þeirra Þíortu móotvígulega vífu frá Gu-
ði til siðsra þeirra, Heimsins, og Guds Ovinnar
Þífulsins; Og það þá þau voru so æ sig kominn, að
Guds Mínd gaf þeim fullkominn Kraft að stan-
ða æ móoti öllu Þíllu.

† Hvað hlautst þá af þessu Synðasalli?

Allt Þílt: Guds Mínd tapadist, enn Þífulsins
herfílegasta Þífling og Þíflædd komu í Stadíð með
Fordíorsfun bæði Sælar og Þíflama; Það er í stuttu
Máli: Daudinn, sá andlegi, líkamlegi, og eplísi.

1. 3. Mos. 2 . 17. A hverium Deigi sem þu etur af því ,
þa skaltu Daðaða þega.

† Hversu þessi þa Synðið sierðeilið utleifið Mánsins
Sælu?

1.) Hun hefur blindað Skilningið , sem er orð-
inn að hálfsu leiti blindur í þeim Hlutum sem Máns-
inum viðviðfæla , og sioónlaus í því sem Gudi viðviðfæ-
ur : Já , æfros til allrar Villu og rængra Dooma ,
um þad sem Gudi tilheyrir.

2.) Hun hefur svipt Viliani sínum Heilagleik , og
giörðt hann Natursfullann við Gud.

3.) Hun hefur forðiarfað Tilhneigingarnar og
Siðsins Hæringar , og þar með einnig Frid Sam-
vitkunna. Rom. 8. 7. Hollblega að vera siðadur er
Standskapur í gegn Gudi. Eph. 4. 18. 1. Cor. 2. 14.

† Hvernig hefur Synðið sier í Lagi utleifið Mánsins
Lífama?

Hun þessi giörðt hann sundugan , naðliðdandi , for-
geingilegan , þaððlegan , og oteliandi Meinsendum
undirvorpinn.

† Hesar sá fallni Máður þa í sínu nátturlegu Standi
eðert Siðalsfræði til þess goða?

Eðti til þess aðblega Goða , því þad er honum öll-
þungis æ mooti ; Enn siðalsfræði hefur hann til goðs-
ra Hluta , þeirra sem Nátturunni viðviðfæla , og ut-
vortis goðra Þðfana , so sem að lesa og síngia , og
ferðast til Ryrku.

Er þa Guds Mínd-solcidis burtnumið og tæpud vegna
Synðariðar?

Jaa.

Tæum vier þana þa allðrei meir?

Ju

Ju, Guds Börn, er endursæðast og endurnijast til þessarar Mindar, sæ hana astur, þó hun sie eigi fullkominn hier í Heimi, enn æ Himnum munu þau hana öldungis fullkomna æ sier bera.

Hvert eru allir Men ordner Plut-takendur í þessu forsta Syndafalli?

Jaa, vissulega. Rom. 5. 12. Syndin er fyrir einn Man komin í Heimin, og Dandin fyrir Syndina, og so hefur Dandin til Allra Manna sier Jafbreingt, af því ad allir hafa syndgæd.

Áf hverium er nu Syndin og allt það Illa inkomid í Heimin?

Áf Döflinum, og af því Madurinn misbræfði sinn Friðvilia.

Er Gud þá ekki Orsak til Syndariðar?

Nei; ad hugsa það, edur tala, væri Eigi full Guds löstun. Sir. 15. 12. Þu þarst ekki ad segja: Hafi eg rángt kient, so hefur hann svikid mig, því hann Þarf Eðlis Gudsdrækins vid.

Get Gud þó ekki hindrad Syndafallid?

Eftinema hann hefði soipt Menninga þeirra Friðvilia, og æ mooti sínum alvissa Afsetningi umbreitt þeim soleidis í adrar Skiepnur, hveriar ekki gætu sjnt nokkur Hljódnis Merki.

Hvæð hafa Men forþienad med Synd síns Friðvilia?

Guds Reidi og Dölijdu, tíjmannlegann Danda, og eilijfa Fordæming.

Eiga þá allir, sem æ fram hállda í þeirra Synða Stöndi og Rætturlegri Spillingu, ad ljða soddan Straff eilijflega?

Jaa. Joh. 3. 3. Men so sie ad Nökur verði ad Ráða sæddur, þann kafi eigi ad sica Guds Ríkti.

Vill þa Gud láta Meðina tortíjnast so eilíflega?

Nei, hann hefur af sinni Myrkunarríku Elsku ályktað að taka þa aftur til Náðar, og koma þeimur Syndarinnar Stände i Stand Náðarinnar.

Joh. 3. 16. So Elskadi Gud h Elmið, að hann gaf ut sín eingietnið Son til þess, að allir þeir sem á hann trúa fyrirfarist eigi, heldur að þeir hafi Eilíft Líff.

1. Tim. 2. 4. Gud Vil að Allir Menn verði Saluhoópniir, og til Viburttíkingar Sálekisins komist.

Hvad er Náðarinnar Stand?

Ein Sáluhíalplig Sameining og Forlífun við Gud, sem, fyrir Christi Sakir, endursæðir með sínum Anda þa syndugu Sálu, fyrirgefi henni hennar Syndir, Jkæðir hana Christi Ríettlæti, freijar hana frá Syndarinnar og Satans Snorum, og dagliga endurnijar hana til Lífingar sínar Míndsar aftur.

Eph. 2. 4. 6. Gud sa audgur er af Myrkun, fyrir sína miklu Elsku, með hverri hann elskadi oss, þa vier vorum dandir i Syndunum, hefi hann Gjörðt oss líf ande i Christo, (þviad af Náðinni erud þier hialpleiger vordnir,) og hefur Uppafid oss með honum, og Setti oss með honum i himnesti Alþæsi i Christo Jesu.

Hver hefur þa utvegad Mönnum Guds Náð, so að þeir mættu aftur fá Uppreisn af Fallinu, og komast aftur i eitt Sáluhíalplegt Stand?

Það hefi alleina Guds eigin Sonur Jesus Christe gjört, hver strax eftir Syndafakid var fyrirheitni, og i Uppfölluingu Tijmans sendur öllum Heimi til Sáluhíalpar og Uppreisnar af Fallinu.

Rom. 5. 17. Þvi ef Dandið rífti vegna einnar Syndar fyrir ein, miklu-meir munu þeir, sem odlast Náðarinnar og Sáfunar yfirliostanlega Mægd til Ríettlætisins, Al-

ta i Mínu sýrir þá eina Jesum Christum. 1. Mos. 3. 15.

Hvar læri eg þa nákvæmara að þekja og elsta þessa djr-
mæta Endurlausnara Jesum Christum?

3. Aðari Greininni, sem hlóðdar um Endurlausn-
ena.

Utl af aðari Grein Ervarjæðningarið-
ar.

Hvad er Jñihald Aðrar Greinarinnar.

Þekking og Værdómi um tvær Nátturur þeir-
ar einu Persoonu Christi, um þáns þessallda Em-
bætti, tvöfalldt Stand, og sierdeillis þa djrmatu
Endurlausn vora sýrir hann.

Ríður mig mikid að því að þekja Christum?

Já, Þviad þar er ekkert aðað Mafn giefid Mönnum
i hveriu oss virjar saalu-hoolpum að verða. Sk. P. 4. 12.

Og það er Eljisti Líf, að þeir þekki þig alleina ein: sá-
að Gud, og þá þu sendir Jesum Christum. Joh. 17: 3.

1. Joh 5. 11. 12. Gud hefi giefid oss eilíft Líf, og þetta
Líf er i þáns Sýni, hver sem Guds Son hefi, sá hefi Líf-
id, hver þá hefi eigi Guds Son, sá hefur eigi Lífid.

Hver er Jesus Christus?

Guds og Mariu Sonur, sannur Gud og Madur.

Er þa Christur tvær Persoonur?

Nei, 1. Tim. 2. 5. Þar er ein Gud, og Eñ MEdal-
gængari milli Guds og Manna, sem er sá Madur Christus
Jesus.

Enn i þeirri einu Guddoomlegu Persoo-
nu Christi eru tvær Nátturur, nákvæmlega sam-
einadar, sem er sú Guddoomlega og Manndoomlega
Náttura.

Þafa þessar tvær Nátturur ætíð verid sameinadar.
Christo?

Nei,

Mei, þa Guddoomlegu Naatturu hefur hann af
 Fodurnum frá Eplisf. Ps. 2. 7. Þu ert minn Son,
 i Dag fæddi eg þig. Enn þa Mañdoomlegu hefur
 hann uppað sig tekid af sinni Moodur Maria.

Gal 4. 4. Þa Uppfölling Tjímans var kominn utsendi Guð
 sín Son Fæddan af Ríðu, og Eogmaalinu undirvörpin.

Hvar af bevijsar þu að Christu sic einn sann veruleg Guð?

Það bevijsast, af hans eplisfri Fæding af Fodur-
 num, og af hans Guddoomlegum Eiginlegleikum
 og Verkum. Þar að auk vitnar Ritninginn um
 það med líoosum Ordum, sierdeilis:

1. Joh. 5. 20. Þier erum i hinum sannarlega hans Soni
 Jesu Christo, þessi er Sannur Guð og eplisfr Líff.

Gietur þu einn framar bevijsað, að Christus sic Guð
 og Madur i einni Persoonu?

Jas. Joh. 1. 14. Orðid varð Hald og byði med oss.

Rom. 9. 5. Hverra Fædur eru og þeir, sem Christur er
 ut af kominn estir Haldinu, sa sem að er Guð yfir öllum
 Slutum bleffadur að eplisfu.

Hvers vegna varð Guðs Sonur að vera sannur Madur?

So að hann kynni vegna vor Mañanna, að smacta
 Daudans Beiskiu, i vorri daudlegri Naatturu.

Hvers vegna varð hann þar med að vera sannur Guð?

So að hanns Daudi og Foorðfæringar Blood,
 kynni að hafa vandanlegan Kraft til að fridþægja.

† Er Jesus af Nazareth saa sann Messias og Fyrirheit-
 ni Heimfins Endurlausnari?

Jas., því öll þau Rieñiteikn sem Ritningin ledir
 til um þann sanna Messiam, finast hiax Jesu af
 Nazareth. Hann er fæddur af Juda Uttkvísl, 1.
 Mos. 49. 8. 10. og af Davids Utt, 2. Sam. 7. 12.

J Bet

3 Bethlehem Davids Borg, Mich. 5. 2. Af Meyu, Ef. 7. 14. (Siaa frammar Hagg. 2. 7. 9. Dan. 9. 24.) Já, allt það aðnád sem spáð er um Nidurlagðing og Upphæfð þess sanna Messíæ, hliðir öldungis og alleinasta uppá vörn Jesum af Nazareth. Ps. 22. Ef. 53.

Af hverjum var Jesús fæddur?

Af Mariu, einni hreinni og heilagri Jungfrú, sem að sonnu var trölofud Jóseph Jesu Foostur-Föður, enn fiendi þó eingann Mann.

Er hann þá ei gietinn og fæddur af synbugu Sædi?

Nei, því þó Maria hefði Uppruna Syndina í síni Nátturu, þá gíefti hún þó ecki að Erfd til Christum, heldur var hún í hanns Gietnadi uthreinsud fyrir heilagann Anda. Luc. 1. 35. Heilagur Andinn koma Þú þú, og Krastur þinn Hærsti mun þér fegga þig, af því, að það þá þú Elga sem af þér mun fæðast skal nefnast Sonur Guds.

þ. Hvernig kafi Maður að fara sér í Nýtt Umþekking

Jesu heilögu Mahdöoms-Tekningar?

Saa yndislegi Samleiki fær huggað oss, með Fullvissu um alvarlega Elsku Guds til vor aumra syndugra Manna; um það, að vier sieum sannalega og fullkomlega fríðþægdir; og um þann stóra Gefugleika og ypparlega Begjæmi, sem vor Náttura er upphafin til með Sameiningunni við Gud í Persoonu Christi: So að vier þess vegna eigum því heldur að hreinsa oss af Saurugleif Holldisins og Andans.

Hvad þýða þau tvö Rófn þínar Trélara?

I.)

1.) Ráfnid Íesus þjófur Frelsara.

Matth. 1. 21. Hun mun Son fæda, og hafið Ráfa skaltu Íesus kalla, því að hann mun Frelsa sitt fólk af þeirra Eyndum.

2.) Ráfnid Christur er sama sem Messías, og þjófur Smurdur.

† Med hverju var Christur smurdur?

Med heilögum Anda og Krafti, Post. 5. 6. 10. 38. og það ein Mælingar, Joh. 3. 34. Su Guddoomlega Nátturán meðdeildi þeirri Mannoomlegu sína Guddoomlega Eiginlegleika, í því Augnabliki, sem su Persoonulega Samening milli beggia Nátturanna skede.

† Estir hverri Nátturán var Christur smurdur?

Estir þeirri Mannoomlegu, því su Guddoomlega hafði alla hluti frá Eyllisd.

† Bróðir Christur allíð sína Guddoomlega Eiginlegleika?

Í sínu Nidurlægingar Standi lagði hann niður að bróða þa, að undanteknu því, þa hann með Kraftaverkum villði sína, hver hann var.

† Hvers vegna stóldi vor Frelsari vera Drottins Smurdur, og hafa Guddoomlega Eiginlegleika?

Til þess, að hann kynni að framkvæma so sitt þess fallda Embætti, nefnilega: Það Kiennimannlega, Sparmannlega og Konunglega; því til foddann Embætti voru menn innviðdir med Smurning í gamla Testamentenu. Þetta hannis þess fallda Embætti nefnist annars hans Medalgaungu Embætti.

Í hverju er illifalid það ypparsia þess Embætti Christi?

Í því, að hann hefur eitt Sinn siðsinn sig að Krossinum

Krossinum Gudi offrad fyrir vorar Syndir, og hann bidur enn að Afstaats fyrir oss, og blessar oss.

Ebr. 7. 24. 26. En þessi, fyrir því hann eilíflega blifur, þá hefur hann oforgeingilegað St. Jēnimaðskap, þar fyrir hann og einnig þá ætíð Sæluþólpna að gjöra, sem fyrir hann koma til Guds, og hann lifir æfíndlega, og Þúdur fyrir þeim; þvíad slíktan Þýskup skuldum vier þafa, sem sem væri heilágur, satlaus, oflektadur, syndugum frá. Níliu, og hærri en að Himiní er.

Hvar i er inísalid Christi Spæmaðlega Embætti?

Þvíad kenna oss Guds Vilja til vorrar Sæls hialpar; það giordi hann fordum i eigin Þersoonu staalsur, enn nu giörir hann það fyrir sinn Anda og síjna Þienara.

Joh. 6. 14. Þessi er sánarlega sá Spæmadur, sem i Heimíu skal koma.

Hvar i er inísalid Christi Konunglega Embætti?

Því ad stioorna, vidhallða, og vernda síjna Trwada fyrir þeirra Dvinum.

Þefur þá þessi Konungur og so eitt Kongð, Ríki?

Jaa, enn það er eitt andlegt Ríki, sem er hanns Kyrkia edur Maxdar Ríki hier að Jordunni, ur hveru hann flytur um síðir síjna Trwada til Dýrðarinnar Ríkis að Himnum.

Joh. 18. 36. Mitt Ríki er eigi af þessum Heimi.

Til hvers að Þírvagan Christi Embættis ad uppörfa þig?

Til ad elska hann, sem minn æðsta Þrest og Enda urlausnara; ad trwa honum, so sem mínum Spæmanni; ad heidra hann og hlíða honum, so sem mínum Konungi. Þar með kanna eg og lífa ad hafa stærstu Huggun af hanns Embættum.

Hvernig taka þeir Trwodu Ráfa af Christo?

Þeir

Þeir kallast Christner; það er smurdir; því hann hefur smurdt þa með sínum Anda.

1. Joh. 2. 20. Þið hafið SMurningena af þeim sem heilagur er, og þessi allt.

Eru allir Men i þessum Christnu Landum þviljfir Christner?

Nafnid hafa þeir að sonnu, enn SMurningar-ennar Anda og Næðvantar þa flesta.

† Eru þa þeir sañ Christnu og so smurdir til andlegra Rieñimaña, Konga og Spæmaña?

Jæ; og það auðsýna þeir; sem Rieñimenñ, i því, að fornsæra sig Gudi, gíefa sig Gudi til Þioonuustu, að blessa og bíðia fyrir sér og öðrum; sem Kongar, i því, að stioorna síalsum sér fyrir Guds Anda Híalsp, samt einig i því, að stríða æ móti sínum andlegum Övnum; sem Spæmenñ, i því, að kienä, umvanda, æmiña og hugga síalsa sig og aðra.

† Má þa hver ein Christn, sem ein andlegur Prestur, taka uppæ sig opiñbert Rieñimañs Embætti?

Nei, þar til heyrir Guds Kallan, fyrir Vfirvaldsins Tilhlutan; enn það er allra Christnna Kall og Skylda, að kienä, hugga, og uppbyggja hver annann i daglegri Umgeingni, og þa Tæfævi gíefft.

1. Thess. 5. 11. Forir því Umñi hver yðar aðan iñbyrðis, og að Eðrietti hver aðan iñbyrðis, so sem að þið einig gíorid. Og i 14. B. Þið bíðium yðar, færir Bræður, að þið Umñid Ö-ræðvanda, Sluggid Yfðulitla, Umñiljðid breiða, verid þolnmoöðir hver vid aðan.

Ebr. 3. 13. Umñid Þið Sjalsa alla Daga, so leingi sem það i Dag kallast, að þið eingiñ a medal yðar forherðist af Svifræði Synarihar.

Hvert af þessum bremur Embættum hlíða eiginlega til
þorri

vorri Endurlausn?

Hanns þpparsta Prests Embætti, "estir" hverju hann er vor Fridþægingar og Talsmadur; þo gietur einginn medtefid Christum, sem sinn þpparsta Prest, og orðid hluttakandi i hanns Endurlausn, utann hann medtaki hann einig, og fylgi honum so sem sijnum Spæmanni og Kongi. 1. Cor. 1. 30.

Med því að Christi þpparsta Prests Embætti er Grundvöllurinn til vorrar Sælnihælpur, þa seig mæi anærgjanlega og stilianlega, allt það sem heyrir til Verðdómi vorrar Endurlausnar?

I þessum Verðdómi hefi eg að þeckia gloggt, þann sem hefur endurleyft oss; Þa sem hann hefur endurleyft; Það Medal sem hann endurleyfti oss með; Það Bonda sem hann hefur endurleyft oss frá, og til þvers hann hefur villið oss endurleypa.

Er eigi þetta utmaalad i Catechismo?

Jro, þess stytsta Innihald er innifalid i þessum Orðum; Að hann sie min Drottinn, sem mig glataðann og fyrirðæmbann Mann hefur afrekad. etc. Sæi aðra Grein Ervarjæðningareðnar.

Hver hefur nu Endurleyft oss?

Vor Drottinn JEsus Christus, Gud og Mariu Sonur, sannur Gud og sannur Madur, hefur endurleyft oss, eftir boadum Moatturunnur.

Ek. Post. 20. 28. Gud hefur utvegad Sæsnud með sinnu eigin Blóði.

Hafa þa eigi Kadirið og J. Andi endurleyft oss?

Þeir hafa að sonnu elskad oss, og fræðfilgt vorri Endurlausn. Joh. 3. 16. 1. Cor. 6. 11. Enn þeir kunnu efi að utrietta Endurlausnar Verfid
 H þællft,

fiðalft, sem stíedí með Þínu og Danda.

Þú gættu þeir þad ekki?

Þú Gadirinn er alleina Gud, sem eigi kann að deya, so er líka Heilagur Andí; Enn Sonurinn er sannur Gud og sannur Maður, sem er dæjinn og hefur uthellt sínu Blóði, fyrir vorar Syndir.

Hveru hefur Christur Endurleyst?

Þú aumann, glatadann, og forðæmdann Mañ.

Hveria Þíssa hefur þu þar um, að þu siert endurleystur?

Eg hefi þar þessa Þíssa um, að allir Mennt eru endurleystir, og eg so einnig líka í þeirra Tölu.

1. Tim. 2. 6. Christus Jesus hefur fiðalft sig utgíft þítt Allt til Endurlausnar.

Þú Þeijssa þu miet en nu framur, að allir Mennt siu endurleystir fyrir Christum?

Róm. 5. frá 15. til 21. Þess. Þiennir Postulinn St. Þaall þad með morgum Orðum, að Uppreisningin, eðr Þíalþin, í Christo naði allt eins við þá til, eins og Fallid og Forðorfunin í Adam, sem er, til allra.

1. Job. 2. 2. Það same er Þú Orliktun fyrir vorar Syndir, en eigi einasta fyrir vorar (þad er þeirra Tröðu) heildur einig fyrir Allrar Verðdarfuar.

Item, 1. Tim. 4. 10. Gud er Þessari Allra Maña, en Þessari Tröðu.

Þú hefur þa Christur líka endurleyst þa, sem með Þú rannaleyst og Þantro steipa siu fiðalft í Þordæminguna?

Ja. 2. Pet. 2. 1. Þeir afaleita Drottai sem þa hefur endurleyst, og munu þíu siu leida snögga Þyrdæming.

Með hveriu hefur Christur endurleyst oss?

Hverki með Gulli nie Silfri, heldur með sínu heilaga, dýrmæta Blóði, og með sínum ovidurkæmilega og saklausu Danda; jar, ekki með Þíunni alleina,

alleina, heldur og so med síni Hljóðni og Lögmaðls
sins Uppfyllingu. 1. Pet. 1. 18. Vitid, að þier eru

ad efi med sorgeingilegu Gulli edur Silfri Endurleystir
í frá yðru Hicgoma Alþæfi, eftir Gedraña Uppæfningi,
heldur med Dyrmatu Bloodi Christi, so sem þíns
offekada og saklausu Lambs.

Rom. 5. 19. Þviad lista sem fyrir eins Máns Hljóðni
eru margir syndugir vordnir, so verda og fyrir Eins Hljóðni
Dargir Rættlæstir.

† Var þa so stor Raðsyn að, að breyta so þjermætt
Medal til vorrar Endurlausnar?

Jaa, því Christi Fornfæringar Blood var omíss-
andi til Dreinsunar vorrar og Fridþægingar.

Ebr. 9. 22. An Bloods Uthellingar Riedur Engiá
Þriggiefning.

Frá hverju Álu hefur Christur oss endurleyst?

Frá Synd, Dauda, og Diesulfins Balldi.

Hvernig hefur Christur frelsað oss frá Syndinni?

Med því mótti, að: 1.) Er Syndariñar Sekt
og Straff burttefid. 1. Joh. 1. 7. Bloodid Jesu
Christi Guds Sonar frelsar oss af Allri Synd.

Eol. 1. 14. Í hverjum vier höfum Endurlausnaa fyrir
háns Blood, sem er Syndanna Þriggiefning.

2.) Ad Syndariñar Magt og Yfiræd eru bresta-
in; Jaa, Syndariñar Root verður ufi stjör upp-
rætt í Daudanum. Rom. 6. 14. Syndin mun eigi
fæna að drottna yfir yður, med því að þier eru eigi undir
Lögmaðlinu, heldur undir Ræðinni.

1. Pet. 2. 24. Christur hefur vorar Syndir Þrid að
sinnu Lífama uppað Ried, so að vier í Frá Syndun-
um verðdir, lífdum Rættlæstinu, fyrir hvert Beniar þier
erud heilbergdur vordnir.

† Ráð eg efi nooglega að vera frelsaður frá Straffi

Syndariðar, þó eg sé bundin undir heðar Yfirdrottnan ?
 Nei, það sjna ædur framfarðar Ritningariðar
 Greinir; og allir yðrunarlaufir fara villt í því, að
 þeir raungfara Evangelium, að þann Hætt, að þeir
 vilja nýja síer það til höldlegra Friðheita; en eigi til
 Frelsis frá Syndini siðalfri (hverri þeir vilja þioos
 na í andlegum Dauda) heldur frá Syndariðar
 Straffi, frá hverju alleina, þeir vilja frijast fyrir
 Christum.

Hvernig hefur Christur endurleyst oss frá Daudnum ?
 So, að þa tímanlegt Daudi er orðin Fjngangr
 til Viðfins, en þa andlegi Daudi hefur mist sjna
 Magt, og þann eyllisa Dauda er eigi meir að ottast
 fyrir þa tröudu. Joh. 11. 25. 26. Eg em Upp-
 risan og Viðid, hver þann tröir að mig, þa mun Þi þa Pott
 þann deye, og hver þann lifir og tröir að mig, þa skal Aldrei
 Dea.

Hvernig hefur Christur frelsað oss frá Döflinum og
 þann Ríki ?

So að þann hefur einga Magt yfir oss, heldur kunn-
 um vier að veita honum Móortödu, og þursum
 eðle að hræðast þann þegar vier ottunf Gud.

Ebr. 2. 14. Uppá það, að þann Magtina taki fyrir Da-
 ndan, Fæa þeim sem Daudans Magt hafði, það er
 Döflinum, og endurleysti þa, sem fyrir Ögn Daudans
 hlutu um alla Þesi í þræfkan að vera.

Til hvers hefur Christur endurleyst þig ?

Uppá það eg stuli vera þann eiginlegur, og so senn
 eigin Eign, lifi síjellbt undir þann Balði, í þann
 Ríki, og þiooni honum.

† Gefur þa Christu Endurlausnar Veri þer aldungs
 eðfert

effert Leyfi ad pisona Syndiñi, Dioflinum og

Geroldiñi, edur ad vera þeirra Eign?

Mei, þad er ad stela fræa Christo, miñnum rietta Herra, þvi hañ hefur so diñrt keypt sier til Eignar.

Lue. 1. 74 75. Ad vier leyfir af Hendi Ovina vorra, ÞJoandum Hþnum æn Otta, alla vora Þijsdaga, i Hailagleika og Rættlæti, sem honum þoknaft.

Rom. 6. 18 Þvirst þier erud frelsadit af Syndiñi, þa erud þier ordnit Rættlætisins ÞJoonusu-Mæñ.

Eit, 2. 14. Þesus Christus hefur siaklañ sig giesid ut fyrir oss, uppæ þad hañ endurleyfti oss i Ræm oln O-riettlæte, og HReinsadi sier siaksum Þogit til Eignar, þad ROfsigæfid væri til goodra Werka.

Er þad þa ad siæ æ Hreimsins Þornum, ad Christur hafi þau endurleyft?

Mei, þvi þau hafa æ nij bukt seldt sig Guds O-
vinum, Syndinni og Dioflinum.

Hefur Christur vor Endurlætsnari alltið verid i einu sama Standi?

Mei, hañs Stand er tvenñslags, sem er: Midur-
lægingar Stand, og Upphafningar Stand. Um
bæditalar Þaúlus. Philipp. 2. 6. 11: Hver þo hañ
værti Guds Mjæd, hieut hañ þad þo ekki fyrir Ræm,
Gudi lifur ad vera, heidur Mjæfadi hañ sig siaklañ, og
toot æ sig Mind eins Þwons, vard lifur oðrum Mæñ-
um, og ad Hegðan fundiñ sem Mædur; Þiðlæfadi siakla-
añ sig, og vard Hljudgur allt til Dauda, iæ, allt til Ræ-
essins Dauda. Þvirst þvi hefur Gud Upphafid hañ, og
gaf honum Ræfa, þad vñr ollum Ræfaum er, so ad i Mæf-
ni Þesu, stulu sig ÞEigia Þel Ræie þeirra sem æ Him-
num, og æ Jorðu, og undir Jorðuñi eru, og allar Tæn-
gur stulu vidurkæna, þad Þesus Christus sie Dröttiñ, til
Þjirdar Guds Þodurs.

† Þvad er Christi Midurlægingar Stand?

Það er það Stand, i hveriu hañ eftir sinni. Máñ doomlegi Mátturu, lagði af að brófa fullkomlega og sífellt þá guddoomlegu Eiginlígaleika, sem Máñ doominn voru meðeldir, og tók uppá sig Píons Mind, so að hann, með sinni Hljóðni, kynni að forlífa oss við Gud.

† Hvað er Christi Upphafningar Stand?

Það Stand, i hveriu Christur (þá hans Pína var endud) var eftir sinni Mándoomlegri Mátturu, upphafinn, til að brófa fullkomlega og sífellt, Guddoomlega Eiginlígaleika og Tignargæði, til að gíora oss Hluttakandi i þeirri Söfuhjálp, sem hañ oss útvegði.

Hvað miera Atríði eru i Christi dimpu Ríðurlægingu?

Su Þostulega Ervarjatyng upptelur Síð, sem er: 1.) Sættalega Gæðing, 2.) Pínnuna, 3.) Kröfssfestinguna, 4.) Dauda, og 5.) Grefstranina.

† Því upphafandi Christur átti Lífsfærni með þeirri sættalegu Gæðing i Stallinum?

Að hann sem fyrst aðvísadi það, að hann sækti ei eftir Lífsfærni og Metordum. Þess vegna, hellið villði hañ alleinafa audga oss með sinni Sættalega.

2. Cor. 8. 9.

Hvað var það sem Christur leidd?

Allir hañs Lífs Hagir voru frá Ungdómi fullir með Sættalega, Foragt, Ofsofn, Eróði, og Ónáð; En að síðurstu var hann særlega píndur undir þeim Rómverfa Landshefðingia Pontio Pilato, sem liet hann hroðstreifja, hæða, þyrnifrija, og illa með hann henda.

Leid

Leid Christur alleinasta Utvortis að Lífamannum?

Nei, hans allra stærsta Kvol var sú Helvítka
Sælar Angist vegna vortra Synda, hvorra hin
þunga Byrði utpressaði af honum Bloodveitann,
og kom honum til að seigia: Trigg er Sæla
mijn allt til Dæda. Matth. 26. 38.

Hvar fyrir Leid Íesus so mikil Sarmboði?

Begna vortra Synda / og ofs til Sæluhjálpar.

Es. 53. 7. 8. Sannarlega þá hafið Ott Ræðnaðast,
og Þrumi Þinum blood hafið uppá sig, Því Þorra
Mjögjörða Sæfir er hafið særbur, og fyrir vortra Syndu
Sæfir er hafið lemsrabur, Þegningin þun liggur að honum,
uppá það Því þesdum Þridin, og fyrir þans Þeniar
erum Því Þeilbrigðir ordair.

Hvernig hagadi Íesus fíer í sínu Þínu?

Miög þolinmoodlega, so feni eitt Lamb sem leiddist
til Slastrunar Beckins. Es. 53. 7.

Hvad er Christi Krossfesting?

Eitt miög Kvalafullt, forsmannarlegt og þol-
vad DædaStraff, sem brókad var við allra stær-
stu Dæda Menn. Gal. 3. 13. Christi þes leifi ofs þraa
Þolvan Þegmælsins þan Þíð þan vart Þolvan fyrir ofs,
(þvi strífad er) ÞÞlad: síe so, hver sem að Þrie þangir.

Er Christur sannarlega dæin að Krossinum?

Jaa. Luc. 23. 46. Íesus kalladi þauri Róðin og sag-
di: Fæðir! Þ þínnar Þendur Þel eg míf Þaða. Og er hafi
þasdi þetta sagt, að þan upp síu Þaða.

Þasdi, soðaði Dæði Íesu Christi floorað Kross til að
utvega ofs vort Þíð og Sæluhjálp?

Jaa, allra stærsta Kæft, þvi þat með vart Dæðin,
so sem Syndarinnar Þerðlaun, þetaladi af vorum
Þedalgangara, og vief fyrir hafið lausir giefnir.

Rom. 5. 10. Þier erum við Gud forliðit fyrir hans Sonar Dauda, þá vier vorum en Ö Vitr.

Þvad var Christi Greftran?

Efti var nokkur Naufsyn á henni, með því hafi ætlaði ei að vera dauður til Leingdar; Heldi var huiðitnissburði um, að hafi væri sanarlíga dauði, og eitt Huggunarrikt Minis Teikn, að vorar Syndir eru niðurgrasnar, vorar Grafit helgadar, og þeirra Bidbiodur frá þeim tekinn.

Þverrig á Vradur að ællita Christi Þiff allt, og alla Þíaning i þessu Ríðurlögingar Standi?

Að nokkuð leiti, og fíerdeilis, so sem eina Forliðun fyrir oss, og að nokkuð leiti, so sem Heilagleikans og Þolímæðinnar Estírdæmi, i Þífnadinum og Þínnunni. 1. Þet. 2. 21. Christus þesur eínig líðir fyrir oss, og oss eitt Estírdæmi estírlaetit, að þier stýðub estírfilgia hans Gootsporum. 1. Joh. 2. 6. Joh. 13. 15. Matth. 10. 38. Cap. 11. 29. Luc. 9. 23.

Þvad kom eftir Greftranina, so sem það síðasta Atírið i Christi Ríðurlögingar Standi?

Hans Upphafningar Stand, og til þess hlíða líka Síu Atírið, sem er: 1.) Hans Ríðurstígning til Helvítis, 2.) Upprísañ, 3.) Himnasoríñ, 4.) Setann til hægri Handar hía Fodurnum, 5.) Afturkomañ að dæma lífendur og dauða.

Þvad er Christi Ríðurstígning til Helvítis?

Það, að hann stómu fyrir sína Upprífu kom til Sama stadar þeirra forðæmdu, hrofsaði Sígrí yfir Satans Makt, og predíkaði fyrir Öndunum.

1. Þet. 3. 18. 19. 20. Christus er deyður eftir Hoffðinu, en Þíandi gíorði eftir Ördunum, i þeim sama er hafi eínig i bútgíngin, og þesur þeim Ördunum Þíreditad, i Síoti

i Þjótrunum, hœrlier forðum Daga eigi tröðu.

Þvad er Christi Uppriða?

Hun er, að hañ aa Þridia Deigi estir siñ Dauda, hefur tekid aftur sitt Líff, forklærad siñ Lífkama, og i honum sýndi sig opiñberlega. Eb. Þof. 2. 24. Gud hefr Uppreist JEsu, að Upplessum Daudans & Volsum, sýrir þvi að það var omögulegt, að hañ skyldi af honum halldiñ verða.

Þvada Nýtseme höfum vier af Christi Uppriðu?

Ullrastærstu Nýtsemd. 1.) Til Stadfestu vorri Trö, að fullkominn Betalingur, sie utlagdur fyrir vorar Syndir, þar ed vor Medalgöangari er ur Daudans Fængelsi sloppinn. Rom. 4. 25. Saa er fyrir vorar Syndir var ofsursældur, og fyrir vors Ríttlætis Sakir uppvaktur.

2.) Til vorrar andlegu Uppriðu og heilags Framferdis i einum nýjum Lífnadi; Og að síðustu:

3.) Til þess, að vorir Líkamir skulu Sæluhoolynir uppriða. Rom. 6. 4. 5. Lífa sem Christur er Uppvakt, iñ & Raa Daudum fyrir Dyrð Godursins, lífa so skulum vier ganga i einu nýu Lífsferni; Þvi fyrst vier erum með honum plantadir til Lífs Dauda, þa munum vier og Uppriðuñi lífja verða.

Umgeckst Christur að Fasnadi hier & Jorðuñi estir sína Uppriðu?

Nei, þa hañ i Þjórutíju Daga hafði hier umgeinað gíft með sínum Lærisveinum i aðskiljanligum Opíñberunum, og talad fyrir þeim um það sem heyrði til Guds Ríkis, veif hañ burt ur Jeroldiñi að sýnligri Málægd, og foot upp yfir alla skapada Himna til Guds Dyrðar Himins, og hañs Hæatignar hægt

ei Handar. Post. G. B. 1. 9. Og er hann sagdi þetta, var hann þeim æðisvendum Uppnummið, og eitt Skilj Dof hann upp, i Blurt sprit þeirra Augum. Ebr. 9. 24.

† Hvert Sagn höfum vier af Christi Himnasör?

1.) Þa Huggun, að Jesus er farið hiedan til bwa oss Stab i síns Fodr himneska-Hvosi, og vill taka oss þaangad til sínn. Joh. 14. 2. I míns Fodr Hvosi eru margar Verur, eg fer hiedan að Tilbwa yði Stad.

2.) Þa Aminning að vier skulum hafa eitt himneskt Sinnislag, jaf, Lyst til að fara hiedann og vera með Christo.

Col. 3. 1. Erud þier nu Upp Afgur Afgnir með Christo, þa Vitid Þess hvað þar Uppi er, þar ed Christur er stíandi til Guds hægri Handar.

Hvað merkir Christi Seta til Fodarsíns hægri Handar?

Að Christur, eftir sinni Mándoomlegu Mátturu, með fullkomnu og ævarandi Herrademi, drottinnar og stjórnar öllum Glutun.

Eph. 1. 20. 21. Gud uppvakti Christum af Dauda, og Setti hann til Sjáar Hægri Handar að Himnum, vísit allan Hofdingskap, Valdshætt, Rægt, og Herradom.

† Hvert Sagn höfum vier af Setu Christi til Guds hægri Handar?

Þar af vitum vier oss til Huggunar, að hann, i Hæfæti síns Guddooms, stjórnar sinni Ryrkiu, sefar sína Dvini, bidur fyrir oss, sendir oss sínn heilaga Anda, og með þessu mooti vill hann i sínu Upphafningar Standi gjöra oss niðotandi þess, hann hefur urvegad oss i sínu Mídurlægingar Standi; hvar i mooti vor Skylla er að heidra; tilbidia, og hlýða so hætt tignudum Hofdingja.

Ps.

Psal. 110. 1. Drottinn sagði miðnum Drottinn, set þu þig til mínar hægri Handar, þængad til eg legg þína Dvini, til Skarar Föta þína, Rom. 8. 34.

Er Christus eigi frammar næslægur hjer á Jorðinni?

Jw, með Kröftugum, enn þó ofsnulegum Hætti.

Matth. 28. 20. Síðad, eg ER MED YÐUR alla Daga, allt til Enda Verallðar.

Nær vill hann í aðrad Síð aftur koma svikilega til Verallðar, ariðar?

A síðdarsta Deigi, semt alleina er Gudi kunnur.

Post. G. B. 1. 11. Þessi Jesus, sem uppmunir er frá yðr til Himins, mun koma, lifa so sem þér séuð hann til Himins Uppfara.

Luc. 21. 27. Þa munu þeir síð Mafins Son koma: di i Skynum með floorum Kræfti og Dýrd.

Hvernig mun það tilganga á Dóms Deigi?

Allir menn, bæði þeir sem þa lifa, og hjer sem aður voru dauðir, og þa aftur uppvaktir, skulu stadnæmast fyrir Christi Dómsstool, og þeirra Hugrenningar Ord og Verk dæmast eftir Guds Orði, Dóflarnir skulu þa og dæmast.

Es. Post. 17. 31. Hann hefur DAg Elfti, á hverjum hann vill Dæma alla Jörðarkriegluna með Ríettvísi, Fjör eitt Mál, fyrir hvern hann hefur það og aðhyttad.

1. Cor. 4. 5. Dæmið ei fyrir Dýmað, hjer en Drottinn kemur, þá er Allgliða mun einig það i Rættunum er huld, og Dvaber Gföra Ráðið Híartuðna, og mun þa hjerinn sem einum Róssíð. Nie af Gudi.

2. Cor. 5. 10. Þér hljóttum allir að Optáberast fyrir Dómsstool Christi, uppað það, að hver ein aðlist eftir þér hann hefur aðhaffi i Ríksamans lífi, hie það Illt eða Gott.

2. Thess. 1. 6. 7. 8. Það er ríett hja Gudi, að ERðurgiallda þeim Hórnung, sem yður Hórnung veita, en yður, þér sem Hórnung líðid, Hvíld með of: Þa er

Drott

Drottinn JEsus mun: opiðberast af Himni, meður Einglunum sínum Krastar, og með Eldsins Loga, Hefad ad giesa þér þa, sem eðli þekfa Gud, og þér þa, sem eðli eru hlýðugir Evangelio vörs Drottins JEsu Christi.

1. Cor. 6. 2. 3. Vitid þér ei, þad Heilagir munu Heimtā dæma? Vitid þér ei, þad vier munum þér Einglunum dæma?

Joh. 12. 48. Þad Ord sem eg taladi, þad mundæma hān æ eska Deigi.

Er þad na nóg, ad þu veistst allt þetta um Christum, og heldur þad fyrir satt?

Nei, eðli utann sœ Heilagi Andi auglijsi Christum i minnu Hiarta fyrir eina lifandi Trö, og helgi mig so i Sannleikanum.

Ut af þrödu Brein Trövarjatningarinnar.

Erwir þu þæ heilagu almenilegu christilegu Korfu?

Nei, heldur trövi eg, ad ein heilög almenning christileg Korfia sit til.

Erwir þu þæ æ Heilagan Anda?

Jæ, æ Heilagan Anda trövi eg, eins og æ Födurinn og Soninn, þvi hān er með þeim ein Gudoomleg Bera.

† Bevissa þu mæ, ad heilagur Andi sit ein Gudoomleg Persöna?

Þad bevissast, eðli alleinafta af þeim Gudoomsfigu Eiginlegleikum og Verfunum, sem hönum tilleggiast oflega i Ritningunni; heldur og so, af þvi hann verður utþrickilega nefndur Gud.

Ob. 22. 3. 4. Anania, þvi uppsökti Andstötin Hiarta þitt, so ad þu villðir lifga ad Heilögum Anda? Eigi þesur þu logid ad Mönnum, heldur ad Guði.

1. Cor. 3. 16. Vitid þér eigi þad þér erud Guðs Mustert

eri, og það Guds Orði byggur i þú? 1. Joh. 5. 7.

† Því kallast hann: Einn Andi?

Vegna þess, að hann með Guððómslífum Hætti, so sem Guds Munns Andi (Ps. 33. 6.) framgeingur frá Eyllifð af Födur og Syni.

Joh. 15. 26. En þá sá Huggarið liemur, hvern eg mun senda yð: af Födurum, sem er Söuleikinn Andi, hver af Födurum Framgeingi, hafi mun bera Vitni af míer.

Vegna hvers kallast þak: Heilagur Andi?

Eigi alleinasta þess vegna, að hann er siðalsur i sinni Veru heilagur; Heldur og so þar fyrir, að hann framkvæmir i Mönnum Helgunar Verkin.

Hverjar eru þar heilustu Verkanir Heilags Anda?

Að falla, upplýsa, helga, og viðhallda.

Er nokkur þörf að að þekja þessar Heilags Anda Verkanir i Sölu?

Jaa, því eftir því maa hver einn proöfa sig siðalsan, hvort hann sit réttilegur Limur Guds Kyrkju.

Þvab er þaa Guds Kallan?

Að hann með synu Orði hrærir Maðana Hiortu, opinberar þeim sína Mæd, sierdeilis fyrir Evangelium, frambiðdur hana alvarlega, og giefur með Evangelio Kraft til að medtaka hana.

2. Tim. 1. 9. Gud hefur öf siðalplega giört, og RMæd með Heilagri Kallan, efi eftir vorum Verlum, heilð eftir síni Þyrirhiggin og RMæd.

Hvor slur siðalpar-Mædöl brólar Gud til að upp velja og falla Menina til að leita Söluhiðalparinar?

Hier til brókar hann Stundum Þiðningar, Stundum Belgjörninga, Stundum annarra Estirdæmi, og söðdann fleira, sem Menn kunna að fara hier til Þhugunar.

Gieg

Siegna og so allir Men þ viljfrí Guds Kallan?

Nei, margir standa at mooti þeirri Heilags Anda
Nad sem undanþingir og undirþingir þa, og þess veg-
na niðr þeir ei heildur Næðarinnar Þvödar.

Sietur Nædur mootsladid lista Guds Kallan?

Jas. Eb. Þos. 7. 51. Þier Sædid jafnað i R. Oo-
ti Heilögum. R. Rda.

Es. 65. 2. Eg utrietti minnar Hendur allan Daginn, til
eins Öhlidugs G. O. lfs.

† Hver medtekur þa Guds Kallan?

Þeir sem medtaka Orðid med villugu Hiarta, og
færa Næxt i Þólinnmædi; þad er, þeir sem ydrast
og tröva Evangelio, hvört ad er Krastur Guds til
Sæluhiatpar, enn eigi nema hia þeim sem tröva.

Rom. 1. 16.

Þa Nædur nu eigi mootslendur Evangelii Kallan, heild-
gief þessi Rom hia fæ, hvad verkar þun þa i Hiartanu?

Hun verkar Upplifing, þad er, eina lifandi Þecking
og ofluga Sænsæring um þan Guddoomliga Sæns-
leik, in i hvorn Nædurinn fær þa fyrst sied, og smack-
ad hann ríettilega. Joh. 7. 17.

† Er ein ogudlegur Nædur efi upplifstur, af því hann
er skírt og froður i Ritningunni?

Nei, hann er enn nu Ríkrænna Barn, og þeckir
eigi Eioosanna Födur. 1. Sam. 2. 12. Einnir Efi
voru illir Skalkar, þeir Hærdi efi um Drottinn.

Jer. 2. 5. Þæstarnir hugfudu efi, hvort er Drottinn? og
þinir Hærdi, steittu efi um mig, og Hædararnir Blurt-
leiddu Rólfid frá mæri.

Joh. 8. 54. Hvorn þier Sægid yðvaru Gud vera, og
þæld þan þo Efi.

1. Joh. 2. 3. 4. Þar af vitum þier, þad þier þeckinum hann
ef

ef ad vier vardveitum háks Bodoð; hver ed segir; **E**ð
Pæfi háð, og heildur eðfi háks Bodoð, sá er **E**ðgari,
 og i þvilísum er eingið **S**áðleifur.

Eph. 5. 8. Þið voruð forðum **M**íðkur, en nu eruð þið
 Lioð i **D**rottai, gængið so sem **B**örn Lioðsins.

‘Eig miið það eigiðlega **M**íðmun sem er æ miið maðligs
 Læðooms, og **S**uðlegar **U**þliðsingar?’

Sá maðlegi Læðooms verð læðs med maðlegri
Skinsemi og **Y**ðkun **G**uðs **O**ðs, hvers **K**raðti verð
 þa i moði staðid. En su guðlega **U**þliðsing verð
 fast fyrir það sama **O**ð, af heilogum **U**ða, sen
 þa nemur staðar og býr i **S**áðum. Sá maðlegi
 Læðoomur er eðfi nema i **H**eilanum; og einþoom
Historiu **P**æðing: Su guðliga **U**þliðsing inðef **H**i
 artað; og er samað við hana ein lifandi **M**einla, að
 soððan allt sie satt og **S**arluðiaðplegt. Fyrir það
 maðliga Læðoom blið **M**aðs samt i síni **B**onðfu:
 en su guðlega **U**þliðsing býriar að taka i burt **M**oots
 þrooa **B**ilans.

‘**H**vað stilið fyrir það **O**ð: **H**elgan?’

Pægar meint verður med þvi fleira en eitt, inðibinðs
 það i sier þetta þrent, sem verð hverð oðru að filgla:
Endursæðinguna, **R**iættlætinguna og **E**ndurnijun-
 gina. **U**ðars merkir það oft alleina daglega **E**nde-
 urnijun.

‘**H**vað er **E**ndursæðingið eður su nija **S**æðing?’

Það sama er hun sem **M**edðeiling einnar lifandi
Terwar, eður **U**þþakning af þeim andlega **D**auð-
 da, **U**ðvendað og **F**lutningur frá **M**erkrunum til
Lioðsins, frá **D**ioðulsins **B**allði til **G**uðs.

Eph. 2. 4. Þa vier vorum **M**uðir i **S**þuðunum, þesur
Guð

Gud GJorðt oss Þjfsandi i Christo.

† Seig mier en þa stjirlegar hvað Endursæðinginn er?

Hun er eigi (eins og Nicodemus meinti) að Madsurinn skilði hverfa afur i sínar Moodsur Þjfs, þa hann væri orðinn gamall, og sæðast so að niju; Hellsdur er Endursæðinginn ein andlegur og iðvortis Þjörningur Guds; i Hiarta Madsins, sem sæðist að niju, þegar þar i skapast (med þeim Hætti sem vier gietum eigi skilid, eitt niðtt gudlegt Edli og Hættalag; 3 Skilningnum nij Uppljfsing; 3 Bilianum ein nij Eftirlæangan, Gyrend og Krastur, og so alldeilis niðtt Þjfsi þeim sem annars var andlega dauður, hve- et ed Ritninginn kallar niðtt Hiarta, og nijann An- da, eina nija Manneskju, elegar nija Skiepnu.

Et. 36. 26. Eg vil gefa þu eitt Mott HJarta, og ein Mjafi Mnda i þu, og eg vil burt taka Stein Hiartad af þru Holldi, og gíefa þu eitt Rjotlegt HJarta.

Joh. 3. 6. Hvað af HOldinu er sæðt, það er HOld, og hvað af Mndanum er HEdt, það er Mndi.

Þvrt hver Mndal verlast Endursæðinginn?

Hia Ungbörnunum stæð: hun þvrt Batn og An- da i Skjrnar Sacramentinu, en hia þeim Fullorð- nu (sem vegna Andvaralensis ed: Jlgynis Sýnda eru fallnir frá Skjrnar Mæðni, og Endursæðin- gar Standinu) sæst hún aftr aa nij þvrt Guds Oð, sem er það oforrotnanlega Sædi. 1. Pet. 1. 23.

Er þa öldungis nauðsynlegt til Sæluhíalparíkar að vera endursæddur?

Jaa;

Joh. 3. 3. Menta so sic að noðut verði að MJa HEddur, þa H M Hgi að hia Guds Míki.

Gal. 6. 15. I Christo JEsu dugir hverki UMMsturn-
nle

nie Þeir höfð nokkud, heldur NFI Skiepna.

Hvar af sær Maður þekkt að hann sé endursæddur?

Alf alvarlegri Umbreiting hans Hiarta, og af þeim niðu Gæfum Náðarinnar, sem giora hann að einni þekktanlegri niðri og annari Mannestiu.

Hvad er það þa sem Maður edlast eiginlega með Endursæðingunni, það sem hann hafði ei ædur?

Hann edlast þa sönnu lifandi Erw sem umfæðingur og að sér tekur Christum, og í honum Sonarlegann Utvalningar Anda með Rietti til Guds Ríkis, samt Þyst og Kraft að giora Bilia Guds.

Joh. 1. 12. 13. So margir sem hann Edtoofu, þa gaf hann þeim Magt Guds Børnum að verða, þeim er æ hans Ráfa Erwa, þeim sem ekki af Bæddinu nie af Hóldsinu Bilið, nie Máfus Bilia, heldur þeim sem af Gudi eru Børnir.

Hvad er þa sönnu lifandi Erw sem giesni verði með Endursæðingunni?

Erwin er, þegar ein ydrandi Sæl innstífr og leitirar sér Lífknar til Guds Náðar, í Christi Forþiensustu, hveria hun tekur að sér með Estirleangan, og tilseinkar sér hana, og trenstir með öruggu Trausti þar yppa.

† Hvernig utmælar Lutherus þa sönnu Erw?

Erwin er eitt lifandi öruggt Huggunar Traust umfæðingur Guds, hun er eitt Guds Verk í oss, sem giorir oss umfæðingalega, og fæðir oss að niðu af Gudi, deis þa þa gamla Adam, giorir oss að öldungis æðrum Mannestium, að Hiartanu, Huganum, Siðislaginu, og öllum Kroftunum, og særir með sér Heilagann Anda. O! Hverfu lifandi, kroftugur, megrugur

ur og kostgjæfningu hlutur er Ervian!

Síða formála Þistilfins til Rómverja.

Hvad margir Partar tilhepra þa eigiálega þeirri sönu
Erm?

Þriðr, sem eru: (1. Lifandi Þecking um Gud og
hann's Bilha, sem opinberadur er i Ordinu.

Joh. 17. 3. Það er eplisft Liff, að þeir ÞEcki þig alleina
eín sañað Gud, og þaú þu sendir JEsu Christum.

Róm. 10. 14. Hvernig skulu þeir Ekkra aa þaú, af hvort
ium þeir þafa eigi þeir?

(2. Lifandi Samfinning og Samfæring um Sam-
leik þess, sem Madur veit af Guds Ordi.

Joh. 3. 23. Hver ed medtekur hañs Þjensburd, sa
JMRsiglar það að Gud sic SÁur.

Ebr. 11. 1. Ervian er ÞRuggt ÞRaust þeirra hluta sem
Madur vonar, og Egar EJ um það sem hañ sier ekki.

(3. Ein lifandi Tileinkan Guds Raadar i Christo,
samt Þraust og Huggunar Athvarf til þeirrar sömu,
hvort heldur hun audsynir sig i brennandi Raungun
og Hwongrei eftir Christo, allagar i stærri Fullvissu
um Raad og Raosemd i honum.

Matth. 5. 6. SÁlir eru þeir sem HUngra og Þrista eftir
Riettlatinu, þvíad þeir skulu saddir verða.

Róm. 8. 33. 34. Hver vil ASafa Guds Utvalda? Gud
er hier sem Riettlatir. Hver er þaú sem ROrdæmir?
Christur er hier sem DÁld þesur, ja, miklu heldur sa
sem upp astur er DÁlín, hver ed er til hægri Handar Gudi
og bidur fyrir oss.

Þvar fyrir kallast þesse Þecking, Samfinning og Tileink-
an, ein lifandi Erm?

Begna þess, að þessir hlutir eru ekki akeina verk-
adir af Guds Ordi, sem er Liff og Andi, heldur og
einnig laata þeir sig finna lifandi og krostuga i Hia ro-
tanu

tanu , enn þad giorir ecki su dauda Trw.

Þvad er daud Trw ?

Su dauda Trw er raung Etilan , sem ydrunarlausir Syndarar smijda sier sialfum , ad þeir myni saa Guds Naad , jafnvel þo þeir vilie ei umvendaast , og leita Naadarinaar med þvi rietta Lagi , heilbur eru allir hinir somu , þar þo Trwariinar Edli og Eiginnlegleiki er ad umbreita Mannenum.

Jac. 2. 26. Lista sem Liskamiin er æn Andans daubur , so er og einig Trwii æn Werkaia Daub.

Þasa þa þeir Ydrunarlausu einga saia Trw ?

Nei , alldeilis einga , þvi þo þeir kunni allt Guds Ord , halldi þad fyrir satt , og huggi sig þar vid , þa er þo þeirra Trw daud , og þeirra Afgkomulag og Haattalag forðæmanlegt , so leingi sem þeirra Trw er ecki ad finna nema i Heilanum , (Verdoominum) og þun Kiennur ecki i Hiartad , eda deydir þann game la Adam , og endursædir þa til ad verda ein af Manneskia.

Þif hveru giet eg þa þeckir hvert mijn Trw er lifaði edur daud ?

Þif frostugri Verkan hennar i Hiartanu , sem er Rærleikurinn til Guds og Naungans , Hatur til Syndariinar , Sigur æ Heiminum , riettileg Bræf , un Naadar Medaiaanna , og fleira soðdanni.

Jac. 2. 18. Sna mier Trw þijna af Werfum þijnum.

Luc. 6. 43. Ecker Gott Tric þer Kliin AVert , og ecki Guld Tric þer GDoðan AVert.

Ob. 15. 9. Gud hReinsadi þeirra Hiartu med Trwki.

1. Joh. 5. 4. Allt þvad af Gudi er sædt , þad Þfirviinur Heimin , og þer Trw er Þfirviingia , þer Verodina

þesur vísunir.

Er þa þu sanna Erro ætíð og þíu öllum eins sterk?

Nei, því þa Þantvín stríðir á hana, þa er hun stundum miog veik, sem ein skiafsandi og titrandi Hond, sem varla vogar að taka til Naðar Guds, eða tileinka sér hana, en vill nær til heðar með hiartanlegri Gyrd og Eftirlöngun.

Matth. 9. 23. Eg trúi, Herra! Þíu þu míni Þantv.

† Katur þa Gud sér lista jafnvel veika Erro?

Jæ, þa hun er sönn og Skjlaus, þo hun sie veik; Sem þa kann best að stæst á því, að Madur hafi alvarlegt Hatur á Synnum, og hafi löangi eftir frekari Erroar Styrking, jafnvel þo Þíu sung Erroarinnar sie ekki þa að finna.

Matth. 5. 3. 6. Sælir eru þeir sem Aldlega eru Þóðir, því að þeirra er Þíunariði, etc. 1. Jóh. 3. 19.

Þvada Gagn þesur þa Madur af þeirri Erro, sem hafi aðlast með Endursæðingunni?

Altra stærsta Gagn, því Erroin alleina er það sem hendlar Christum, og gíörir Synnum annriettlatann, það er, Hluttakara í Jesu Christi Riettlati.

Rom. 5. 1. Með því vier erum nú Riettlatir orðnir fyrir Erroa, þa höfum vier Þíð við Gud, fyrir Þrottin vorn Jesum Christum.

Þvad er þa Riettlætunin?

Hun er hín allra nærsta Aðvæðingariðar, og er inifalín í því, að þa þíu þíu Gud, af einfærri Nað, alýktar fyrir sínum Doomi, eða sáðrandi og troðaðan Synnum freija bæði frá sínum Synnum og þeirra forþientu Streffi, og tilreiknar honum aftur á móti Christi Riettlati. Já, hafi að

lijtur

lítið þan í Christo eins og þan hefi allþrei syndgæd.

2. Cor. 5. 21. Þan hefur þan, sem af eingri Synd vissi Þeir OS ad Synd Gjörð, uppá það Þer við um í þonum það Ríttlæti, sem fyrir Guði gildir.

Rom. 3. 28. So höldum vier nu, það Máðurinn verði Ríttlæti æn Logmálsins Verfa, Þeir Tröna alleina.

Gal. 2. 16. Með því vier vitum, það Máðurinn verður ekki Ríttlæti fyrir Logmálsins Verfa, heldi fyrir Tröna æ Christum Jesum: So trönum vier og einig æ Christum Jesum, uppá það vier Verðum Ríttlæti fyrir Tröna æ Christum, og ekki fyrir Verkin Logmálsins, því fyrir Verkin Logmálsins verður ekkert Hóld-ríttisverðugt.

Sjá Rom. 4. 28. Phil. 3. 9. 10. Eph. 2. 8. 10.

Er þa söððan ein ríttlætt Gæll í einu hialplegu Afgomulagi og betra en aður?

Jæ vissulega, því þun er þa kominn í naanari Þingdir við þan Þri: eina Guð, sem býr í Hiartanu, so sem í sinnu eigin Musteri. Þun er þa í Christo andgæud með andligri Blessan, þeim himnesku Gæðum, með ometanlegum Evangelij Þignargæðum, með Máðarinnar og Gæluhialparinnar ríkfuglignu Audaðsum og Þiærstöðum.

Psal. 32. 1. 2. Skalir eru þeir hverium Þirtroðsurnar eru Þirrigisnar, þeir, hverra Syndir ad eru Gíldar. Gæll er jæ Máður, hverium Drottinn tilteiknar ekki Syndina, í hvera Auda það eingin Flæð er.

† Hverjar eru þa slíkar Evangelij Máðargæsur?

Þær eru: Christi Ríttlæti, Syndanna Þrirrigisning, Sonarleg Utvalning, Guðs Föðurleg Umförgun, Erfa-Rítturinn, Þriðir við Guð, það sonarlega Trönadar Traust, sæti Smekki Guðs Elsku, Afgangur til Guðs Máðar, Þiörfung til að

híðia hañ, Fullvissa um Næð Guds, um Bænhe-
gæslu og Híðalp í allri Næð, sierðeilis um Kröfuga
Guds Verndan fyrir öllum Övinum synilegum og
ösynilegum, Forsmeckur þess eyllifsa Eijssins, Gledi
í Heilogum Anda, Stjórnar, Upplýsing, Tillad-
an og Kraftur þess sama Anda, Frelsi frá Stræ-
ffi og Fjörðum Syndarinnar, frá Guds Rei-
ði, frá Logmálsins Bölvum og Krögan, frá Sa-
tans, Helvíttis og Döðans Mækt, frá Veröld-
inni og vöðri Samvitku, og (Vissa um þad) að
allir hlutir, jafnvel þær bitrustu Þýttir, skuli ver-
ða Tröðum að goödu; ein lifandi Bon um Saa-
luhíðalpina, hvar aa eftir fylgir su eyllifsa, outseigian-
lega Gledi og Dýrd í Himnenum.

Eph. 1. 3. Blessað: sít Gud og Faðir vors Drottins Je-
su Christ, sem oss þess: blessað með allshóttadri Mæðlegri
Blessan í Híðnæstum Gæðum, fyrir Christum.

Eph. 3. 8. Mæðhinum stjórsta allra Heilagra er gíefin
þessi Næð, þad eg tungiörðað meðal Heiðinna Þjóða þañ
Öðræðanlega Ríððoom Christi.

Rom. 10. 15. Hversu frýðir eru Fættir þeirra sem Fæ-
ðin böð, þeir eð böðá híð goöð.

† Smæðar hver ein Ríettlaati ættíð og eins míð þessar
Mæðar. Gættur?

Mæð, sierðeilis í Sorg, Freistíngum og Mættíð-
um: Þær fyrir skal ein tröðadur Mæður leitast við,
með Framför í Tröðni, að tileinka sít þær með
stærstu Umhyggju, vörðveita þær með Ötta og Fag-
nabi, og sá þær af Eyst og Kraft, að lætta sít fara
fram í þeirri daglegu Endurníðan, eður Helgan,
sem fylgíft með Ríettlættíngumni.

Eph.

Eph. 1. 16. 17. 18. 19. Eg læt eigi af Þaðir að gista fyrir yður, og að miðast yðar í mínum Bænum: Það Gud þorð Drottins Jesu Christi Dýrdaríðar Þadur, gífi yður Þýðoomfins og Þýnberingar Aðda, til þáns eigið Þýðarkleiningar; og upplífi. Augu yðvars Skilnings, það þeir meigid vita, hvíljt að sie su Þon, sem þeir eruð tilfallaðir, og hver þar sie Þýðoomur þáns Þýðdarfullrar Aðskíðar, til þáns Heilagra; og hver þar sie þín Þýðgnæsanlega Stærð þáns Rástar við oss, vier sem ertrum estir Þerka þáns völduga Stírkleifs.

2. Cor. 4. 3. 4.

Hvæð er eigiðlega Endurnijungin?

Hun er iduglega að afflæða sig þeim gamla Mánni, edur læta af Syndunum, og iflæðast aftur þeim nýja Mánni, edur læta hær daglega framfara í því Goða, so sem í Upplífsing og Þeckingu Guds, Færo, Þon, Kíærleika, Audmykt, Hoogværri, Þolinnmæði, Afnektan síalks síns, Þýsting til Þænræfnis og Guds Orða, Krafti til að standa ca mooti Syndinni, og kjeppast estir Helguninni.

Eph. 4. 22. So Aðleggid í fræ yður estir forri Breitni þín Stúla Mánn, sem sig forðiarfar í Syrdum Þýðoomfins. Eð Endurnijed Þú i Aðda yðvars Hugrots, og Klæðist þeim Ríða Máni, sem estir Gudi er Skapadur í safnarlegu Ríettlæti og Heilagleika.

† Því kallast þessi Endurníjan, Dagleg?

Því hun er eigi strax fullkomin, eins og Ríettlætningin, heldur eigum vier með daglegri Aftundan að efla hana alla vora Þýðdaga; og þá þeckist Guds Mínd, Síni og Art meir og meir hica þáns endursæddu Børnum.

Phil. 3. 12. Eð! það eg þafi það þegar handlad, edur

He þegar Fullkomið, eg stunda þar eftir, hvert að eg gæti einig höndlað, eftir því að eg em af Christo höndlaður.
Hver er sá fjórasti Belgíerningur Heilags Anda við Mánið?

Það er Bidhallið, því þá hann hefur helgað ofs með Endursæðingunni, Ríttlættingunni og Endurnijanið, þá viðheldur hann ofs og so i allskonar Freistingum, i sannri Tero, allt til Enda, ef vier sigi föllum frá mótviliuglega.

Phil. 1. 6. Sá sem i yður hefur upphýrið þið góða Verkið, hann mun það og einig Fullkomna allt til þess Dags Jesu Christi. 1. Pet. 1. 5. Cap. 5. 10.

Hvernig viðheldur Heilagur Andi þeim trúðu?

Með því hann innvortis sannfærir, edur æðlitar, Fræðir, leidir, og huggar þeirra Hiortu.

Hvað er Heilags Anda Sannfæringar edur Abjstunar Embætti?

Ad hann giorir Samvitsskuna viðvæma, so að hun fannast með sárri Tilfinningu, jafnvel við hinar minstu Syndir, hvar af að fíemur su sanna Hiartans Aludmíkt.

Joh. 16. 8. Þá Talsmadurinn fíemur, mun hann Straffa Demnið fyrir Synd, og fyrir Ríttlæti, og fyrir Doom.

Hvað er Uppfræðingar Embætti Heilags Anda?

Ad hann, með Guds Orði, æ meir og meir opnar og upplýsir Mánsins Skilning, og stadfestir Sannleikað i Hiartanu æ móoti öllum Willudoomi.

1. Joh. 2. 20. 27. Þíer hafid SMurningina AF Þeim sem Heilagur er, og bekið allt, etc.

Hvað er Leidriettingar Embætti Heilags Anda?

Ad hann með sinni heimuglegri Umvöndun og Bæturun heldur Manni frá því að syndga enn upp.

ervar.

örvar, tilladar, og hvetur hann til þess Góða.

Rom. 8. 14. Þeir sem Gud & Andl Eðir, eru Guds Børn.

Gal. 5. 16. GYngid i Andanum, þa munuð þier ekki fullkomna Hóldfins Gyrðir.

Hvaf er Huggunar Embætti Heilags Anda?

Ad hañ, sierðeillis & Freistingar Tijmanum og & Meyðarinar Tijma, minir ein sañ: Christin & Guds Naðarriika Hjaastod, gjest honum ad sinacka Evangelii Huggunar Kraft, og viðheldur honum so i Polismæðini med lifandi Bon.

Rom. 15. 13. Gud Bonarinar Kylli Þú med allum Kygnadi og Kydi i Ervni: So ad þier hafid gnooglega Bon fyrir Kraft Heilags Anda.

Rom. 8. 16. Saa sami Andl ber Witnisburd med vorum Anda, þad Þer erum Glds Børn.

Pegar Guds Andl nu so helgar Meðina, og viðheldur þeim, hvaf kallast og eru þeir þa?

Heilagir, eðr heilagar Mañesfiur. Eph. 1. 1. Þeim Heilagu, sem eru til Epheso, og Ervdu i Christo Jesu.

Ps. 86. 2. Vardveit þu Sæl minna, því eg em þin Heilagl.

Hvar er þessa Heilaga ad fúa?

I þeirri Heilogu, Almennilegu, Christilegu Kyrkiu.

Hvaf stilst hier fyrir Kyrkiu?

Ecki eitt Hvos sem er bigdt af Tré og Steinum, heldur er su Kyrkia eitt Samnepti, Samband og Sameining Heilagra Manna i Andanum.

Eru söðbañ Kyrkir eður Samnepti marg til?

Ecki utafi ein, sem er Almennileg, þad er, eigi bundin við nockurt víst Platts, heldur er hun uðreisf uñ alla Veröldina, hvar hun er nu streijðandi, enn skal i Himminum Sigri hroosa.

† Þvi kallast Kyrkian, Christileg?

Því hun meðfiennir Christi Verðoom, og hesur
Christum skoalsan fyrir sitt Hofud og Herra alleina.

† Er það þá ætíð sönn Christileg Kyrkja, sem vidur
líenir Christi Masi, og líenir sig við hann?

Nei, ei utann hun fienni þar með Christi Orð o-
falsad, og broski þau heil. Sacramenta estir hanns
Innsetningu, og er þetta Kyrkiunnar Fienni-Teikn.

Joh. 8. 31. 32. Ef þier Viljst Þið Mína Ræðu,
þá erud þier misnir sanir Verisveinar.

Verda þeir þá allir Sælu-hoolpnir sem lifa og deyja í
þeirri sönnu Kyrkiu?

Nei; Ei allir Limir þeirrar sjnilegu Kyrkiu, heldr
alleina hinnar osynilegu verda Sæluhoolpnir.

Matth. 12. 14. MArgir eru Kalladir, en Áir Uðvaldir.

Eg meinti að ecki væri neina einasta ein Kyrkja, hvar
er þá Mismunur millum þeirrar sjnilegu og osynilegu?

Hun er eigi utann ein, enn í þeim utvortis og sjni-
lega Hoop eru tvönnslags aðskiljanlegir Limir, sem
eru Hæsnararnir, og þeir sann Christnu.

Hverir eru Hæsnarar, og alleina utvortis Limir?

Þeir sem af einberri Medfiennning hroopa:

Herra! Herra! En giora ecki Vilja Godurshis, sem á
himnum er. Matth. 7. 21.

Hverir eru sanir Christair og ríettilegir Kyrkiunnar Limir?

Þeir sem í Trótti giora Guds Vilja, so þeir hadda
siet við Drottin, og eru ein Andi með honum. 1. Cor. 6. 17.
Rom. 8. 9. Hver þá hefi ei Christi Mæda, sa er E. H. A. S.

† Rán Mæti ætíð að þekja þessa hina síðari frá þeim
firri?

Dröttinn þekfir ætíð sína, enn fyrir Mananna
Augum er sá Mismunur ecki ætíð opinber; Þar
fyrir kallast Kyrkiann osynileg, af því hefiar Limir
hyslast

hýliast í þeim stóra utvortis Hoop, Hrafnaranna.
† Meiga sáð. Christnir hafa Samfielag með Hrafn-
urum?

Ecki í þeirra Bondsku, því Líofsid hefi eigi Sam-
fielag við Myrkrid, ellegar Christur við Belial; en í
Kauphöndlan, Erfidi og annarri foddan náðsyn-
legri Ungeingni gíeta þeir ekki komist hía því, því
annars yrðu þeir að ríma Heimán. 1. Cor. 5. 10. 11.
Hafa þá þeir sáð. Christnu nokkurt náðvæmt Samfi-
lag sín æ milli Fábryðis?

Já, því þar þeir allir eru Umir æ einum Líkama,
Greinir æ einu Trie, og Börn fædd af eins Fodur
Sæði, þá hafa þeir broðurlegt Samfielag og Hlut-
deild í Sorg og Gledi, í andlegum Gæsum og Vel-
gíorningum, í Bænum og Fyrirbeidslum, í Trúni,
og Þon þeirrar eplífsu Arfleisðar.

Eph. 4. 3. 6. Verid fofsigiæsnir að halda Eudragni í
Andanum fyrir BAndfRidarins. Eín Líkama og eín An-
di, so sem þier erud kalladir uppæ eina Þon yðrar Kallan-
ar. Eín Drottín, eín Trú, eín Skirn, eín Gud og Fadir
allra, so sem að er yfir öllum, fyrir alla, og í yður öllum.

† Getur Guds Korfia geingid til Grúna?

Suofsynilega og almenilega Kyrkia forgeingz eigi,
hellðr verðr hefi hallðir við af hefiar Hofdi, Chri-
sto, æ mooti öllum Helvítaña Þortum; Þotíður
Gud ofstlega, að Tyrannar og Villumenn eyðilegg-
ja hana í vissum Stöðum.

Hvæd er nú eftir í Þridiu Greininni?

Þrennt, sem er, Syndanna Fyrirgiefning, Holl-
sins Upprisa, og það eplífsa Líf.

Þver fyrirgiefur Syndina?

Stælsfur

Síðalfur Gud, sem Syndir er drijgd á móti.
Marc. 2. 7. Hver má Syndirnar fyrirgefa nema Guð ein.

Það er, að fyrirgefa Sindina?

Það er að afsíma og burt taka alla Syndarinnar Sekt og Straff, so að Syndarinn reifnest so fyrir Ríttláttann, sem alldreigi hefði hann syndgáð.

2. Sam 12. 13. Drottinn hefur í Burtelid þína Sýnd, þú stalt Elli Deoa.

Vill Guð á þann hátt fyrirgefa Sindina?

Já, so oft sem nokkur umvendir sier og tróir Evangelio, vill Guð fyrirgefa honum Sindina af einfærri Náð, fyrir Christi Berðskuldan, hver ed med sínu Bloodi á Krossinum hefur fullu bætt fyrir allrar Beralldarinnar Syndir.

Eph. 1. 7. Í hverjum vier höfum Erðurlausnina fyrir þáns Blood, sem er Sýndanna fyrirgefning.

Hverjum Mönnum vill Guð fyrirgefa Sindina?

Allum sánsþrandi og tróvudum Sælum, en ei þeim Ýdrunarlausu og Vantróvudu.

Post. 8. 3. 2. 38. Í Jerid Þeirboot, og hver þdar ein láti síkra sig í Náði Jesu Christi til fyrirgefningar Sýndanna. Ezech. 18. 21. 22.

Hverjar, edur það margar Syndir vill Guð fyrirgefa?

Allar Syndir, þær stærstu ásamt med þeim smærstu, þá Syndarinn snir sier að eins af Hiarta.

1. Joh. 1. 7. Ef vier Blungum í Jóssinu, lista sem þá síðalfur í Jóssinu er, þá höfum vier Samfelag í bryðis, og Bloodid Jesu Christi þáns Sonar. Hreinsar of all Öllum Sýndum.

Med hverju Medali veitir Guð Mönnum fyrirgefning þeirra Sýnda?

Med

Med sínu heilaga Evangelio, hvert hann hefur gífið Mætt og Míndugleika til sínum Þienurum að predika hér á Jördunni, í sinn Stad, fyrir öllum Jörðandi, til Sýndanna Fyrirgíefningar.

Luc. 24. 47. Að Mættla láta í sínu Mætti Jörð og Sýndanna Fyrirgíefning á meðal allra þjóða.

Hvert er það Mætt á vora Síðu, fyrir hvert vort aðlunsi Sýndanna Fyrirgíefning?

Eckert annað enn Trúen, sem meðtekur Christus um, og í honum Ríttlætis, af einstærri Mætt.

Gb. Post. 13. 38. 39. Þú bodast fyrir þessa Sýndanna Fyrirgíefning, og af öllu því, af hverju þú gættst eigi ríttlætis vort í Mósis Lögum, en hver þú Trúir á Þessum, sá er ríttlætis.

Þienar ecki þessi Lærdómur, um Fyrirgíefning Sýndanna, til Andvaraleysis?

Margir að sönu misbrúka hann þar til, og falla þvi stærri Jörðæming; enn Guds Børn uppörvast við þessa Mætt til Elsku-fulls Þactlætis og en meiri Guds Otta. Ps. 130. 4. Í þess þú er Fyrirgíefningin so að Mætt Dætti þú.

Hvort er Lífamans edur Hóldsins Upprísu, sem Þú Greinir handlar um frávægis?

Að, fyrir Guds Kraft, samteingjast ástur á þessim efsta Deigi Lífamir allra þeirra Dædu Sálum um, sem þú biuggu í áður, og upprísa sumir til epljfrar Gledi, sumir til epljfrar Þínu.

Joh. 5. 28. 29. Su Stund mun koma, á hverri, þá allir þeir sem í Gröfunum eru, stula þeirra þess Róðs. Og þeir munu þá Ráðgjanga sem Gott gjördu til þessins Upprísu, en þeir sem illa gjördu til Dómsins Upprísu. Joh. 6. 40. Dan. 12. 2.

Getur

Getur þetta mögulega stíð ?

Jaa, því Gudi, sem af eingu fapadi Jordina, og þan fyrsta Man af Jorduni, er eingin hlutur ómögulegur. Luc. 1. 37.

† Er naudsynlegt að trúa Upprisu þeirra Dödu ?

Jaa, fyrir Sakir Guds Rettlætis, sem bæði launar og straffar ; því til þess horfir bæði Bön þeirra Trövuðu, og Skilfing þeirra Ögudlegu.

1. Cor. 15. 13. 14. Ef Upprisa Kristilidna er ekki, þá er Christur og ekki upprisin. En ef að Christur er eigi upprastur risin, so er vor Þredkun onijt, þá er og yðar Trú Ömist.

† Munu Lífamarnir í Upprisunni verða eins að sig komnir og þafa sömu Eiginlegleika sem nú ?

Nei, þeir munu þá þafa andlega Eiginlegleika og vera ódaudlegir, ófargeingilegir, hæfir til að meðtaka annaðhvort himneska Gledi, edur Helvigtis Þjálfr epljstegana.

1. Cor. 15. 42. 43. 44. Það verður það Allturlegur Lífarni, en mun upp astur risa ÖRðlegur Lífarni, etc.

Hvert fara þeir upprisan Lífarnir hieðan með Söluunum ?

Estir það broid er að hallda Döminn, fara þeir Jordæmdu í epljstann Helvigtis Eld, Kvalir og Þjnu, enn þeir Utvöldu í það himneska, epljsta og fela Líf. Matth. 25. 34. 41. 45.

Hvæd er það epljsta Líf ?

Eitt fullkomid Samkvæmi með Gudi, þaa þeir Söluhoosþnu, aa Sölu og Lífama fullkomlega frjafir frá Syndini og öllu Þllu, niöota öendans kgs og öumræðilegs Þagnadar, Þridar, Gledi og Þegsemdar

Begjæmdar, og lofa Gud med öllum Utvöldum
Englum óastautanlega. Psal. 17, 15. 1. Cor.
13. 12. 1. Thess. 4. 17. Rom. 2. 6. 7.

¶ Hvað er þa Eplifi Daudi?

Skammarleg og Angistar-full Utskrifun frá Sa-
lu Guds; Enn i hennar Stad gnijstandi og breið-
andi Ellds og Derna Kvæl at Salu og Viskama.

Matth. 25. 41. Farid þær burt frá mír þólpader i E-
plifi Edd, þá þér þér þér þér er Þiandanum og þáns Arum.

Hveriet komast i Helvigtis eplifi Daudi og Þínu?

Allir sem lifað hafa i Syndunum af æsattu Ræ-
ði, og eru i Þdrumarleysi, Bantræ, Andvaraleysi,
og raugri Etlan um Guds Ræð, burtðauðir;
og þeir kallast eplifilega UTSkrufadir frá Gudi.

† Hvað er þessi Utskrifun?

Þú sca alvissi Gud, þesur, ekki af nokkru fortaks-
laust æsattu Ræði, heildur vegna Mannanna eig-
inn moðþrooannlegrar Þvermoðsku æliskad, að
utskrafa þeim og fordæma þá alla, sem hann þesur
frá Eplifi fyrirþed, að hanns Ræð villdu sifell-
lega ekki sinna, heildur forsmæ, og bliða i þeirra
Þdrumarleysi og Bantræ til Enda.

Joh. 3. 18. Hver æ þá þér dæmisi elai, en þver þá
Þdræi Egi, þá er nu þegar Þðmbur, þviad þá
træði eiði æ Ræsa eingietins Guds Sonar.

Hveriet verða Þlut-talandi i Gledi og Salu eplifi
Eiðs?

Allir þeir sem sannarlega hafa trævad æ Christ-
um, lifað Christilega og stadið i þvi stöðugir allt til
Enda; og þeir kallast UTSkrufadir.

† Hvað er Utskrifun?

Ad Gud hefur til ætlað alla þá til eyðis Píjfs, sem hann hefur fróa Eplijfs fyrir: sýnd ad mundu vilja medtaka þá framþodnu Nað, trúa at Christum, og i þeirri Trú stöðugir standa til Enda.

Róm. 8. 28. 30. Þeir vitum, ad þeim, sem Gud elska, þienna allir Slutir til hins besta, þeim sem estir GYðer- hoggjafir Kalladir eru. Þviad hveria hañ hefur aður for- irþugada, þa hefur hañ og Tilfickad, þad þeir skyldu verða samliifir hañs Sonar Jmünd, so ad hañ fíalfur síe Þrumgielningur at medal margra Bræðra. En hveria hañ hefur GYðirþugada, þa hefur hañ og Kallad, en hv- eria hañ hefi kallad, þa hefi hañ og Rettlaata giordt, en hveria hañ hefi ríettlaata, þa hefi hañ og Þyrdlega giordt.

Ut af Drottínlegri Bæn.

Þvad at ad vera idugleg Þotun eins trwads Christias Nañs?

Ad hafa síjna Umgeingnu med Gudi i Bæninni og heilögum Hugleidingum, vidlika sem þa Madur umgeingst og talar einlæglega vid Þin sinn. Psal. 15. Eph. 6. 18.

Þvad er þad ad bidia?

Þad er ad tala einfalldlega vid Gud i síjnu Híar- ta, utausa síni Estirlaungan fyrir honum, kvarta fyrir honum um síjnar andlegar og líkamlegar Na- uðsyniar, og af inñta Gruñi Sælaríñar, fara ein- hvers at Leit med alvarlegri Laungun hía honum. 1. Tim. 2. 13.

Þvet at so ad bidia?

Allir Men, og jafnvel Smabörninn. Psal. 8. 3. Þvi þad er eigi alleinasta ein Skýlda sem besol- yd er i öðru Þobordinu, og añars oflega, ad oss hæfir

hæfir að bidia, heldur er það og einnig ein Mæd og Belgjörningur, að vier áudvirdilegir og óhreindir meigum og þorum að bidia. Luc. 11. 1. 13. Cap. 18. 1. 8. Psal. 50. 15.

Sieta þá allir Men bedid svo að Gudi sé þægilegt?

Nei, ekki þeir Þdrunarslausu, því þeirra Bæn er Gudi Andstygð; Heldur þeir sem annaðhvort eru umvöndtir, edur eru að Umvöndunar Beiði.

Joh. 9. 31. Vier vitum að Gud Hefir Eigi Spánga, heldur það, ef nokkur er Guds Þröskari, og glórir eftir hans Vilja, Þá Hefir Hann.

Hvern að Madur að tilbidia?

Alleina þann þrifeina Gud, sem allein fann að bænaheftra og veita það sem vier eftir Öskum.

Hvar að skal Madur byggja sína Bæn?

A. Jesu Christi Forþienustu og Spirirboon hlæð Fodurnum. Joh. 16. 23. Sannlega, sannlega, segi eg yður, ef þið bidid Föðurinn nokkurs í mínu Nafni, þá mun hann gefa yður það.

Hvernig að Madur að hma sig til Bænariðar?

Madur skal í hiartanlegri Þdran, taka fyrir sig einlægan Afsetning að vilja þjóna Gudi, og móðstríðda alvarlega allri Synd, vanda sinnu Hiartalagi frá verallðlegum hlutum, þeimka um sína stóðra þreingiandi Maudsyn, setja sér fyrir Söonir, að sá hellagi og myrkunsami Gud er þar nærlægur, og sinna so, með Andvörpunum um Bænariðar Anda, allri sinni Sattar Estirlengun til Guds, so sem til eins ríkfuglegs Uppsprettu Brúns allrar Siðfæ.

† Hvernig að vor Bæn og Samtal við Gud að vera loqud?

K

Hun

Hun ær að skie i sönarligu Trausti með Guðrækni, Nudmíkt og Forlíkunarsonu Hiattalagi. Þar af verður einnig að koma Nudmíkt og Þotning i Lífkamans Stícki og Hoattalagi, fyrir þeim Allsmegtugasta Guði, eins og giordi Guðs eigin Son, og heilagra Dæmi eru til.

Psal. 95. 6. Komid, láttum oss tilbidia og Mjðurkris rypa og Framfalla, fyrir þeim Drottni sem oss hefi giordt.

1. Lum. 2. 8. So vil eg nu þad, að Mektirnir bidie i allum Stodum, og upphefie Heilagar Þendur AR REIÐI, og ÞRínglunar.

† Hvenær og hvar ær Madur að bidia?

Allíjd og allstadar, heildst i Einrómi.

Luc. 18. 1. Hæn sagdi eina Estirlíking til þeirra þar uppa, að Mæn skyldu Þísnæn Þíbia og eigi aflanta.

Matth. 6. 6. Nær þu bidst fyrir, þa goð ið i þitt Svefnhús, og ÞÍÞ Dyrnum astur, og bid þu Þedur þín i ÞEynum, og Þadir þín sœ i Þepnum sier, mun þier þad opna þerlega astur gíalða.

A Madur að bidia eftir Bænabookum alleina?

Þíjka af Hiartanu og með eigin Orðum.

Þetta Bœn og einfalldt Þool vel utstírt sína Hiartans Þænka með sínum eigin Orðum?

Þæ, því við Guð kæn Madur að tala eins og einfalldlegar en við Mænina, og þar að auki giesur hæn sínum Bœnum Raadaríðar og Bænariðar Þínda. Zach. 12. 10. Rom. 8. 15, 26.

Þvad margslags er þa Bæn?

Þvænslags: Su Þírvortis; þa Hiartad talar alleina i Andvarpan og Estirlaungun, og hoogværlega upplíptir sier til Guðs; þetta kallast íðugleg Bæn, er þæði mæ og æ að þasa i frammi midt i Erfsíð og

Uín.

Umfösum. Ew Urvortis; þa Munurinn talar af Nægd Hiartans, og ær vissum Tíðnum framber sína Þanka og Eftirlaanganir med Ordunum.

Psal. 19. 15. Lat þier þoknast Oðræði míns Muns, og Mlib míns Hjarta fyrir þier: Drottinn mín Frelsa-ri og mín Endurlausnari.

Psal. 55. 17. 18. Eg vil Mæla til Guds, og mun Drottinn hjálpa mér: Uán Rædd, MÖrgna og MÍðdegi vil eg koma og græta, þa mun þá hepa mína Mæsi.

Dan. 6. 11. Daniel fiell ær sínn Kné ÞRísvartínum ær D'Eigenum, badst fyrir, lofadi og þakadi sínum Gudi.

Ps. 119. 164. Ps. 38. 18. Ef. 29. 13. 14.

Eigum vier alleina að bidia fyrir sálsum oss?

Nei, vier eigum að bidia fyrir öllum, og þó það væri vorir Dvinir; en siet í Laga eigum vier að bidia fyrir Yfirvaldinu, fyrir Kienifedrunum, so og fyrir vorum andlegum Bræðrum og Systrum.

Jac. 5. 16. ÞJdied Hver Fyrir Öðrum það þier heilbrigdir verðið.

Matth. 5. 44. ÞJdied fyrir þeim er yður Gjora Gæða, og Öfsofn veita.

Uán hvað eigum vier að bidia?

Ecki alleinafa um líkamlegar Gæfi, so sem Upp-
heldi, Frid, Heilbrigði, hvers vier eigum að bidia
med þvi Forordi: EF ÞU ÞZlt, OÐRÉTi!
Heldur fierdeilis um andlegar Gæfur, so sem:
Fyrirgiesning Syndana, Styrk Ervarinar, bre-
int Hjarta, goodan Undirbröning til Daudans og
eylifa Sæluhialp. Þó hæfir ekki ánn Forords að
bidia um þær andlegu Gæfurnar, sem ekki eru all-
deilis naufsynlegar til Sæluhialpar, so sem að koma
næst frammar í andlegt Bolæði, sínn hialp siet stoo-

ra Dórsung Ervarinnar, eðr mikla andlega Gæði, og so fleýra. Matth. 6. 9. Luc. 11. 2.

Hver er þu allra fullkomnasta og besta Bæn?

Su heilaga Bæn, **FADIR VOR**, sem JEsus sicaalsur hefur kiendt sínum Lærisveitum og öllum oss að bidia með. Matth. 6. 9. 13. Luc. 11. 2. 4.

Hvernig sundurdeilist þessi Drottinslega Bæn?

3 Fjáganginn, Síð Bænirnar, og Midurlægib. Hvar er Fjágangurinn?

Það örugga Ervar Andvarp: **FADIR VOR ÞU SEM ERT Á HIMNUM!**

Því verður Gud aðvarpadur í Bænni sem ein Fadir?

Gud vill með þessu Fodur Nafni tilleiða oss og locka, að vier trúa fullum, etc. Les Fræðinn.

Kuða þeir Þdrunarlausu að hafa það Ervar-Traust, að kalla Gud á Himnum síñ Fodur?

Hann er að sonnu allra Fadir estir Skopuninni, Vidhallðinu, hañs næðarsamlegum Vilja til að umvenda þeim, og frelsa þá; þó kuða þeir Þdrunarlausu ekki að kalla hañ Fodur, so leingi sem þeir ekki Endursæðast, og oblast ein sonarlegann Anda, því annars er þeirra rietti Fadir í Helvítti.

Joh. 8. 44. Þíer erud af Þóðurnum Fanda, og estir Þröndum yðar Fodurs þá vilied þíer gíora.

Hver káñ þá að kalla Gud, Fodur síñ?

Þau Endursæðdu og sonnu Guds Børn, jafnvel þó þau síeu veif.

Gal. 4. 6. Með því Þíer ERud Børn, hefur Gud sendt Anda síns Sonar í yðar Hjörtu, kallandi, **ABBA**, fíari FADIR!

Hvar spírit er sagt: Fadir vor; en ekki: Fadir mín?

Því fíerhvor Chrístíñ Madur á að bidia í Einingu

ingu Andans og Mæðariðar, með hinum öðrum,
og fyrir hinum öðrum, so sem fyrir fíðalsum sier.

† Hvar forir löllum vier Gud þáð Födur, sem er æ
Hjinnum?

Til að upplýpta Hiartanu, og því heldur að upp-
örva Virðingarsfullt Trönadar Traust til þess
allra Hærsta, sem sier og megnar alla Gluti.

Matth. 6. 32. Þvar Hjinnestur Fadir veit (að) þier
Þurfið alls þessa við.

Ern margar Bænir i Fadir vor?

Sio, af hverjum Fioorar þær Fyrstu hljuda upp-
æ þad gooda sem vier bidium um, en Þriar sjuda-
ri hljuda uppæ þad Illa, sem vier afbidium.

FYRSTA BÆN.

Helgisti þitt Nafn.

Hvad merkir Guds Nafn?

Þaðs Eiginlegleika, Orð, Sacramenti, og allt
þad sem honum sierdeilis tilheyrir. Sica 2. Bód.

Verdur þetta Guds Nafn heilagra af því, að vier bid-
ium þess?

Guds Nafn er sanarlega i fíðalsu sier heilagt, en
vier bidium hier, að þad mætti og so hiað ofs helgast.

Hvernig helgast Guds Nafn?

Þa Guds Orð fienst klætt og hreint, og vier, etc.

Matth. 5. 16. Laatid so yðvart Föðs lifa fyrir Mæn-
unum, so að þeir fíðai yðar Góðverk, og Dyrki Föð-
ur yðar æ Hjinnum.

Hvernig verður Guds Nafn vanheligad?

Með raungum Lærðoomi og egudlegu edur Hre-
æfmsfullu Eijferni; Þvi hðor sem öðruvísi fiennir
edur lifir, etc. Rom. 2. 23. Þu þressar þier af Lög-

maalenu, og vandirðir Gud fyrir Þvítroðslu Logmaal síns.
Ezech. 36. 22. 23.

Kań eĩń Þdrunarlaus Syndari rett að bidia með þessari
Þyrslu Bæn?

Nei; ecki af sańarlegu Hiarta, því hań er siakls-
ur sę sem lastar og vanheidrar þetta heilaga Nafn.

AMMUR BÆN.

Tilkomu þitt Ríki.

Er Guds Stjórnin edur Ríki margfalld?

Þrefalld, sem er: 1.) Nátturunnar Ríki, i hys
eriu hań stied sínu Almætti stjórnař ollum skopu-
um hlutum eftir sínum Vilja.

2.) Náðar Ríki, það er Kyrkian, edur Sam-
nepti Heilagra, hvar hań stjórnař sínum tröu-
um Børnum fyrir sinn Heilaga Anda i Ordinu og
Sacramentunum.

3.) Er Dýrdareńar Himneska Ríki, i hveriu
þeir sem Ebristo tilheyrta skulu enljflega ríkiá með
honum i fullkominni Gælu og Gledi.

Uń hvert af þessum Ríkium bidium vier i Mæri Bænini?

Uń Náðarinnar og Dýrdarinnar Ríki.

Hvernig klemur Guds Ríki til vor?

Þegar vor Himneskur Fadir giesur oss sín, etc.

Kań eĩń Þdrunarlaus Syndari vel að bidia með þessari
Mæri Bæn?

Nei, ecki af sańarlegu Hiarta, því hań er hrædd-
ur við Heilags Anda Stjórnin, amast við Guds
Ríki, og lifir af Afsetningi i Satans Ríki.

† Hefur Satan þa lista eitt Ríki?

Jæ, þessarar Beralldar Gud og Hofdinge er fr-
ostugur i Børnum Bantvövarinnar og undir hańs
Stjórn

Stioornan standa allir sem eigi eru endursæddir, alle þængad til þeir umvendast.

Col. 1. 13. Sá ed oss þessi frelsad af Þfirvaldi Myr-
raða, og þessi oss insett í Ríki síns elstulega Sonar.

†. Hvar af þessum þeir sem eru í Döfulsins Ríki?

Þar af, að þeir þioona Syndinni, og giora Dö-
fulsins Vilia, so sem væri hann þeirra Herra.

1. Joh. 3. 8. Hver sá Syndina Gjörir, er af Döf-
inum.

ÞRÖÐJA BÆN.

Verdt þín Vilia, so æ Jorðu sem æ
Hinni.

Hvad er Guds Vilia?

Guds Vilia er vor Helgan fyrir Tröna og Ri-
serisfönn, eftir Logmálinu og Evangelio.

1. Joh. 3. 23. Þetta er hans Bodoord, það vier Trö-
na æ Rása hans Sonar Jesu Christi, og elstum þvert
aðan, so sem það hann gaf oss Bodoordid.

1. Thess. 4. 3. Það er Vilia Guds þar Helgan.

Skiedur þessi Guds Vilia alltið og þáa öllum?

Nei, því þar sem Guds Ríki kiemur ecki til, þar
skiedur ecki hans, heldur Döfulsins, Heimsins
og Hölldins Vilia.

Hvernig skiedur þa þessi Guds Vilia?

Þegar Gud hindrar öll vor ill Ræd og B. etc.
Gietur þa Vilia Mánsins ecki neitt Gott, ef hann má
vera siðsfrædur?

Nei, því vors Hölldes Siðslag er Fiandskapur í
giegn Gudi; hverki þessum vier það sem oss er Re-
yndar nýtsamlegt; ne hofum Rænu æ að leita þess
nema Gud upplýsi vorn Skilning, og hneigi vorn

Víllia til að leggja of þess undir það sem hann vill vera
láta, því hans Víllie allena er viðdoomsfullur,
góður og fullkominn.

† Getur Guds Víllie stíð hier á Jorðunni af Mönnum,
eins og hann stíður í Himnenum af Einglunum?

Sjá, þó hann verði eigi so fullkomlega, þá gíetur hann
stíð samt með so hjartanlegri Einlæggi, með Gles-
di og Alvorugiesni.

Er það noög að vier í Hlídunni gíorum Guds Víllta?

Nei, of þeirar og so að líða þolinmoodlega það
sem Gud vill vera láta, og gíefa of öldungis und-
ir hans Hónd, líka sem ein smíkur leggur sig í Lækn-
arans Hóndur.

1. Sam. 3. 18. Eli sagði,

Hann er Drottinn, hann gíorir hvað honum er þétt.

Getu Beraðbáttar Bóna með sáharlegri Hjartans Al-
vöru beidd með þeirri Þrúðu Bón?

Nei, því þau stríða af Afsetningi móoti Guds Víll-
ia, og víllia að hann hagi sér efrir þeirra dærlægum
Villia, og syndsamlegu Siergiæði.

ÞODDUR BERN.

Gef of í Dag vort daglegt Braud.

Hvað stífst fyrir daglegt Braud?

Allt það sem vier með þessum til þessa Lífs Vi-
argar, etc. Öger eigi allena beidd um, að vier me-
lgum ódlast þetta, heldr að það meigi blestast of.

Því kallast allt þetta Braud?

Því Braudid er það almennasta og naufsynleg-
asta Meda til Líkamans Viargar og Upphélldis.

Hvers vegna bíður þu um Daglegt Braud?

Því eg á vera ánægður með naufsynlegt Upp-
hélldi

hellði, æn þess að kieppast eftir yfirflóðtanlegu.

1 Tim. 6. 3. Mær vier þesum Gæði og Klæðnað, so lautum oss MEgia.

Þvi er tillagt þetta Ord: I Dag?

Þvi eg mæ ei ala Dñ añars Morguns, hellði læta hverhann Deigi nægia sína Plæning. Matth. 6. 34.

Þvi segir þu: Gief oss ÞOrt Braud?

Vegna þess vier inilþkium einig vorn Næunga i Bæninni, líjka þess vegna, að vier eigum að bidia, að vier mættum eta vort eigid Braud, enn ekki stols id Braud með Nænglæti og Veti, af hveriu orðsaksast að ganga æ Bonar-völ.

2. Thess. 3. 12. Slijskum biðodum vier og æmiñum þæ fyrir vorn Drottin Jesum Christum, þad þeir erfida með Spallæti, og eti sitt eigid Braud. 1. Thess. 4. 11. 12.

Al þa sœ sem biður um daglegt Braud að erfida líjka fyrir þvi?

Jæ: 1. 3. Mos. 3. 19. I þijns Andlitis Svæita staltu neita þijns Brands.

Mæ hiñ Rísi þa ekki vera öldungis Þdiulans?

Nei, first hañ vill eta, þa æ hann að erfida; þad er, giora nockud Gott, hvað sem vera kañ, til Þijrðar Gudi og Gagns Næunganum.

1. Pet. 4. 10. Þfooni hver æðrum, hver ein, með þeirri Gief sem hañ þesur æðlast, so sem GÖðir Forsliðornar, Mæñ margviðslegar Guds Ræðar.

ÞJMNÆN.

Fyrirgef oss vorar Skuldir, so sem vier og fyrirgefum vorum Skulldurautum.

Hvað fyrir Skuld edur Giald er þad, sem vier biðium Gud að fyrirgefja oss?

—Bor at Syndir með þeirra forþientu Straffi,
tímanlegu og enljfu.

Will Gud forirgjefti þa Skuld æn Betaling?

Christus hefur betalað þann fjórða Pening fyrir oss, sem ei kunnum sjálfir betala; þar fyrir bidjum þér i hans Nafni um Næð og Forgiðsöng.

Hefi Spendarin Þorð ad bidia daglega um Þorirgiefning
Söndana, þegar Gud hefi einu sinn tekið hañ til Ræddar?

Já, líka so sem vier þúsum dagliga Brauds við,
 so þúsum vier og líka Náðar og Syrgiefningar
 með; Þvi vier, þvi midur! syndgum daglega af
 Breiðleika, jafnvel þó Guds Börn syndgi eigi fra-
 mar af Afsetningi edur Illayni.

Ps. 19. 13. Hver fann að formertia hversu oft hafi mið-
gjörir? Þeirrigjef þu mér minn Hrimuglegan Brest.

Hverju losum vier Gadi i þessari Bæn, þa vier leitum.
Kortgiefningar til þæns?

Ald vier astur aa moot vilium fyrirgiefa og forlaata
 vorum Skuldbunautum, þad er, odrum Moñum,
 sem brotid hafa ímooti oss, jafuvel þo vier forþien-
 um ecki þar med af Gudi Spndaña Fyrirgiefning.

Col. 3. 13. Uðlíðid hver aðan, og ef að nokkur þesur
 þessu. Mál moót aðrum, þa fyrirgefíð þad hver aðrum
 ínbýrðis, lífla so sem Chrístur þesur Þvirkgefíð yður, so
 þulad þíer efnia.

Luc. 6. 37. Rörirgjefid, so mun þú þar fyrirgjafid verða.

Skalt þú sá Gaturfylli og Hefndargiarni að bidda með þessari Rímdu Dæmfer til nokkurs Gængs?

Nei, þó með þó: það er eigi satt að hañ fyrirglesi þeim sem gírdi hafa hönum í móti, þa bíði hañ, að Guð vilji efi heilð: fyrirvirgjesa sler sínar Syndir,

og það stíedur eigi helldi ; En Reidi Guds blífi þsfr
honum, líka so sem Reidi háns þsfr Náunganum.

Spr. 28. 1. 2. Hver sja Sjálsur HEsair , æ þeim
mun Dröttinngtur HEsna , og honum einig háns Syn-
dir astur hallda. ÞÞrígief þínum Náunga, það sem háñ
þesur misgiörðt við þig , og ÞÞ síðan , so munu þier og
líka þíunar Spndir verða þÞrígiefnar.

Matth. 6, 15. Ef Þier ÞÞrígiefid ei Mönnunum síñ Þr-
est, þæ mun yðar Þadir EJ ÞÞrígísa yður yðar Þrot.

STÖRRA BÆN.

Eigi leidd þu oss i Freistni.

Freistar Gud nokkurs Máñs ?

Hann er eeki einn Freistari til þess Þonda , því
það er moostæðilegt hanns Heilagleíka. Jac. 1. 3.

Eru þar þa meir en einnslags Freistingar til ?

1. Jáa, sumar eru af Gudi til Goöda; en hinar til Þús
eru af Þiosflinum, Heiminum, og voru eigiñ Holldi.

Þvad eru eiginlega þær Freistingar sem koma frá Gudi ?

Þær eru nokkurskonar viðst Afíggkomulag, andlegt
edur líkarnlegt , sem Gud lætur Menñ i rata, til þess
að reyna þa, og láata síaa , hvørt i þeirra Þiarta er
sonñ Þrw , Ríærleíki edur Þolinnmædi.

† Seig þa nokkud til Þemið uppaa söððan Freistingar ?

So reynist og freistast saa Rííki , með sínum Rííki.
doomi, hvørt hann sie mystkunsamur ; Saa Þættaki,
með síñi Þrbýrgð, hvørt hann sie æ nægð ; Saa Mef-
tugi, með sinni Mækt , hvørt hann sie lítt lætur ; Saa
Þesæli, með sinni Eynd , hvørt hann sie Þolinnmooð ;
Saa sem hverki sier nie sinnur Þuggun , er þar með
reyndur , hvørt hann gíeti tröad , eingu að síður.

† Þæðir Gud eeki æn þessa Þiarta Máñsins ?

Ad víssu þeckir Gud hanns innstu Þarnta aðleings-
 þar; en hann vill Madurinn verði síaðsum sjer og óð-
 rum riett kúfugi. Joh. 6. 6. Þetta sagði hann af því að
 hann villði repna hann, því að hann vissi vel, hvað hann villði
 gjöra. Sía Eftirdæmi Abrahams, 1. Mos. 22. 1. etc.
 Israels Fólks í Eydinorkufni, 2. Mos. 16. 4. Ezechia,
 2. Chron. 30. 31.

Vidium vier þa í Siottu Bæniskí, að Gud freisti vor að-
 delis efi?

Nei, því það er óss óflegamið og nýtsamlegt.

Jac. 1. 2. 3. Brædur mínir elskanlegir! Meitnid það
 fyrir Allan Fagnud, nær þér í margvísslegar Freisting-
 ar fallid, og vitid það yðar Truð deklar Polismæði.

Hvað er þa Meining þessarar Bænar?

Ad síaðsur Gud villði eigi freista vor fram yfir
 vort veika Meign; Heldr andsyna sig tröfastan, og
 giesafoddann Enda að Freistingunni, að vier sár-
 um það þolad; Og þa hann líður það, að vorir
 Dvinir freista vor, þa setir hann þeim riett Takmörk.

Hverir eru þeir Dvinir, sem freista vor til hins Bonda?

Þeir eru: Diosfullinn, Heimurinn, og vort eigið
 Hóld og Blood.

Hvernig freistunst vier af þessum vorum Sálubíð-
 ar Dvinum?

1.) Diosfullinn, sár rietti Freistari, innstíjur
 vondum Hugrenningum, eins og óðrum glooandi
 Þísum. Joh. 12. 2. Diosfullinn hafði Gæði í hJar-
 ta Juda Simons Ischariots að hann sviki Jesum.

2.) Heimurinn, eða Heimsins Börn, freista með
 Ögnan, Tillockan, hneipianlegum Eftirdæmum og
 Allum Munnræðum, sem spilla goðdum Síðum.

Orðst.

Orðst. 1. 10. Son min, þegar Jkkr Skallkar Loka þig, þa filg þeim ekki.

3.) Bort Holld og Blood, eda ill Maattura, sent hinn nærlægasti og hæskasamlegasti Dvin, freistar vor med illum Öhrndum og Lystingum sem i Hugsann koma. Jac. 1. 14. Hver ein Kreislasi, nær hann til, teigist af síni eigin Övnd, og lofadur verður.

Hvad ær sá ad aiora, sem freistad: verð: til þess Bonda?

Hann skal vaka, bidia og strijda med þeim andlegu Hervopnum mosti þessum Hæskalegu Dvinum.

Eph. 6. 16. 17. 18. Um fram alla Hluti, þa höndlid Örvatiðnar Skjöld, med hværium þier kúðid not ad slökva öll Ellileg Sleuti þess eitrada Dvinar; Og grispid-Hiöalm Híalpræðisins, og Övrd Andans, hvert ad er Guds Örd, og Öfðied iduglega i allri Maudþurst, med Bænum og Veidni i Andanum, og þar til Vafid med öllu Stadfesti og Afalli fyrir Öreilegum.

Er ekki Bantw, edur hädilegir Þaankar og Huranir um?

Gud, hæskasamlegar Freistingar af Dislinum og Männsins Hiarta?

Jw; Enn sierhver trwadur, sem hefur Andstygð ær þvi, og strijdir þar ær mooti, af fremsta Megni, mæ hugga sig þar við, ad Gud sier honum er það ei i Sialsfræði, heldur er það ein særleg Þiarning, su er, og ad syðustu verður, til Salsuhíalpar Nota.

Sietur Madur eigi hialfur leidd sig i Kreistni?

Ju, þar hann ei sliir og fordast allt Tæfiseri til þess Illa, heldur les skadlegar Bækur, umgeingst ugglaust med Heimsins Børnum, edur tekur sier, fram yfir sitt Embætti, þa Hluti fyrir Hendur, sem kúna ad lada hann til Övnda og Öneixla hann.

Hvad

Þvad er Hneirli?

Ein Afsteiting, sem liggð i Þeigi fyrir vörri Sælu, og kann að verða henni til Falls.

Er Hneirlid margslags?

Tveíslags. (1. Giefid Hneirli, sem odrum verður giefid, með sýndsamlegum Ordum, Atvikum, Afhöfnum, Forsómunum þess sem giorast skal edur og með Misbröfnum sinna Friðheita, sierdeilis þa þad fíedur af þeim, sem i þeim þrenn Hofud-Stiettrum eru, yfir aðra bodnir til goodrar, Þyrimindunar.

(2. Tekid Hneirli, sem raanglega er tekid af því sem er saklaust og gott. Matth 18. 7. Þei sie Heiminum fyrir Hneirlanir, 1. Cor. 8. 13. Rom. 14. 13. o. s. f.

Matth. 15. 12. 13. 14. Þa geingu þaús Lærisveinar að honum og sögðu: Þeistu, að þa er þeir Þharisæi þeirdu þad Ord, hneirluðust þeir? En þa svaraði og sögði: All Plantan hveria minn Himneskur Gæðir plantar eigi, mun upprætafi. Eftid þa fara, þeir eru Þlindir og Þlindra ÞEidtogar, ef blindur leidir annað blindað, þa Gæða þeir bæðir i Grofina. Joh. 6. 60. 61.

ÖÐURDA ÞEÐ.

Helldur frelsa oss frá Illu.

Er margslags þad Illa, sem vier hier afbidium?

Ternslags, nefnilega, so mikid sem aðhrærir Sælu, Þijf, Veru og Gog; Og þar Þiofullin er illur, Þæ, Orðsof til alls hinns Illa, þa bidium vier og i þessari Þæn mooti honum.

† Þvad er Illt, sem sættir og stadar Sælina?

Giaalf Synðinn, sem er Root alls Ills, naganði Samvitska, Forherding, Orðjnglan, og Eþlijf Helvittis Angist.

† Þvad

† Hvar er Jlt, sem snertir og skadar Lífsmanninn?

Allra handa Sirokdoomar, og adrar tilfinnanlega ar sáttar Kvalir, af Hængri, Kullda, Fængelsi, Landflootta, og öðru þesshaattar.

† Hvar er Jlt, sem snertir og skadar? Eru þora og Boog?

Rann Eijmanlegra Múðsa af Övinnum í Þjóðum, Elldi, Bruni, Vatni, Bodi, svíðir, dilegur Armoodur, Hædung og Sköf.

Hvar eigum vier hellst að afbíta af öllu þessu Jlt?

Það sem Jlt er að hrærandi Sálina; Því ef vier höfum Frid við Gud í einni goðdri Samvitku, þá kunnum vier að hughreista oss í öllu öðru Mootlæti, því það er þá first ein heilsusamlegur Kross.

Af hverju er Krossinn heilsusamlegur?

Því hann nidurdegnar Syndina, Sálfræði Hollðsins og Elskuna til Heimsins; Uppvefur Estir laungun eftir þeirri Himnesku Rósemind, æfir, reynir, og styrkir Tröna, og heðar Averti, Bænina, Þfirvegan Guds Orða, Audmíkt, Þolinnmæði, Reynslu og Þonina; Hann lætur Guds Ráð og Almætti merkast í vorum Þreyfkleika, giorir oss samlíka Jesu Mínd, og leggur so Þeiginn til þess stærri Þegfendar. Þosi. Sigm. 14. 22. Þó þirliar fyrir MArgar Hællingar in að Sænga í Guds Ríki.

† Eru ei þeir Daudlegu Lífum Krossberendur?

Nei, einginn er Krossberari, nema þess Krossfesta Jesu Estirfilgiari; Ean sá Daudlegi hefi að sonni margar Þlægur, sem hann oftast nær giorir síer síalfur. Þsal. 32. 10

† Meigum vier þá ölla oss Daudant?

Efti

Efti af Dþolinmædi, heildur af Leida og Syndini,
og Ervarinær Eftirlaungun til þeirrar fullkomnu
Sameiningar við vörn Hiartfiæra Endurlausna-
ra; Enn þó so, að vier með Þolinmædi befolunt
Þaðhanns Vilja. . . Phil. 1. 23. Eg hefð Önd að
fræstiliast, og hía Eristo að Væra.

Hafa þau Dumbendtu Heimfins Børn nokkra Dröf
að ofta fjer Daubans?

Nei; þvi þa þau giera það, yfirvega þau ei hvað
þar eftir skal fræm við þau koma, og hversu herfleg-
ur að er sá Kvalastadur, sem þeirra Sællir komist í
með Daubanum.

Hver fær þa Sæluhælpalega Dauba?

Sæ sem deyr í Drottni; Það er, í riettu Ervar-
inær Samfelagi við Herra JEsu.

Opnber. B. 14. 13. Sælir eru þeir Kæmildnu, sem í
Drottni Deya í fræ þessu. Já, Andin seigir, að þeir
þvili af þeirra Erfidi, en þeirra Verf filgia þeim eftir.

Eru þa eigi allir sælir, sem kalladir eru so, þa þeir eru
daudir?

Nei. Spel. B. 3. 1. Sælir Rietslætra eru í Guds
Hendi, og eingin Þinna snertir þær.

Hvernig hljóðar Reidurlagid af Þadir vor?

Þvlat þitt er Ríktid, Mætturin, og
Djrdin, að Eyllifu, Amen.

Hvar fyrir minnst þu biddandi Sæla þessara Gluta síð-
arst í Bænin?

Begna þess, að það er krostugt Medal til Uppor-
ðunar í Ervni og Boninni um Bænþyrsluna, að
minniast og Guds Ríkti, Magt og Djrd.

Hvað merkir það Ord, Amen, sem seinast er tilfagt?

Þetta

Þetta okunna Orð merkir Þá, vissulega, sannliga;
það skal verða.

Rað Mædur þá að vera viss um, að þátt verði bænhverdur, og aðlist það sem þátt bíður um?

Jaa, hvi Gud hest befalad ad bidia, og lagt Befal-
 ningunhi Syrrhentid til, so það skal skie ad hañ skal
 bænhyrges. Amen, Amen, þetta skal þier allt vissu-
 lega giefast. Lijka so verdum vier visbir giordir þar
 um af Syrrboon Christi, Heilags Anda, og allrar
 Christiligrar Rorðu.

Luc. 11. 9. Bædied, og mun þú þessast, og leitið að,
og munuð þessast, kníð æ, og mun þessast Uppstól-
id verða. Psal. 50. 15. Es. 65. 24. Joh. 16. 24.

En fiedur það þa áðitíð?

Ja, nema Madur bidle i mooti Guds Vilja, edr um þad sem hañ sier oss ei þienanlegt; þa veitir hañ oss eigi þad sama, heildur annad betra i þess Stad.

2. Joh. 5. 14. Það er sú Dórfing sem vier hófum til
háns, að ef vier Björnur nokkurs Eftir Hlús Búa, þa
hefir hann oft. 2. Cor. 12-8.9.

Estare Gud þa Bænbevisluna foma strax frætt?

Stundum, en eigi ævallt; Þvi þa hañ vill að vier
jðkum oss í stadfastri Trö, Bon og Þolinmædi, þa
dregi hañ Hic alpina undan um Stundar Sakir,
og lætur hana koma í riðtann Tijma. Siq. Hab.
2, 3. 2. Pet. 3. 9.

Seig mîer nu Polșian: Hrad aa ad loma Mañi til bešš
ad bibia košgiasilega?

Guds Skipan og Tyrirheit, Mánsins eigin Með,
og ypparleg Nýtsend sem hann hefur af Bæna Gd-
unni so og að Trúvinn kunnari eflast, og Gud verði
L dýrskadur

díjrdáður og lofður fyrir Bænheyrsluna.

Ut af Skjrnar Sacramentinu.

Það er eitt Sacramenti?

Það er sierdeilis heilög Handtíring (heilagt Verf og heilög Þoonusta) innsett af Gudi, i hverri hafi með synilegum Medolum framþíður, veitir og stadfestir sína ósynilegu Náð og himnesk Gíæði.

Það mörg voru Sacramenti i Gamla Testamentinu?

Evo; Umfurninn, og Þaaska Lambid.

† Það skilur þu fyrir Umfurnina?

Gud skipaði Abraham, að allt Karlfyns af hans Gæði skuldi endilega umfíerast eftir Fæðinguna, og meðtakast með því mótti i Sattmála við Gud. Þó reiddu Gyðingarnir sig rænglega uppá Umfurn þeirra i Holldinu, þar þeir voru eigi á Hiartsanu umfíornir i Andanum. 1. Mos. 17. 1. 9. etc. Rom. 2. 28. 29. Jerem. 9. 26.

† Það skilur þu fyrir Þaaska Lambid?

Þaaska Lambid var tilfett af Gudi á Dögum Mosís, til Minis umfíleidslu Israels Fólks af Egypstalandi; Með því var og þeirra Erro stadfest um Messíam, sem koma ætti, hver ed mundi láta sláta ra sier eins og einu Lambi. 2. Mos. 12. 1. 10. 1. Cor. 5. 7. Ebr. 11. 28.

Ern mörg Sacramenti i Nya Testamentinu?

3 Stadinn fyrir Umfurnina og Þaaska Lambid hefur vor Drottinn JEsus innsett önnur Evo i því Nya Testamenti, sem er: Su heilaga Skjrn, og það heilaga Kvöldmáltíðar Sacramenti.

Ern

Eru allir þrístir skuldugir að ljúfa þau þ. Sacrament
 Jar, þeim býriar að þakka Guði fyrir þvilisk Næs
 þar Medol, og eingvannveiginn að forsma þau nie
 fyrirliða ; Enn meiga þó eigi, æn sannrar Þeunat
 og Ervar, þafa eitt fæviðlegt Traust æ þeirra
 Þrofun, eins og þeir fyrir hana einungis fínu vere
 þa Sæluhoolpnir.

Hver Mismunur er æ þessum Tveimur Sacramentum?

Þ Skirnar Sacramentinu verður Manneftian,
 þó sem í glegnum einar Þyr, laatin inn í Guðs
 Kyrkju og samteingd Guðs Næðar og heilagra
 Samfelagi ; Enn fyrir verduglega Þrofun Allt-
 aris Sacramentisins staðfestist og stirkist hennar
 Sæl í því Góða, sem aður var uppbiriad.

Er hier margt að athuga um Skirnar Sacramentid ?

Þrént, sem er: Hvað það er ? Hvað Gott Guð veit-
 ir oss með því ? Og hvar til það skuldar oss ?

Hvað er Skirnar Sacramentid ?

Skirninn er ecki einsamallt Vatn. Les Træðin.

Hvað er þun þa meira ?

Hun er það Vatn, sem samann er reyrðt og, etc.

Er þa margslags verulegt Esai í þeirri Heilögu Skirn ?

Tvennslags: Nefnilega, Vatnid og Guðs Ord,
 samlagad Vatninu.

Hvað fyrir Vatn er það ?

Það er riett nætturlegt og almennilegt Vatn.

Hvert er það Ord sem samlagad er Vatninu ?

Það er Jesu Ord: Matth. 28. 19. Marc. 16. 15,
 16. Farid ut og klenid essum Þloodum,
 og skirid þær í Nafni Födur, og Sonar,

¶ 2. og

og Heilags Anda.

Hvad er Jñihallid þessara Orða?

Tvefnslags; Sem er Skipan að stjira og læta sig stjira, so og lifa. Fyrirheitid um Sæluhjálpina handa þeim sem eru stjirðir, og sannarlega trúa.

Hvernig er farid að stjira?

Manni er djúft í Vatnid, eða því er auðid yfir hann, í Mafni Guds Födur, Sonar, og Heilags Anda.

† Hvar fyrir nefnist þeirrar Heilögu Preningar Mafn við Skjennina?

Það hefur Christus so skipað, til þess, að æviþjáfa þar með, að sá stjirði fremist þá í nækvæmt Samkvæmi, og Sameining við Gud, heyrir honum til, og er teiknadur með hans Mafni.

† Hver æ so að stjirast?

Allar Þjóðir (so hefur Christus skipað í Jñisetningum Ordunum) og lifa Ungbörninn; Það er, allir Menn að eingum fræðeknum, sem vilja komast inn í Guds Sofnud, og verða Sæluhólpnir.

Hver mæ stjira?

Þæ Naubson krefur, mæ það gjöra hver Christinn Maður, enn reglulega verður Skjennin framinn og veitt af Guds Þlenurum, sem eru Verksioornar Með yfir Guds Þeyndardoomum. 1. Cor. 4. 1.

Hvad Gagn og Nöfend er að Skjenninni?

Það hun verkar og framkvæmir í oss Fyrirgiefning Sýndanna, frellar oss frá Naubdönum og Döfölinum etc. (Pes. 2. Spurn: í Sacr. Sk. Þ. 12.)

Hver er Meining þessara Orða?

Þessi Ad Skjennin gjörir oss Tvefaldt Gagn, fyrst frellar hun oss frá miklu Þllu, þar næst veitir hun

hún ofð mikid Gott.

Hvert er þjerðeilis það Þirka Jlla sem Skjennu frelsar ofð fræ?

Syndinn, fræ hverri hún frelsar ofð; Það er, að kvist verður giesid bædi Sekt og Straff Uppruna Syndarinnar og þeirrar Siðranlegu, einig Magt og Yfirrað Syndarinnar verða nidurbempub, fyrir Christi Kraft, i þeim sem skjerdur er, jafnvel þó Syndarinnar Root takist eigi i burt til fulls.

Rom. 6. 4. Þvi erum vier og einig med honum Skettarabir, fyrir Skjennina i Dæðan, uppæ það, að lifa sem Christur er uppakið fræ Daubum, fyrir Djeð Gæðursins, lifa þó skulum vier gænga i einu Dju Liferni.

Hvab er það Aðad Jlla, sem Skjennu sjar ofð fræ?

Daubinn; Þvi allar Þiæningar, og sá siðasti Bidskilnað þiæðan fræ þessu Lijfi, er þeim, sem eru Skjerdir og Ervadir Christir Menn, ecki nockurt Straff edur Skabi, hellður Abati, blessaður Kross, og einn Sæluhiæxlægur Heimflutningur og Inngaangur i það enljifa Lijf, þar sá andlegi og enljifi Dauidi hefur tapað allri sinni Mækt yfir þeim.

1. Cor. 15. 55. og 57. Dauidi! hvar er þið Skoddur? Hælvitti! hvar er þið Sjgur? Gud siæn Þackir, sem ofð hefur Sigurið giesid fyrir Drottinu vorn i Esu Christum.

Hvab er það Þridia Jlla sem Skjennu frelsar ofð fræ?

Diofullinn, hvar ed tapar sinni Mækt æ þeim sem fyrir Skjennina eru kommir fræ Myrkrunum til Livossins, og fræ Andskotans Valli til Guds. Post. Siornb. 26. 18. Col. 1. 13.

Hefur Christur ecki frelsað ofð fræ Syndinni Daubum og Dioflinum; Hænnig tileinfasi þa Skjennu,

ad hun hafi frelsað oss frá þessu?

Begna þess, Skirninn er það Medal, fyrir hvert
vort komunst i Samfelag með Christo og niðurtum
hans Belgjörninga. Rom. 6. 3. 4.

Gal. 3. 27. So margir af yður, sem eruð skjóðir uppá,
Christum, þið hafið fílaðst Christo.

Hvaf Gott útvegar Skirnin oss i Staðin þess Jla sem
hún frifar oss frá?

Eplijst Lijf og Saaluhjálpi, sem eigi kann annað en
fígjaft með Fyrirgjefning Syndanna, hia þeim,
sem skjóðir eru og trúa.

Marc. 16. 16. Hver þann tróir og verðr skjóður, so skal
þolpin verða, en hver eigi tróir, þann skal forðamast.

I hverju er Saaluhjálpin inifalin?

I því, að sameinast við Gud, og nióta Guds;
þvi hann er sá æðsti Góði, egsu verulega Sæla.

Joh. 17. 21. 27.

Verða þa allir Saaluhjálpinir sem eru skjóðir?

Nei, ekki allir, heldur þeir skjóðir, sem trúa;
þvi Christur seigir, að hver sem ekki tróir, skuli verða
forðæmdur, jafnvel þó hann sé skjóður.

Er það þa mögulegt að Smábörnin hafi Trúna?

Já, því þau gieta tekið að móti Berfun Heilags
Anda, jafnvel þó það vitist og fornemist eigi.

Luc. 1. 15. Þegar i Móðarkvði mun þann Uppjallur
verða af Heilögum Anda. Ps. 22. 10. 11. Psal. 8. 3.

Matth. 18. 6. Cap. 19. 14.

† Forðamast þau Ungbörn sem deiga áður en þau hlioa-
ta Stjörn?

Eingvaðveiginn, því þau forakta eigi, heldur missa
það Medal Næðarinnar, sem Gud hefur að sönu
bundid oss við, enn eigi síðalsann sig, því ljífa gieta

ur hann gjörðe einn Söluhóópinn ánn Skjarnar.

Matth. 18. 14. So er Eigi Vilic Þódur þar sem átt Hinnun er, að einn af þessum Smáum tapist.

Med því þad er so stoor og mikilsverdur Hlutur að frelsa

Mein frá Syndinni Daudanum og Döflinum, og gífa þeim þad eyllisa Lífi; Seig micer þa: Hvernig kán

Þatnid að frámbræma so reglega Hluti?

Þatnid máa ekki slíks orka, heildur, etc. Les Fr.

Þvi kallast Skjarnin Endursæðingarlang?

Þvi að Skjarninn er Endursæðingar Medað hía þeim Gómlu.

Eín þvar fyrir kallast Skjarnin: Eín Lang, eðar Þatne-
lang i Orðinu?

Þad er talad i Eftirlifing; Þvi so sem nijsædd Þor-
rn verda langud og þveiginn af líkamlegum Saur-
indum, so verður Sælin með Skjarnar Langinni
þveiginn og hreinsud af víðvööðslegum Syndarinnar
Saurindum.

1. Petr. 3. 21. Skjarnin er ekki
Blettet Hóldsinns Saurugleika, heildur Sættmáli
goodrar Samvisku við Gud.

Þvi kallast Skjarnin i þessum Orðum: Eín Sættmáli?

Af því i heit frámsetiast Spursmaal nockur, og
verður innginginn einn víss Sættmáli, þegar Gud
gíörir Loford við Manninn, og Madurinn gíörir af-
tur á móti Loford við Gud.

Hverin Góðu lofar Gud Mótunum i þessum Skjarnar
Sættmáli?

Öllum þeim mikilsverðu Hlutum, sem vier höf-
um ædur heyrt, sem er: Frijan frá Syndinni,
Daudanum og Döflinum; enn Hlutflytti i eyllisa
Lífi, eður Barna Ríetti og Ríscöku i Guds Ríki.

Hverin Góðu lofar Madur þa Gudi aftur á móti.

Skjarnar Sættmælanum?

Þessu; Ad hann vilie afneita, affegia, og i moot-
standa Dioflinum, og ollum hans Berfum; sem
er: Þrældoomur Syndarinnar, og ollu hans Athæ-
fi, nefnilega: Hoffragt þessa Heims; so og, ad hann
vilie trúa æ Gud Fodur, Son og Heilag. Andá.

Er það mögulegt ad hallda þessa Sættmæla goðbrar
Samvitku?

Jæ, fyrir Guds Náð er það mögulegt fyrir þá
trúvudu, sem vafa, bidia, og stríjda daglega æ mo-
ti Dioflinum og hans Athæfi.

Phil. 4. 13. Eg þræma alla hluti. Þú fyrir þá, sem mig
mættugan gíörir, sem er Christus.

En syndga þau trúvudu Guds Børn eigi oftlega af
Þreifkleika?

Jw, því midur! Þó falla þau eigi þar fyrir ur
Náðar Sættmælanum við Gud. Rom. 8. 1.
Hvernig stíedur það þá, ad Máðurinn fellur frá sínum
Skjarnar Sættmæla?

Það kann ad flie, annadhvert:

1.) Med þeim Hætti sem lírtid ber æ, og eigi for-
merkist, med Andvaraleysi, þegar Skjarnar Sætt-
mælin er eigi alltið hafdur fyrir Augum síer, eftir
því sem Arinn fíolga, Náðar-Berfunum Heilags
Andá er mootstáðid, sönn Bænæfni, og rétt Þf-
irvegan Guds Orða forsoomast, og þá Máður gí-
esur tapt ad vera athugasamur um sitt Híarta, og
hættir æ því, ad stríjda við þá andlegu Övini, og
Gíníslagid verðr so síðan hvað af hveriu eftir Ber-
alldarinnar Hættalagi Berallðlegt, Hiegoomlegt,
D-andlegt og Hollðlegt, hvar til Foreldrarner

eru almenilega, og þad oft með stoorri Astundan,
hin stærsta Orsök. Ebr. 3. 12. 14. Rom. 12. 2. 1.
Joh. 2. 15. 27. Jac. 1. 27. Cap. 4. 4. Ellegar:
2.) Þad skiedur, so meir ber æ, edur meir estir
takanlega, þa Madurinn fellur i opinberar og ut-
vortis drottandi Syndir Illvilians, og i Skalka-
por. Eph. 4. 29. 30. Ef. 3. 16. og so framv.

Þegar einhver hefur nu so með Hyrduleysi eða Illræðis
Syndum rofið sín Skirnar Svattmála; er þæ eing-
rar Náðar stamar að vænta fyrir þá?

Jw, æ meðan enn er Kostur æ að ydrast, með
þvi Gud æ Náðariðar Tijma fallar alla Synd-
uga til Yfirbootar. Jer. 3. 1. 6. 7. Ef. 55. 6. 7.
Ezech. 33. 11. 2. Pet. 3. 9.

Skal sá þa skirast uppæ niðt sem vill umvenda sér?

Nei, eingvaðnveiginn, þvi sá Skilmáli sem rofið
var æ Mánsins Siðu, stendur enn þa orastadur
æ Guds Siðu, og hafs Trigd verður efi að eingu
fyrir Mannanna Bantrw. Rom. 3. 3.

Hvad er þa sú Umvendan, fyrir hveria eín Svadari li-
emst astur æ ni i Guds Náð og Svattmála good-
rar Samvitstu?

Að ydrast eða umvendast, ær að kunnast i Hiarta
sijnu við sínar Syndir, sem Madur drijgt hefur,
og alla Banart sinnar Syndumspilltu Nátturu,
láta þær ganga sér til Hiarta, hrellast af þeim, og
hata þær, og að hafa innilega Estirlængan estir
Guds Náð i Christo, og setia sér alvarlega i Sín
að betra sinn Lifnad.

Hversu margslags Umvendun eða Ydrun er til?

Þvennslags: Þeirra Föllnu, og hinna er Standa.

Hvad er Þdran þeirra Föllnu?

Þegar su Manneskia, sem frá Guds Ræð er fallinn, og i Syndinni er daud, verður fyrir Guds Kraft aftur uppvakinn til þess andlega Líffsinns fyrir Ervna, forlíkfud við Gud, og þannig öldungis umvendum og umbreitt.

2. Tim. 2. 25. 26. Og straffid þa sem þ Ræðastir eru, ef ad Gud glæfi þeim einhveriu Síni Þirboot, Samleitun ad! vidurkenna, og Erðurvittkadir verða nr Disfultsinns Snæra, af þeirri þeir fangadir eru eftir hænþ; Vilia.

Jer. 3. 1. 6. 7. Eph. 2. 4. 5. Post. Giorab. 26. 18.

Hvad er Þdran þeirra sem Standa?

Þa þeir Ervudu þera daglegt Angur fyrir þeirra umlíðnu Syndir, og en þa vidlodandi Avirðingar, bidia Gud Fyrirgiefningar aa þeim i JEsu Nasni, og einsetia sier ad deyða allar vondar Gyndir.

Gal. 5. 24. Þeir sem Christo Tilhefva, þeir Ræðs, festa sitt Huld med Gyrdum og Tilhneigingum.

2. Cor. 7. 1. 1. Job. 3. 3.

Eiga Men endilega ad vita þena Mismun?

Jaa, til ad burtdriffsa Andvaraleysid frá Heimins Børnum, sem meina, ad þau ydrift og umvendi sier daglega, sierdeilis þegar þau ganga til Skrifsta, þo þau sieu en þa andlega daud, og aan Hugskotsins edr Hiartans Lagfæringar, og hafi eigi lagt riettann Grundvoll Þdrunarinnar frá daudum Verfum. Ebr. 6. 1.

Hversu margir eru Vartar saðrar Þdrunar?

Þeir, sem er, fyrst Angur og Treigi fyrir Syndirnar, þar næst, Ervinn aa Drottinni JEsu, hverr

hverrar Abortur að er su nija Hljóðni.

Gietur Madurinn eigi trwad æ, og huggað sig við Jē,
sum Christum, nema hann fíni aður fítti til Angurs
fyrir Syndirnar?

Nei, su Trw sem skal hōndla Christum, hljstur að
uppkvefistast með því, að vier sinnum til vors synda-
uga Syndarhags, því annars erum vier einir af
þeim, sem meina þeir síeu hraustir og heilbrigdir,
er eigi þurfi þekningar við. Matth. 9. 12.

Hvad er sanarlegt Angur og Treigi fyrir Syndirnar?

Andleg Særing og Hrelling sem sundurkennur
Hiartad, og lætur því so sem svijda, Jæ, freistir
stundum Tær og Græt ut af Syndarans Augum.

2. Cor 9. 10. Su Hligd sem er af Gudi, verkar yð-
ran Jyl Hjalpræðis, hvers eingan yðrar, en þessa he-
ims Hriggd verkar Dauda. Matth. 26. 75.

Hvad floort æ sōððan Angur og Treigi að vera?

Gud sjaalsur hittir þann rietta Mæta, efter siere
hvers Syndara andlegu og naatturlegu Tilstandi;
enn að minsta Kosti hljstur það alvarlega að hrella
ofs, að hofum með Syndinum tapad Guds Naad,
og so eigum vier að vera hræddir við Syndena sem
sjaalsfann Diefulinn, hvad sjaæ er af Dæmi Davids
i øllum hans Jdrunar Psalmum.

Hvar af æ að koma sōððan Angur fyrir Syndirnar?

Ecki alleina af Kvijda fyrir Syndarinnar Straffi
(þvi þa er það eins og Achabz Hrafsni, 1. Kong. B.
21. 27.) hellði siredeilis af Hatri til sjaalsfrar Syn-
darinnar, og af Yfirvegan Guds Elsku og Belgis-
örninga, þa Madur sier sitt skelsilega Dpæktæti
við so goðdann og Gæðsku-rikkann Gud.

Hvad

Hvad er til Ræða fyrir einn hræddan og æingræðan
 Syndara, so ad hann kúni ad rietta vid og falla eigi
 i Dröinglan?

Hann skal jaata sínar Syndir, og leita Guds
 Ræðar i Christo, med Ervinni.

† Fyrir hverium æ Rædur ad jaata Syndir sínar?

Fírst fyrir Gudi, sem alla Gluti veit ad sonnu,
 enn utheimtir þo þvílíka Aðmíkt: Þar estir fyrir
 sínum Ræunga, ef Ræd: hefi misgiörðr vid hann;
 Hier til hlíðir og, ad þeir, sem hafa sturlað Gofn-
 uðin med opínberum Hneiglunum, forlíski sig vid
 hann aftr æ nij med opínberri Medkænningu; og ad
 síðustu skal Rædur jaata sínar Syndir fyrir
 Sælusfögarunum.

Jac. 5. 19. Allt þ Þor ÞDrum Svarar Syndir, og
 bíðir hver fyrir öðrum, þad þler heilbrigðir verðir.

† Hverjar Syndir æ Rædur ad meðkænna?

Ecki allar Breiðleifans Syndir, sem eru, því mid-
 ur? fleiri en vier siðsifir afvitum, helldr þær sem þvín-
 ga, naga, og oróolega gíora Samvitfkuna; þo æ ei
 ad gíorast hier af nokkr Pápið Samvitfsku Krogan,
 so sem þad kúni ekki ad fyrirgíefast, sem Ræd: skrift-
 aðist ekki um hier i Lagi; helldr skiedur soddann hier-
 deillis Medkænning alleina vegna sinnar stóoru
 Nótsemdar, þar ed Sælusfögarinn (- þa Syndar-
 inn so opnar fyrir honum sitt Hiarta, og so sem ut-
 ens sínu Hiartalagi fyrir honum), fær Hentugleika
 til ad koma hans Samvitfsku til Híalpar, æ mooti
 soddann Syndum, med miklu betri Undirviisan,
 Rædlegging og Huggun; Og æ Kíe: isaditín þe n-
 ari

ari heimuglegri Medfienningu einnig að leynd.

Psál. 32. 3. 4. 5. Þá eg vissði hafa Þúgð, þá urðu mín Bein Mættlaus, af míni daglegri Beinun. Því að þín Hand var Mætt sem Dag þving þér mér, so að mín Vefvan upphornadi, so sem æ Sumar þornar, Sela. Þar fyrir Medfienni eg þér mínar Syndir, og Dreg Efki Dullur æ mín Mjögjörning. Eg sagði: Já Áta vil eg Drottni mínar Þfirtroðslur, þá ÞÞrigast þu mér þá Þ Misverfnad mínar Syndar, Sela.

Hvab hlýðir nu framur til saharligrar Þfirtroðslar edur
Þdrunar?

Sæ Annar Þartur Þdrunarinnar, og sæ sem mest ríður æ, er Þrvinn æ Christum, þvar um ædur er honblad i Þridiu Greininni.

Seig þu mér þá og so þér, hver að þe Þrvinnar ríetti
Verfnadur og Adferd þí æ einum Angur-sulum
Syndara?

Þegar ein freafallið Syndari grynist að leita Guds Náðar, og komast aftur i sín Skjarnar Sættmæla, þá sín þá eigi strax i sínu Hiarta Kraft þess fullkomna Athvarfs og Þrvinnar Trausts (sem hann leitar til þí Gudi), heldur þíriast Þrvinn þí æ honum með Þvingri og Þorsta, þá er, Estirlaungun estir Christi Ríttlæti.

Hvernig sær þá þá frelara Traust og Þrvinnar
íllar?

Þegar þá bidur og les með Estirlaungan, og þfirt þegar Orð Evangelii, þá loðast þá og ladast til af Þesu Afstendar Tilbodi.

Matth. 11. 28. Komid til mín allir þér sem Erfidid, og Þunga erud Þladur, eg vil Þrdurnæra þu.

Kann þá Sættmæli Skjarnarinnar lista að koma þér til

Huggunar

Haggunar og Ermarstórkingar einaum Syndara?

Jæ, vissulega; Því þar ed Sættmarlin af Guds Alfú stendur orastadur, þa standa og Næddar Dyrnar opnar, fyrir þeim Syndara sem ybrast og leitast Næddar; Jæ, Gud stendur allan Daginn með utbreidda Arma Elskunnar, til að taka æ móti og fadma að sér astur æ níj þa fortöpuðu Sonni, sem tóma þeim astur til Födur, Hwskins. Luc. 15. 20. Es. 65. 1. Rom. 2. 4. Cap. 5. 20. 1. Tim. 2. 4.

Verdur Syndariñ þa endursæddi að níju æ Tíma þann Jörunar, eftir það þan þefi tapað þeirri fyrstu Skjarnar Nædd, sem þan endursæddi?

Jæ, sérhver Umvöndan frá dauðum Verfum og Utvölning að lifa í níjum Lifnadi, er ein níj Fæding. Er Skjarni þa eðl það einasta Mædal Endursæðingarinnar?

Nei, Orðid þesur sama Kraft og Verkan.

1. Pet. 1. 23. So sem þeir, hverier endurbornir eru, eigi af forgeingilegu, heldur af oforgeingilegu Sæði, sem er af Orði Guds lifanda, það æfulega blisjur.

Seig mæi frá hveigis með Lutheri Orðum hvað Skjarni merkir?

Hun merkir það, að sæ hinn gamli Adam, etc.

Hvað er sæ gamli Adam, eður gamli Nædur?

So kallast Þanart þeirrar Syndum, spilltu Nættur, su Uppruna Synd sem í ofs þítt, með sínum sýndamlegum Tilhneigingum og Lustingum, sem víer þofum allt í Arf tekið eftir Adam.

Eph. 4. 22. So Afgleggid í frá yður eftir fyrri Breitni þíni Gamla Mæni.

Hvað æ að gíra við þan gamla Adam?

Þann æ að deyðast og dreglast; Það er, undirbrycklast

Þrycklast med daglegri Yðran; Og æ þad verdum vier minntir med Skjerminni, i hverri þeir yfirlausast Vatninu sem skjirðir eru, edur þeir djöfast i þad, eftir Aldferð þeirrar Firsu Kröfu.

Hvad er þa Döe Madurinn?

Þad sama sem sunja-andlega Art og Nættura; Sinnislag, Upplýsing og Kraftur, sem giefast med Endursæðingunni.

Hvernig æ þessi Döe Madur daglega að frænkoma æ meir og meir; og uppríssa i oss?

Þannveg, að vier, fyrir Endurnýjanina og hennar Kraft, forum daglega varandi þvi Góða, og lætum nu Guds Mind og Christi Sinnislag æ meir og meir bresta, og aukaast i öðru Fræmferði, hvar til vor Skjær skýldar oss; So og einig eigum vier þar við annatir að vera, þa vier sicutum þa vera upp-tefna aftr ur Vatninu, sem skjirðir eru, (þar sem so er farid að skjær eftir Sid hinnar fyrstu Christni) og æ þvi hvers Christins Máns Lífserni, að vera hans dagleg Skjærnað Jökum.

Eph. 4. 23. 24. Endurnijed yður i Anda yðvæs Hugstots, og klæðist þeim Ríka Máli, sem eftir Gudi er staðadur i sáharlegu Ríttklæti og Heilagleika.

Hvar staðsefist framur þessi Sakleiki um Deyðing Adams og Christi nýja Lífsgun i þeim skjærdu Christnu?

St. Paul segir, Rom. 6. 4. Þvi erum vier og einig med honum grestradir fyrir Skjærnina i Daudan, uppað þad, að lifa sem Christur er uppvakið frá Daudum fyrir Dýrd Gæðisins, so skulum vier ganga i einu Nýu Lífserni.

Hvad er skylda þeirra sem halda Børnum aðir Skjær?

1.) Að þeir minnist sjns Skjærnað Sattinnala,

og

og þröðfi sig, hversu þeir hafi hallðid hañ, og einset-
le sner ad lagfæra það, sem i því er æfætt orðid.

2.) Ald þeir biðie hiartanlega fyrir þeim, sem þeir
hallða undir Skíjnn.

3.) Ald þeir sýðañ, eftir því sem Þorf giorist, og
þeir hafa Eini til, hiaspi til ad Barnid uppfoestrist
i Otta Guds. Og þess vegna eiga rietskiæðadir, og
sañ Christnir Menñ þar til ad urðeliast.

Ut af Altarisins Sacramenti.

Er það margt, sem vita skal og athuga um þetta Hei-
laga Sacramenti?

Sierdeillis Fernt, sem er; hvað það er, hver það
æ ad bræfa, til hvers Gagns það er, og hvernig
Maður æ sig til þess verduglega ad bræa.

Hvað er Sacramentum Altarisins, edur su Heilaga
Kvöldmæltid?

Sañarlegt Holld og Blood, vors Herra Jesu
Christi, undir Braudi og Bini, iñsett af Christo
sialfum til þess, ad Christnir Menñ skýlðu eta og
reka það.

Hvar af veiststu þetta?

Uf Innsætningar Ordunnar, sem lesa mæ hia
Matthæum, Marcum, Lucam og St. Paulum,
og hlioda soleidis: **WORD HERA JESUS**
CHRISTUS, og so framv.

Hver þesur iñsett þa heilagu Kvöldmæltid?

Vor Herra Jesus Christur, æ hvers Sañlei-
fa og Almætti vor Træ æ i þessum Leindarðoomi
ad grundvælast.

† Hverær iñsetti hañ þana?

A þeirri

U þeirri Naatt sem hann var forcaðinn til Dauda ;
 og þar fyrir kallast hun su Heilaga Kvöldmæltíð.
 † Hlidi: nokkud æ ad vita þessa Eijmans Kringumstæðu ?
 Já ; Þvi þar af síðum vier vors Jesu Elsturisk-
 ka Umhyggju fyrir oss , ad þu hann vissi sinn Daud-
 ans Angist væri strax fyrir Hendi ; var honum me-
 ir hugad um oss enu síðalfann sig.

Hvernig iðsetti hann þetta heilaga Sacramentum ?

Med sierdeillis Ordum og Aldferd , bædi þa hann
 utbeildi Braudid og Bijnid.

Hvad giordi hann og sagði , þa hann utbeildi Braudid , edr
 þan sírra Part þessa Sacramentis ?

Hann toók Braudid, giordi Þackir, braut þad, etc.

Hvad giordi hann og sagði , þa hann utbeildi Bijnid, edur
 þan seiða Slut Sacramentisins ?

Hann toók Kaleikinn, edur Biskarinn, med Bijnini ,
 og sagði: Dreckid allir hier af, þetta er, etc.

Til hvers skólda oss þessi Ord og Verk ?

Til ad trúa Ordunum , og giora estir þeim.

Hvad margslags Slutir eru þad þa , sem vier truum ad
 sien i Sacramentinni ?

Evensslags , adrir Jardnesskir , sýnilegir ; Og ad-
 rir Himnesskir , ósýnilegir.

Hverier eru þeir Jardnessku Slutir ?

Saňarlegt og naatturlegt Braud og Bijn.

Hverier eru þeir Himnessku Slutir ?

Jesu Christi saňarlegur Lífarni og Blood ; sam-
 einad vid Braud og Bijn.

Gietur þu sied og fornumid þad ?

Nei , hverki sie eg nie verð var vid annat enn Br-
 aud og Bijn.

Erwir þu þá, að þar meðtakist eigi nokkud meir?
 Eg trúi, að eg ásamt Braudinu, meðtaki sann-
 arlegann Lífkama Christi, og ásamt með Víninu
 Christi sannarlegt Blood.

Það kemur þér til að trúa því?

Þessi Ord Christi: Takid og etid, það er mín
 Lífkami. Ítem; Drekid, það er mitt Blood.

† A þetta so að stiliast, að Braud og Vín umbreittist
 með Blessaninu i Christi Hóld og Blood?

Eingánveiginn; Braud og Vín heildir síni Mættu-
 ru samt, og eru það þau voru fyrir, því eftir Bless-
 anina kallar Paulus það en þá Braud, og Reyn-
 slan sýnir, að það gietur frónad, so sem aðad sama
 slags, með því Sameiningin millum þess Gardne-
 ska og Himneska varir eigi leingur, en að meðan Sa-
 cramentid verður utdeilt og medtekid, og má því að-
 dellis einga Híatru þafa að Leifum þeim sem af því
 eftir verða.

† Eiga þa Ordin so að stiliast, að það brotna Braud og
 uthelta Vín síe einasta Merking og Míni Leika Christi
 íramda Lífkama, og uthelta Bloods?

Nei, sú Meining fullnægir eigi heildur Frelsarans
 Ordum, sem eigi segja; það M Erkir, heildur; það
 ER mín Lífkami, etc.

Hvernig er það þá Christi Lífkami og Blood?

Það eiginlega Mæta til þess, má hverki nie Eftir
 þor höldlig Skinsmi rañsafa; en eftir því sem mer-
 fia og aðlífta er af Ritningariñar Ordum, seigium
 vier; Braud og Vín i Altarisins Sacramenti er
 Christi Lífkami og Blood, fyrir eina dulda, en þó
 sama

sanna og algjörða Sameining, Samteinging edur Samneiti.

Hvar med stadfestum vier þessa Þarðoom?

Med St. Pauls Orðum, 1. Cor. 10. 16. Saa blessaði Kaleitur hvern vier blessum; er hann eðli Sameining Christi Bloods? og Braudid hvert vier brúðum, er það eigi Sameining Christi Blama?

† Verð þa Hóld og Blood Jesu Christi að Fæða fyrir Líkamann?

Nei, Altarisins Sacramenti er eigi insett til Viðhallds Líkamanum; heldur, so sem Braud og Vijn hressa og styrkja Líkamann í kröftugasta Mætti, so er og Christi Líkami og Blood Fæða Sælarinnar, er hressa hana og styrkja til þess andlega Líffins.

Handa hverjum er sú Heilaga Kvöldmæltíð insett?

Handa sánn Christnum Mönnum, sem eru kominir so til Bits og Ara, að þeir geta prófað sig skaða; en ei handa Bitlausu Fólki, eðr ómíndugum Börnum.

Eru þeir þa allir, sem hafa Bit og Rænu, hæfir til að nióta þeirrar Heilögu Kvöldmæltíðar?

Nei, eftir Christi Insetningu hæfir eingum að eta af þessu Braudi og drekka af þessum Kaleit, nema hans eigin Þarðveinum, það er, þeim sem yðrast, trúa á hann, og breita eftir honum. En eingvænvergið eru þeir, sem ganga eins og hans Kross Dvínir, þar til hæfir.

1. Cor. 10. 21. Ei Kallid þier í seð Drukid Kaleit Drottins og Dískaða Kaleit, þier gi- etid og Eðli í seð, hluttalarar orðid Matborðs Drottins og Matborðs Dískaðsins.

Þesur þa sá Ogudlegi eingann Rielt til Altarisins Sacramentis edur Sagn af því?

Nei, öldungis ekki, so leingi hañ heldur æfram i sijn
nu Zdrunarleysi, og tekur ei Siñskifti: þvi so sem
sai, sem er naattuglega dauður, kan ekki ad eta naattur-
lega Fædu; so kan og eigi þeim, sem er andlega dauður,
ur, þader, Zdrunarlaus, (hver ed kallast lifandi
dauður) ad verda til Mota su Fæda, sem er andleg,
þvi það verður ad vera andlegt Líf, sem med and-
legri Fædu skal styrkiast.

† En kanna ekki þeir Ogudlegu ad uppefasi og verda
skorri af því þeir sa Sacramentid, so ad þess vegna
eigi ad medtaka þa þar til?

Nei, því Sacramentum Altarisins er eitt Stad-
festingar Sacrament; Þar fyrir eiga þeir fyrir
Nad Guds ad vera aður bróttur ad umvenda siet
af Hiarta, aðars verda þeir verri og eigi betri þar
af, því Nadar Medolín gagna eigi þo þau sietu br-
vofud, heldur gagna þau fyrir það þa þau eru verd-
uglega brvofud, og estir riettri Reglu.

1. Cor. 11. 17. Þier komid eigi til samans med betri
Viisu, heldur med verri Viisu. Og 30. W. Þvri
Þad eru so margir Sjúfir og veikir þdar æ milli, og
þeir margir sem sofaðir eru.

Þvi ganga þa margir til Guds Vords sem ekki ottast
Gud?

Alf því þeir aðadhvert eigi þekia Guds Villia, og
þess vegna ætla þeir ad leita siet Huggunar med
Sacramentinu; En þo rænglega, meinandi ad
Madur muni vera forliktur við Gud (ef hañ er til
Sacramentis), en þo hañ siet Gud s Dvin i Hiar-
tarnu og giori einasta Stundar Frid við hañ urvor-
tis um nofra Daga, liggiandi i synum fyrri Syn-
num

dum þar ær eftir þa Færi fellur. Ellegar þeir, gænga til Guds Bords af því þeir skastast sinn ad forsooma það, frammar en adrir þeirra Naabmar giora.

† Þvi er þeim þa leift ad gænga til Guds Bords, sem ekki ottast Gud?

Ad því ad Madur gietur eigi sied in i Hiartad ær þeim, og af Kiærleifa væntir, ad þeir muni lagfæraast, eins og þeir losa þa munlega ad verda skuli.

† Nu þótti Madur kúni ekki uti ad losa Hærsnara frá Sacramentinu, þa hæfði þó, ad þeir skyldu utilþiast frá Heilagra Samneiti, sem aðaðhyert eru miog sáfróodir, edur lifa i opiberum höfðum Verlam.

Satt er það, þegar þeirra Blindni og Færæði, Þjæðrepstapur og Jdrunarleysi er med vissum Rökum auglioost orðid, þa eiga þeir og so ad utilþiast og af-sniðast, sem for-rotnadir Limir, so ad eigi verði Helgidoom fyrir Hunda Fastad.

Matth. 18. 15. 18. En ef Broodur þinn bristur við þig, far þu, og straffa hann ær millum þija og hans eins samans, ef hann heyrir þig, þa hefur þu þinn Broodur unid. En ef hann heyrir þig eigi, þa tak Eftir edur Tvo til þija, so ad hann Eftir edur Þriggia Þotta standi og Wælesni; en ef hann heyrir eigi þeim, þa seig það Samfunduði. En ef hann heyrir eigi Samfunduði, þa skaltu hann sem anög Hædingia og Ulfheimtumañ. Saklega segir eg þu: hvad þu hefst þier bindid ær Jorðu, skal ær Himnum bindid vera, og hvad þu hefst þier leysid ær Jorðu, skal leyst vera ær Himni.

† Þvi kallast þetta Sacramenti Communio, edr Samneiti, og þeir sem það medtala, Communicantes. (Sam-neptendur)?

Það merkir bæði þa Sameining, sem þeir Tveiddu hafa med Christo, þeirra Hofdi, og so það

Þroddurlega Ríærleifans Samneyti, er þeir, so sent
 eins Lískama Límir; hafa inþyrdís sín ær milli, hv-
 ert ed þeir einig-jætta og stadfesta, med þvi ad þeir
 æsamt hver med odrum bróka Sacramentid, og
 gíefa sig ei ær Naudsynia allra síðst af Dramb-
 Jemi burt frá þessu opiðbera og sameiginlega Sam-
 neiti Sacramentisins, til þess heimuglegrar Medtek-
 ningar.

Joh. 6. 56. Hver hafi etur mitt Hólb og drekkt mitt
 Blood, sá Blífsur Í Mier og Eð Í Hónum.

1. Cor. 10. 17. Þad er Eitt Bðaud, so erum vier
 margir Einn Lískami, med þvi ad vier verðum Allir
 eins Brauds Hent-takarar.

Hvad stóðar of þannig ad hafa elid og druckid?

Þad utvíssa mter þessi Orðin; Sem fyrir yður
 gefst, og s. fr. Les Fræðin.

Þess þa sá Ervadi eðli Syndanna Fyrirgíefning, Lífsid
 og Sæluhiælpina ædi en hafi geingur til Guðs Hóds?

Jm, en i þvi Heilaga Sacramenti gíefft honum
 Þad med obrigðanlegum Þanti þar uppæa, sem er
 sá Lískami og Blood, fyrir hvert Syndin er for-
 líkud, einnig Líf og Sæluhiælp utvegud; þvi seg-
 ir Christ: Þad Er Míh Lískami, Sem fyrir Yðr
 Verður Gíefinn; Item: Þad Er Mítt Blood,
 Sem Uchellist fyrir Yður, Til Syndanna Fyrir-
 gíefningar.

† Hvað fyrir Líf og Sæluhiælp odlast þeir Ervadu i
 Sacramentina?

Ei allena Fullvissu um þad enlífa Líf, heildur og
 Proftuga Efling þess andlega Lífs, sem byriadist i
 þess i Endurfæðingunni, til enn þa stærri Ervar,
 Þess

Bonar, Ríærléika, Þolinmæði, Audmjúkar, Bænar, og allra Uvarta Andans af Jesu Fyllingu.

Joh. 6. 54. 55. 56. Hver þan etur mitt Hold og dregi mitt Blood, saa Hefur Elíft Elí, og eg mun uppveia hann æ essla Deigi. Þvi mitt Hold er sön Bada, og mitt Blood er sakur Dryckur. Hver þan etur mitt Hold og dregi mitt Blood, saa blífur i mæ og Eg i honum.

Hvernig kan lífjamleg Berging ad framkvæma so mikla Pluti?

Berging Brauds og Bins frakvæmir þad aungvanni mæta, og so fr.

Þvad er þad þa sem allra mest ærtíður við Brælu þess arar Heilögu Kvöldmæltíðar?

Þad er (sem Lutherus riðtilega segir), Ervinn æ þessum Ordum: **SVRir ÞU**, edur ad ein sanþrændi Sæl með Estrelaungunarsömu Ertronar Trausti, tekur ad sîr og tiléinkar sîr sîrdeilis Christi Fullnægiu Giord.

Til hvers skal ein Christi Madur sîrdeilis bræfa þessa Kvöldmæltíð, edur i hverri Reining?

Christur segir: Luc. 22. 19. Svörð þetta i mîna Mjæing. Og St. Paulus 1. Cor. 11. 26. So oft sem þîr bergid af þessu Brædi, og dregid af þessum Kælk, skulud þîr Kungiora Dæda Drottins þar til þan liem.

† Þvad er þad ad mîkast Christi, og kungiora þans Dæda?

Þad er, með Gudræflegri Kostgæfni ad þfírvæga alla Christi Þicæning, Krossfesting, Dæda, og þad sem þar ad hniygur; Ad ællísta þad, sem þad einasta fullkomna Forlífunar Offur fyrir sînar Syndir, og storkia sîg þar við krostuglega i Ervni; Ad þfírvæga so i sînu Hiarta þann omælsanlega Je-

fu Christi Kíarleika, i því, að hann leid þvílíkar
Kvalir vegna vor, að Söllum upptendrist með
brennandi Kíarleika til hans afstúð og móti, innvi-
liga sagni og gleðie sig i sínum Frelsara, hiartánle-
ga þakki honum, lofi, þrifi og vegsami hann, somu-
leidis, fyrir hans Lífama og Blóðs lífsgandi Kr-
afti, auðsyni i Verki og Samleika, að hiet þóki nokk-
ud til alls þessa koma, af Þaklætis fullu Hiarta og
Sölu, með niðri og alvarlegri Kostglæfni til hei-
lags Framferdis, og, estir Dæmi þess Krossfesta,
því siðsfoðlingri Þolinnumæði i Þjáningunum.

Því eigum vier að þeinkia um hans Dáða og hann að
fúðgiora?

So vier lærum að trúa, að eingið Skiepna kúni
að hafa Fullnægiu giórdt fyrir vorar Syndir, ut-
ann alleina Christur, samur Gud og Maður, og
að vier lærum að skelfast af vorum Syndum, og
athugum hvað stórar þær eru; og að vier skulum
gleðia og hugga oss alleina i honum, og við hann,
og verða so Sölu-hoolpni fyrir þessa somu Trú.

Hvað oft skal Maðr ganga til Drottins Kvöldmælti-
tíðar?

Ufi þad hefur Christur eingann vissan Tíma sett,
so þad stendur i Sölsfræði þeirra Tróudu, að hitta
æ þæ ríettu Tíð; En að þad eigi oft að skie, er auð-
ræðid af þeim Ordum, 1. Cor. 11. 16. SO Ogi-
sem þier etid af þessu Braudi, etc.

Þvad æ að æminna og upphætta þóern Christiá til að
medtaka oft Kvöldmæltíðar Sacramentid?

Af Guds Alfú æ Maðinn til þess að kníja, bæði
Chri.

Christi Befalning, og líjka hanss Sjálfheit; Þar nærst, af Mánsins Alfú, skal Mánninn þar til koma hans eiginna Nýð sem að honum liggur, vegna hverrar söddanna Tilbód, Tilladan og Lofan skiedur.

Hvad er Máður að gjöratil, þa þáð kán eigi að fíka til söddanna Nýðar, eilegar, nokkurs Hmugurs og Þorsta?

Hönum verður ekki lagt betra Máð, en hann þrosfi sjálfum sig, og gjæti að, hvert hann hafi eigi en nu Hóld og Blood, og trúi þó Ritningunni, hvad hun seigir þar um, Gal. 5. 17. Rom. 8. 8.

† En ef ein Christinn Máð þá so staddar, að hann seingi eigi með tekið þad Heilaga Sacramentum, so sem álangtri Reisu, eð i Landi nokkra meðal Heiðingla?

Þegar söddann Máðsýn fellur uppá, kán Máður að hafa sama Stírk og Kræft af þeirri andlegri Máutn og Dryckian, sem skiedr með Ruðni Tróvarinnar. Tró þu, segier Augustinus, so hefr þu etid.

† Er það þa annars Sýnd að hallda sér leingi frá því Heilaga Kvöldmæltiðdar Sacramenti, þegar það kán að fæst?

Jaa, hellst þegar það skiedr af því, að Máðinn er forokrud, edur af Andvaraleysi, Forsömmun, andlega Drambi, edur þess Hættar, þa er það ein af þeim stærstu Sýndum og Þöcklæti við þann mikla Hófund og ástíððlega Frelsara, sem sáutþriðilega og goodfúslega seigier; Siðrið það i Mijna Míning.

En gilldir það þa eins, hvornig það skiedur, þegar það skiedur oft og oftir því sem Vani er til?

Nei; því so sem það er illa gjörðt, að hallda sig þar með Jafnadi frá; So er það langtum verra, að

goanga til þess Overdugur og Otitreiddur, siet til þess stærri Fordæmingar. 2. Cor. 11. 27. 29.

Þvad skal Madur þa gæra, so ad han kufi ad umfya
foddan Ofarir?

Þa Madr þess first hiartanlega bedid um Heilags Anda Adstod til so heilags og haaleits Verks, æ Madr, adr en han geingur til Altaris, nækvæmlega og alvarlega ad proofa siaklfan sig, eftir St. Paals Ordum. 1. Cor. 11. 28. Hver Madr þess Sjæls, og tti so af þessu Brandi, og drecti so af þessum Kalki.

Hvern er hier sagt ad Madur eigi ad proofa?

Ecki adra Menn, hældur siaklfann sig.

Þvad er ad proofa siaklfan sig?

Þader ad taka sjina Þænka fræ ollum anarligum Umhugsunum, til þess i Kirrdog Spekt, med Bæn og Þirvegum, ad goanga riett in i sitt eigid Hiarta; Nækvæmlega, og so sem fyrir Guds Augliti, ad ransaka hvernig stendst æ fyrir Saalu sihi, og hvernig haattad sie ollu sjinu Eiferni og Christindoomi, inuortis og utuortis, alleina eftir Guds Ordi, Logmaalinu og Evangelio. I þessari Proofan siaklfis sjins æ Madur vel ad taka siet vara fyrir þeirri foiksamlegu Elsku til siaklfis sjins, sem auðvællilega, æn vissra Rakka, hneigist til ad dæma, ad noog lijdi sihi Saalu vel; Þar æ moot eiga þær freistudu og aingraudu Saalir eins vel ad taka siet Vara fyrir oku oporfu Angistar Bissi, sem æ aungvum Fæti stendur; Þvi Holldid gietur med Bantræ, allt eins komid sijnum Brogdum vid i þvi, sem i Andvaraþessinu. 1. Cor. 3. 18. Psal. 139. 23. 24.

Hver

Hverja hluti af einu Máður sérdeilis að prófa?

Þessa Þrjá Hluti: Angur og Trega fyrir Söndirnar, Trúna af Jesum Christum, og þann nýja Afsetning edur Aform til þess Góða.

† Hvernig prófar Máður sitt Angur og Trega?

1.) A Máður að prófa sig eftir þeim Þrjú Guds Bodoðum í þeirra andlegum Skilningi, hvert hann þekki réttilega Uppruna Syndina, ásamt sínum gíranlegum Syndum, og hverfu viðblóðslegar þær síu? 2.) A Máður að ransaka alla sína Christiðoom; Hvernig hans Trú sé hættad, hvað hann hafi gírdi og ogírdi látið, í sínum Þaunkum og Gyndum, til Orða og Verka, í Skuldur sinni við Gud, síðan sig og Náunga, í sínum Bænum og Yfirvegan Guds Orða. Hann skal ransaka sína Arðfni og Kostgæfni, hverfu hann hefur stadið sig í því daglega Stríði, vildi þa andlegu Dömi, einu þum við þær Syndir, sem Nátturán, Banián, Lífs-ernislagid edr Hentugleiki plagu mest að locka oss til. Hann skal ransaka sína Framfar, hvert honum fer fram edur astur í því Góða. 3.) A Máður að þeinkia um, hvert hann innilega seili sér og skamist sín, fyrir sínar Avirdingar, sem hann finnur sig í, að moosti Gudi, sem so er goodur, og veit þar vissulega en fleiri en vier verdum varir við síðan.

4.) Skal Máður hiartanlega prófa, hvert hann batar allar Syndir? Er vingiarnlega forliktur við sín Náunga? Og hvert hann hagar sér so að öllu við hann, sem hann er skuldugur til.

† Hvernig að Máður að prófa sína Trú?

Maðr

Madur skal gjæta að, hvert hann hefur Þeckingu að Guði, so sem hann þarf með, og að hanss Veru, Bilia og Belgjörningum, sierdeilis að Christo, og Endurlausninni fyrir hann; Item, þeirri Heilögu Krolldmæltíð? Hvert hann hafi giesið Heilögum Anda Róm, so þessi Þecking sie eigi alleina í Heil- anum, heldur og lifa lifandi og krostug í Hiartanu? Hvert Madur er so samfærdur af Guði, að hann samþykkir Guðs Orð? Hvert hann hefur sannar- legt Hwngur og Laungun eftir Guðs Næð í Chri- sto, og hiartanlegt Trwartraust til þeirrar Fullnæg- ni, sem Christur gjörði fyrir oss? Hvert hann leitast þá allrar sínar Salsuhjálpar, alleina í Jesu Chri- sti Bloodi? Hvert Trwinn þannig er eigi dauð, fólft og sjaalssmjúðub Trw, heldur sonn og lifandi, sem umbreytir Hiartanu?

2. Cor. 13. 5. Mönid þú sjaalsir hvert þú erud í Trwāi. Reynid þú sjaalsir, eða þekki þú ekki sjaalsa þú, það Jesus Christus er í þú? Nema það sie, að þú séud Öduganlegur.

† En ef Madur fær eigi fyrir andlegri Sorg og hordum Treistingum fundid og orðid aðstönia um sína Trw; Hvað skal þá tilgjöra?

Þá skal Madur leita eftir Trwariðar obrigðanleg- um Rieñiteiknum, heðar Aberti og Berkan, sem vitna lifa um heðar Samleika, að hun sie þar viðst.

† Hvilið er þessi Abertur og Berkan?
Sæ viðfasti og obrigðanlegasti Abertur Trwar- innar er hiartanlegt Hatur og Bidbioður að öllum Syndum, sierdeilis sínum eigin vöndum Tilhneig-
ing-

ingum, so og Flærdarlaus Elfa til Guds og Mæ-
ungans, allrahellst til Guds Barna.

† Hvernig ær Madur ad proösa síu nýja Afsetning?

Madur skal ransaka: 1.) Hvert hann hefur
alvarlegann, enn eigi hvífulann Afsetning, ad vil-
ja vardveita Tröna og goöda Samvitsku; Og ad
vilja, ei alleina yfirgíefa allar mootþroanlegar
Synðir, Helldur og meir og meir ad hreinsa sig af
öllum Synðum síns Fæðrædis, og þeim, sem hann
af Afstríðu og Breiðleika sínum hefur ratad í? Hann
skal Skal sírdeilis proösa, hvert hann vill med stórrí-
Bandlæting vaka og stríða, mooti sínum Hofud
Dvin, það er Synðum þeim, sem hann veit sig mest
í solginn, og sír fíerastar; Já, hvert hann vill ford-
ast allt Tækifæri til Synðarinnar, illann Selskap,
og allt það sem hefur illt Alit? 2.) Hvert Madur
vill vera enn þa trúfastari og alvarlegri í Elfskunn
til Guds og Mæungans og í því ad taka Bara ær
síðalsum sír i sinni sírdeilis Kallan, og öllu því
hans Christinnðoomi víðvíkjur? 3.) Hvert
Madur í Krafti Christi hefur feingid stadfastlegan
Afsetning ad standa í þessu stöðugur allt til Enda,
hvöð sem hann ætti þess vegna ad líða, og þó það
væri Daudinn?

Hvers vegna ær madur ad proösa sig, og taka sig í Valt
sá nælbæmlega, þa hann bræfar þetta Sacrament?

Því þess Misbröfkan med Overdugleika, orðsakar þann eylijsa Dauda, í stáðinn þess eylijsa Lífs og
Sæluhlíðilpar. 1. Cor. 11. 29. Því ad hver hann et
og dregi Overdugt, sár et; og dregi síðalsum sír Döom/
med

med þvi hafi gjörði ekki Greinarmun að Drottins Lífama.
Er noður Maður verdugur að medtaka þessa Himnestu
Mæltíð ?

Es Verdugleikinn væri innifalinn í fullkomnu
Sakleysis Standi, edur fyllði hann vera af sjaals-
um oss til, þá fundist einginn í þessu Lífi verdugur
þar til ; Enn nu eru (so sem Guds Orð seigia) þeir
verdugir og hæfir þar til, sem með einu ríetti audmis-
uðu Diarta (sem leangar þar eftir, og er ybrandi,
Hreimskilid, og Alvörugiesid), leita Náðar alleina
syrir Tröna að Jesum Christum, að allrar sinn-
ar Forþienustu. Þvi er ráðlegt Ungurfullum og
freistudum Sælum, snerl til Trövarstörkingar, að
bræka þetta Sacrament þá hið allra fyrsta, þeg-
ar þær í andlegu Bolæði finna sig sjálfar þar til
allra overdugastar. Matth. 9. 12. 13.

Hvernig verði þá þetta Sacrament verduglega meðtelid?
Ald fasta og sig lífjámlega þar til að bræka er að sönu
good ytri Sidsemi. etc. les Fræð.

Er það endilega nauðsynlegt að tilreida sig með Kæstu ?

Ecki hefur Gud skipað það, og ekki er noður Sk-
uldbundinn til þess sem það. Kann eigi að þola, enn
það er ein falleg utvortis Sidsemi, og þienar hias
nockrum til þess meiri Gudræfnis Upporvunar.

Hver að vera Hegdan eins Christins Máns í og við
Lýðun þessa H. Sacramentis ?

Maður skal, með audmiuðri Lotning, setja sér syr-
ir Sioonir Heilagleika þess mikla Guds, og hafs
smælanlega Elsku til Mannkinnis ; hafi að við-
urðenna sinn Overdugleika, sinna öllu Sinni og
Hugs

Hugferdi frá Jarðnestum hlutum, upplýsta síni Sölu til Guds, yfirvega Christi Þínu og Dauda, og þá Fridþægning sem hann giordi þar með, laata sig længa estir nækvæmri Sameiningu við hann, og medtaka so Sacramentid i Bæn og Trú, með Bludmykt, Fegnudi og Þackfargiord.

Hvernig æ ein Christin Madur ad haga sier estir það hafi þesur medretid þessa Heilögu Skooldmæltid?

Hann skal eigi alleina einn edur fara Daga, heldur sýfældt, innifega, og nækvæmlega halda sier til sjins Sölar Bróðguma, þacka honum og vegsama hann af öllu Megni, fyrir þessa stóoru Næð, sem hann þesur honum veitta, og taka Þara æ þeirri sömu, ad hann falli eigi ur henni, uppörva siðalsfann sig i Trónni, Boninni og Kærleifanum, forakta Beröldina, laata sig æ meir og meir længa estir sjinum Jesu, kunnigora hanns Dauda með Ordum og Berkum, deyða og drepa Syndina i Krafti hanns Dauda, þieppast estir ad laata sier framfara i þvi Gooda, þvi frammar sem það þesur verid forsoomad, filgia Jesu fróslega efter æ þeim þraungva Beiginum, og audsina sig so i daglegri Endurnijan allt til Hfiloka, ad vera ein lifandi Lint æ Jesu Lífama .2. Cor. 5. 15. 1. Pet. 3. 24. Gal. 2. 20.

Kæ su Mæhestia ad vera viss um, ad þega Söluþialp, lega, sem so tróir og lifir i Samfelagi með Jesu?

Jaa, sæ Madur er vissulega Guds Barn og
Erfinji Himnaríkis.

* * * * *

* * * * *

Eine

Eins Riets Ervads Christins Manns
MORGUN BÆN.

Du eplijfi og almættugi Gud, miðfunsami, elskulegi, himneski Fadir! Eg þrýfa þig á þessari Morgun. Stundu af lístu Sál og Anda fyrir þad, að þu í Dyrkrum þessrararum lidinnar Náttur hefur verið Sool og Stíollur yfir mæ, og fyrir allri Hættu og Skada frá Sölu minni og Lífama. Vætt mig nu fráíveigis á þessum Deigi og alla Líma sína þína Góðurlega Blessan, Híalp og Aldstod, á öllum mínum Begun, og í öllum mínum Arhofnum! Frelsa þu mínna ámu Sál frá Freistingu, Lífama minn frá Sívæðdomi, Auga mitt frá Graati og minn Foot frá Hrofuninni. Enn sökum þess, að Syndinn er þad versta, þa veit mæ Skýl, O Gud! umfram alla Hluti að standa henni á mooti fyrir Kræft Ervarðinnar; Vætt þína Góð vera yfir mæ, þinn Anda í mæ, og þinn Frid allt í frýngum mig. Vættu mig ecki lífa síalsum mæ, heldur í Guds Sonar Erv, so að eg í öllum mínum Þaunkum, Ordum og Verfum kunni að þocknast þær, og meigi í allskonar tilfallandi Næð sína Arðvarf hía þær með mínum Bænum. O þu hærkærri æstrodlegi Fadir! fyrir gífsdu mæ af Náð þinni, fyrir Sakir Jesu Christi, allt hvað eg hefi hingað til gíorðt þær á mooti, og gíef mæ fráíveigis Náð til að þetta mitt syndsamlegt Lífarni, með sannri Endurnýngun, efr þinni Mínd, so að míns Jesu hoogvera, audmi-
wla

rofa, elstulega og hreina Lunderni meigi ætíð meir og meir síst i allri minni Umgeingni. O Himneski Fadir! Bidhaltu þínum-truada Sofnudi hier á Jorduní, og laattu hann fara dagvaxandi fyrir Afrhvarf þeirra Syndugu. Blessa þu Konungiñ og hans Hvos. Veittu Styrk til Efinger almenilegum Gagnseindum, gíör Jordina aavaptarsama, vardveittu oss frá Land-Plægum, gíördu vel við miina Bini og Ettingia, veittu Forsorgun þeim Faatæku, hugvaladu öllum Angreadam og Sorgbitnum, sierdeilis þeim sem liggia fyrir Daudanum, og að síðurstu bró mig sístsán á sierhverium Deigi undir Sálhlaalplegan Afgang, og Dýrdarfulla Upprisu. Amen.

KVÆDD BREN.

Du himneski Fadir! á þessari Kvöld-Stundu beigi eg astur miin Knie fyrir þínum allra heilagasta Augliti, og með Þacklæti endurminnist þeirrar miklu Næðar og margföldu Belgjörninga s.m. eg aan allrar miinar Forþienustu hefi öðlast af þier á þessum Deigi. O Drottinn! Hvað er Madurinn þess, að þu minnist hanns? Og hvað er sierdeilis eg overdugur Syndari, að þu seleidis daglega hellir yfir mig þínum Belgjörningum! Eg er sannfærdur um það i miinu Hiarta, að ef þu villdir hondla við mig eftir miinum Syndum og betala mier eftir miinum Misgjördum, þá kyni eg ecki añars að vanta, en að utkastast frá þínum Augliti þau þistu Myrkur og eyllisa Noott þeirra For-

Dæmdu : Jaa , ef þu villdir einasta tilreiðna mæ-
 ðundir þessa umliðna Dags, i Þaunfum, Orðum
 og Berfum móoti þíer, mæi siðalsum, og minnum
 Næmunga, þa kynni eg eðfi að svara þíer einu Orði
 til Þusund. Hafi eg i Dag feliast fræa móotvelliug-
 um Illgyrnis Synðum og Andvaraleyfi, þa tilreið-
 na eg það eingönnveigið minni forðiarfadri Næat-
 turu, heildur alleina þinni Næid sem mig ríptar og
 varðveitir. Af þeirri somu þinni D: forskuldadri
 Gæðskunnar Uppsprettu hafi eg og so i Dag upp-
 auðid otelíanliga lífjamlega Belgjörninga, sierdellis
 Heilsu, Frid, naudsýnilegt Upphellið, og Trælsun
 fræa mörgunum Oluckulegum Elisum, sem margum
 kann að hafa hendu þenna Dagi Heiminum, og
 mig hefði lífka eins gíetad fyrir hitt, ef þíin Fodur-
 leg Tilfioón hefði eðfi verið yfir mæi, og afstíjrt frá
 mæi öllu Bondu. Nu, minn Gud! eg hafi reynt þíina
 Tröfæsti i Þusundsaðdönn Næata, og þvi skalt þu
 alleina vera framveigis Athværf, Viarg og fasta
 Slót míns Hiarta. Varðveiltu mig nu, O Gud!
 að þessari Móottu fræa öllum Hæðka og Skada bæði
 til Lífs og Sælar. Látt mig hvílast undir Skugga
 þinna Bængia til Hressingar mínum Lífkáma, og
 veð mig upp ástur að Morgun heilann og hraustan
 til minnar Þjóðustu. O Gud! hvert heildur Eg
 séf edur vafi, jaa, hvert eg lífi eða dey, þaa látt mig ve-
 ra þíinn, og hallda mæi æfinlega fast við þig með Ef-
 tirlaungun mínar Sælar. Þu ert mæi betri enn
 allir Hlutir, og nær eg hafi þig að eins, þaa heyrði eg
 hverti

hverki um Himin né Jörd, og þó mitt Líf og Sál
 varmegnið, þá ertu alltið mitt Hiartans Traust
 og Slutskifti æfinsliga. **O Drottinn!** Láttu þvi allð-
 reigi þína Náðar Sól undirganga yfir míc!
 Láttu hana ætíð upplýsa mitt mikva-Hiarta, ver-
 ma mitt Jó-kallða Hiarta, mykja mitt harða-Hiár-
 ta, og uppvækja mitt trega-Hiarta. **O Sætasti JEsu!**
 Láttu þu mig Dásáttanlega vera þér innlífsaðan
 fyrir eina lífandi Trú, og af þínum Krossi odlast
 Kraft til að þreingja míc í gíegnum þann þraung-
 va Bóg og það miosa Þort. Nu, mín Gud! ég
 vona að þú, yfirgeifdu mig ekki, né heldur nokkurn
 af mínum að þessari Móttu. Láttu alldreigi þíns
 Orðs Líofsastíaka burt flýtiast frá oss. Halltu
 Yfirvaldinu við Makt, því þu hefur það síðast til-
 fíckað, so að véc meigum lífa roolega undir því í
 þínum Otta. Aftítt náðarsamlega frá þessu Lán-
 di Stríði, Drepsoott, Hwongri, Dírthíð, og oll-
 um velforþientum Plágum. Snu þínni Blessan
 til vor alla vora Lífsdaga. Að síðurstu láttu oss fá
 farsælann Danda, og eftir Daudann eyllísa Rós
 og Hvíld í Fadinni Abrahams. Amen.

VENN FRIÐUR PA SEM

Ganga til Heilags Sacramentis.

VENN FRIÐUR FRIÐUR

Skriftast.

Sáum syndug Máneffia, Éiennu í Dag
 minn Drottinn fyrir þitt Náðar Auglit,
 hláðinn með stórum Syndum, sem yfir-

gaanga mitt Hofud. Eg jarta að eg hefi syndgæði
 Himininn og fyrir þér. Eg er sá starvillti Sæu-
 ur, Þjendi Þeningur og Tapadur Sonur, sem rot-
 soað hefi þeirri goðu Ársleypdinni. Eg skelf og
 týtta, eg hræðist þín Dómi, eg ottast Straff Syn-
 danna sem er eyðileg Dæði, eg kvíðist fyrir því að deyja,
 enn eg skámaðst mín þó að lifa. Hvað skal eg tilgí-
 era? Eg flíj til þínu Drottinn minn og Gud minn!
 Áður enn Dóminn þín hafi mig fellur, því þú rekur
 auguðann frá þér er til þín Kiemur: Þú hefur sett
 Þúran þeim Synðugu, og hefur sendt þína Þien-
 ara að boda öllum Samnydrandi Synðanna For-
 gíefning; því að forma eg nú með þinni Náð, að
 skristast og jarta minnar Synðir fyrir þínum Þien-
 ara. Drottinn Gud minn, uppvef mitt Hiarta til
 sannrar Þrunar. Þú ælístur einasta Hiartans
 Þanka; Gíef mér ádmíndu Hiarta í Gættun-
 unni, stöðfasta Trú í Aðhefslu heilagrar Ámining-
 ar og Áflausnar, aðgættu Hiarta í Eftirtekt og Á-
 dættinum framvegis. O Jesu! gíef að þessi Dagur
 sé einn Þrunar Dagur og Lífensins Þrunar
 Dagur, Já, ein heilagur Dagur. Gíef þú Syn-
 ir minnar dættar í Háttinn Þíni þíns Heilaga
 Blóðs, hvortu eg og fullkomlega trú. So gíef eg
 og sel mig og mitt þetta Áform þér, minn Jesu! til
 Sálubíalplegra Áráða og æðilegustu Endalæti-
 ar, í þínu Námi og Náðar Trausti, A M E N.

BEENEFTEr ÁFLAUSNINGA.

Pættir gíori eg þér mín Himneski Hiartans Gæð-
 ir, fyrir þá Náð er þú mér í Námi míns Laus-

nara Jesu Christu hefur nú að þessari Stundu veitt,
þar þu hefur leyst Siotur minna Synda, og Fagad
mijn Synda. Sætt, huggað og glætt mitt Hiarta
med heilagri Aflausn og Bóðan Syndanna Fyrir-
giefningar, fyrir Mun þjns Þienara. Drottinn
minn! gief þu mjer þig hier eftir að þrissa, hiartan-
lega elska, og þier þioona. Send mjer Ráð þjns
Heilaga Anda, að eg hallda kumi það eg losaði í mi-
nni Jórtningu, mig við Syndunum framvegis að
sía, og í Endurnijung Lífðaganna að ganga, so
eg ecki þótróðarsamlega Syndirnar druggi, og þó
eg syndgi (því þar er einginn sem ei syndgi.) Þá gief
mjer af Syndunum upp að þrissa, og að eg minni,
að Þóðurkæmleigt sje það, að afklæðast þeim fag-
ra Riettlætisins Skróða Jesu Riettlætis, og íklæð-
ast astur sólvirdilegum Syndanna Glijfum. Drot-
tinn minn! stioorna mjer í Dag og alla Tjma til alls
Goods, og med þessum Þaunka vil eg nú í Dag þig-
gia og medtaka Drottins Róðldraaltjð. Gud
minn uppfylli mjna Ráudsyn eftir sijnum Þjrdar
Ríksdóom í Christo Jesu, Amen.

VEN FÜR DIE ERNENNTES MEDITATIONS.

DHERRA Jesu Christe! Bruñr allrar Ráð-
ar, Þu hugsvolum þeirra þvrtu og Lækn-
arinn þeirra sívku! hiartanleg var þinn El-
ska, þa þu úthelltir þjnu heilaga BLOODI til Góðs-
ar og Forljfkunar fyrir vorar Syndir, og í Mjning
þinnar Þjnu innsettir það heilaga Sacramentum

Þíjns Lífkama og Bloods, sem er Þinn sýnir, og so sem
 Þíjn eiginn Handskrift þíjns Næddar Sættmála!
 Þetta er sú lifandi Dæudslígleikans Fæda Sælar-
 innar, sú dýrmæta Kræsinginn öllum Hiutum sæt-
 ari, þad seita Gæstabodid, hiet til længar nu mýjna
 Sæl og hröngrar, enn (Gud næddi!) eg em breifst,
 eg em Dverbugur, eg giet ei grættis mýjnar Syn-
 ir, sem eg villði og ætti, Ervinn er er veif og Af-
 daninn til þess Góða dopur, Hiartad er fullt med
 saurugar Hugrenningar, þetta jarta eg, O Drott-
 inn! laot nu þinn Kræft vera í mýr breifum mátt-
 ugann. Laot þinn Heilaga Anda upplýsa Hiarta
 mitt, og giora þad breiðandi, so eg medtaki nu þitt
 Sacramentum ecki Dverbuglega mýr til Dóoms
 Afellis, heilður verðuglega mýr til Sæluhlæðpar.
 Gior mig einn sannan Jóhanem, sem med Ervinni
 nu hvíli á þínu Bríðsti, og þadan rötstugi Sæt-
 leika þinnar Huggunar, Þíjns Dóoms og Stírkleika,
 að eg verði þinn eiginn Limur. Gie þitt Heilaga
 Sacramentum, Herra Jesu! mýr eitt Mærki og
 Teikn allrar Blessunar og Farsældar, laot mig af
 þessu Mærki ræða og bæma alla mýjna Bælfærd. Fel
 eg mig nu minn Herra Jesu í blessudum Þiargstór-
 um þína Blood-Anda. Opna mýr þær Bloodföge-
 ru Næddar-Dyr þínar Síðu, einkum í Andlaati
 mýnu, so eg mætti iðgaanga um Port þeierar him-
 nessu Jerusalems. Hier um bænheyr mig minn Herra
 Jesu! fyrir þíjns heilaga Náfnis Sakir, Amen.

WHEN WITH MEETED

SAC

SACRAMENTUM.

D Of og Heidur sic hier, miñ lívsi Lausnari
 Jesu Christe! fyrir þad, ad þu hefur nu
 láad mig verda Sluttakara þíns sæta Si-
 estabods; i hveriu þu saddir minna Sæl, og endur-
 nardir mitt Hiarta: Nu er eg vordin þitt Barn,
 Broodir og Lærisveirn; giort mier nu eingiñ hier es-
 tir Onaad, hverki Daudi, Diosull nie Helvisti, ef
 Helli edur Heimur, því eg ber Misking Blood-ben-
 na minns Jesu i minnu Hiarta. I þessum Styrk-
 leika vil eg gaanga giegunum alla Hvernung, og siials
 san Daudan, til Stallsins Drottins, til Borgara-
 skaps þeirra Heilögu. Drottin Jesu! gief mier hi-
 er estir nu so ad lifa, ad aa mier staaist þad sagra Br-
 roðar Skart þíns Rietslætis, og þær sagur bloomig-
 udu Roosir og Liliur goodra Dygða. Laad mig
 Syndirnar framveigis fordast, sem Hoggorm.

Geim mig frá öllu Illu, og helga mig i þinum San-
 leika, þinn Ord eru Sanleikur, so eg um siðdir mætti
 vera sem þu ert, med Fodurnum og þier, og med
 Heilögum Anda, svo sem þid erud eitt, og þetta allt
 sic nu og veri Amen, I Jesu Nafni, Amen. I
 Nafni Fodur og Sonar, og Heilags Anda, Amen.

BEN ILL GODDAMN NIGVAR.

N Emauttugi eplijfi mofkunsami Gud og Fad-
 ir vors Drottins Jesu Christu, þu sem
 Manhsins Líf og Sælu myndadir, og læt-
 ur Manin astur i þurtu dena, og til sinar Moodor

Gardarinnar astur hverfa. Eg aum syndug Mañ-
 effia vent, ad eg æ i burtu ad deya, og Beg alls
 Hollds gænga, vid Vini og Verold flita, en Tij-
 m og Maati mijns Dauda er mier hulin, þar fyrir
 bid eg: Upplijs mig, Drottinn, med þínum Heila-
 ga Anda, ad eg kunn mig christilega hier til ad bræa,
 svo eg mætti deya rietslætra Maña Dauda: Upp-
 lijs mijn Augu, so eg sofn ecki i Daudanum. Gief
 mier hæga og særluga Dauda Stund. Gief ad
 mijn Utfer verde farsæl, fyrir Dauda mijns Dr-
 ottins Jesu. Endurnær mijna Sæl med Holldi
 og Bloodi mijns Drottins Jesu. O þu Heilagi
 Andi! mijk og sefa alla Dgn og Osbod Daudans,
 med þínum Sætleika, og Miðing Christi Bloods-
 Sveita. Drottinn, eg bið þíns Hiaalprædis sem
 Jacob. Laet mig i Fridi fara, sem Simeonem.
 Opna mier Himinni, sem Stephano. Laet mig
 edlast Rietslætisins Coronu, sem Paulum. O Jes-
 su! opna þær Bloodfögru Dyr þínar Sigdu miñi
 Sælu i Andlátinu. Gief mier Fyrirheit um Pa-
 radijs, sem Ræningianum. Laet þína Eingla flyt-
 ia mijna Sæl i Fadm Abrahams, sem Lazari.
 Laet mitt sijdarsta Ord verda sem þitt æ Kross-
 inum, so eg eilíflega Sæluhoopinn verda
 mætti, A M E N.

NB. Svad misprentast hefur, so Vhrsoon skilst i þessa
 Ræri, þad æ ad leid rietslæst eftir Rætleikans Toborði
 og rietslum Skilningi æ þeim sanna Christindoomi.

* * * * *
 * * * * *

